

# **PRISTAVSKA SLUŽBA: POBUDE SRCA**

januar, februar, mart 2018.

## Sadržaj:

1. Uticaj materijalizma .....	5
2. Vidim, želim, uzimam .....	13
3. Bog ili bogatstvo? .....	21
4. Izbeći puteve ovoga sveta .....	29
5. Pristavi posle Edemskog vrta .....	37
6. Odlike pristava .....	45
7. Biti pošten prema Bogu .....	53
8. Uticaj desetka .....	61
9. Darovi iz zahvalnosti .....	69
10. Uloga pristavske službe .....	77
11. Dug – svakodnevna odluka .....	85
12. Navike pristava .....	93
13. Rezultati pristavske službe .....	101

Pristavska služba: Pobude srca

Autor: Džon H. Metjuz

Broj: 1/2018.

*Priprema:*

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

[www.subotnaskola.org](http://www.subotnaskola.org)

*Odgovara:* Igor Bosnić, Beograd, Radoslava Grujića 4

*Za izdavača:* Đorđe Trajkovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

*Prevod:* Dragana Todoran

*Lektura:* Tomislav Stefanović

*Prelom:* Gordana Ardeljan

*Izdaje:* TIP Preporod, Beograd

*Štampa:* Euro Dream, Nova Pazova, 2017.

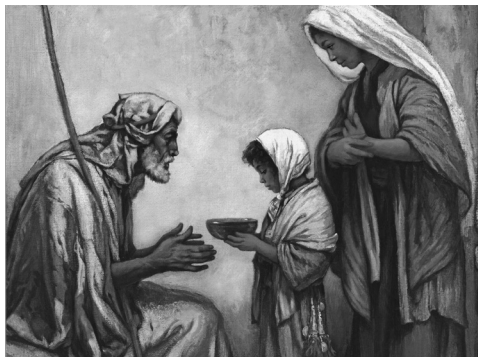
*Tiraž:* 1050

---

© [2018] Generalna konferencija Hrišćanske adventističke crkve\*. Sva prava pridržana. Nijedno lice ili ustanova ne može da menja, prepravlja, prilagođava, prevodi, reprodukuje ili objavljuje nijedan deo biblijske pouke bez prethodnog pismenog odobrenja Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve\*. Odeljenske službe Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve\* ovlašćene su da se pobrinu za prevod biblijske pouke, u skladu sa posebnim smernicama. Autorska prava takvih prevoda i njihovo objavljivanje i dalje su u nadležnosti Generalne konferencije. Izrazi »Hrišćanska adventistička«, »Adventistička« i logo sa plamenom su registrovane oznake Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve\* i ne mogu se koristiti bez prethodnog odobrenja Generalne konferencije.

# U V O D

## ŽIVOT PRISTAVA



Kao hrišćani treba da prepoznamo svoje grešno stanje, pre nego što uvidimo potrebu za promenom. Ta promena se jedino u potpunosti može ostvariti Hristovim delovanjem u nama. Jedan od izraza Njegovog delovanja u nama jeste pristavska služba. Iako ova služba obuhvata različite vidove hrišćanskog života, mi ćemo je sada odrediti kao upravljanje opipljivim i neopipljivim dobrima na slavu Bogu.

Prema Bibliji, između ostalog, pristav postaje moćno oruđe protiv opasnosti od materijalizma (ljubav prema posedovanju), ili svetovnosti uopšte – velikih duhovnih zamki koje neprijatelj duša stavlja pred nas. Mnogi ljudi ne shvataju da su bogatstvo i imetak veštački začini koji nemaju pravu vrednost i koji na kraju gube svoj ukus. Nažalost, mnoge duše biće izgubljene, jer se neće osloboditi ljubavi prema svetu. Putevi ovoga sveta, »tjelesna želja, i želja očiju, i ponos života« (1. Jovanova 2,16), mogu biti ublaženi, čak i izbegnuti, ako načela pristavske službe primenimo u svom životu.

Zato ćemo se ovog tromesečja osvrnuti na pristavsku službu i na to kako nam ona može pomoći da živimo u skladu sa Božjom voljom, što nam pomaže da se oslobodimo ljubavi prema svetu u svim njenim oblicima. Pristavska služba je svakodnevnim praktični izraz šta znači slediti Isusa; izraz ljubavi prema Bogu, način da u svom životu iskažemo istinu koja nam je data u Hristu. Mi smo pristavi zato što je Bog prvo pokazao ljubav prema nama.

Dakle, život pristava obuhvata naš stav, obraćenje, posvećenje, samodisciplinu i još mnogo toga. Treba da postanemo Božje verne i poverljive sluge, da živimo nesebičnim životom povezujući se sa Isusom u svemu što činimo i govorimo. U Hristovoj školi otkrivamo da je posledica pristavske službe zadovoljstvo koje pruža pravilan način života. Porebno je da naučimo da

upravljamo Božjom imovinom na Njegovu slavu, materijalno podupirući Njegovu misiju da bi se Njegovo delo završilo.

Božji pristavi sada vide »kao kroz staklo u zagonetki« (1. Korinćanima 13,12), ali Isus jasno vidi. On nam poverava svoje delo. Mi smo odgovorni za pravilno upravljanje ličnim darovima i novčanim sredstvima, za održavanje zdravlja i odnos prema okolini. Ova pouka treba da nam otkrije šta su naše odgovornosti kao pristava i kako, Božjom blagodaću, možemo ispuniti ove odgovornosti, ne da bismo zaradili spasenje, već zato što smo ga već primili.

Naš život kao pristava odražava Božji karakter u svetu, naročito u životu onih koji se usuđuju da se drže biblijskih načela, naročito onih koji se suprotstavljaju opšteprihvaćenim merilima i tokovima naše kulture. Svi su u iskušenju da žive bezbožnim životom. Iskušenja su svuda oko nas, na neposredan i manje primetan način. Kao hrišćanima, naročito kao pristavima, nije nam samo pokazano kako da izbegnemo ova iskušenja, već nam je obećana i sila da to učinimo.

Na samom kraju, biće nam upućena jedna od sledeće dve rečenice: »Nikad vas nijesam znao; idite od Mene koji činite bezakonje.« (Matej 7,23) Ili »Dobro, slugo dobri i vjerni, u malom bio si mi vjeran, nad mnogijem ću te postaviti; uđi u radost gospodara svojega.« (Matej 25,23)

Naša je nada i molitva da nam ono što budemo naučili o pristavskoj službi u ovom tromesečju pomogne da budemo na pravom putu i da nam budu upućene reči: »Uđi u radost gospodara svojega.«

*Džon H. Metjuz je propovednik koji je služio na Floridi, u Alabami, Ajovi, Misuriju, Tenesiju i Nebraski. Danas radi kao sekretar Odeljenja za pristavsku službu pri Generalnoj konferenciji.*

# UTICAJ MATERIJALIZMA



**Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Jovanova 2,16,17; Luka 14,26-33; 12,15-21; 5. Mojsijeva 8,10-14; 1. Timotiju 6,10; Jovan 15,5; Galatima 2,20.**

**Stih za pamćenje: »I ne vladajte se prema ovome vijeku, nego se promijenite obnovljenjem uma svojega, da biste mogli kušati šta je dobra i ugodna i savršena volja Božija.« (Rimljanima 12,2)**

Bog u svojoj Reči kaže svom narodu da se ne vlada prema ovom veku, ali je privlačnost materijalizma, neumerene želje za bogatstvom i onim što smatramo da bogatstvo može pružiti, veoma snažna. Veoma mali broj ljudi je, bilo bogatih ili siromašnih, izvan uticaja materijalizma. Među njima su i hrišćani.

Nema ničeg lošeg u tome kada je neko bogat ili kad naporno radi da bi postigao uspeh i obezbedio sebe i svoje voljene. Međutim, kada novac, ili težnja za novcem, postane široka i snažna, znači da smo upali u sotoninu zamku i počeli da se vladamo »prema ovome veku«.

U ovom svetu vlada mišljenje da dobar i izobilan život, može-mo osigurati isključivo novcem. Međutim, novac je maska iza koje se krije sotona koji teži da zadobije našu vernost. Materijalizam je jedno od sotoninih oružja uperenih protiv hrišćana. Uostalom, ko ne voli novac i šta nam on može obezbediti ovde i sada? Međutim, najviše što možemo postići novcem je trenutno zadovoljstvo, ali njime ne možemo zadovoljiti svoje najdublje potrebe.

Novac je postao bog ovoga sveta, a materijalizam njegova religija. Materijalizam je prefinjen i lukavo postavljen sistem koji nudi trenutnu, ali ne i konačnu sigurnost.

Materijalizam, kako ga ovde određujemo, nastaje kada želja za bogatstvom i posedovanjem postane važnija i vrednija od duhovne stvarnosti. Dobra koja posedujemo mogu imati svoju vrednost, ali njihova vrednost ne treba nas da poseduje: »Ko ljubi novce, neće se nasititi novaca; i ko ljubi bogatstvo, neće imati koristi od njega.« (Knjiga propovednikova 5,10) U tome je problem kada je želja za ovezemaljskim u pitanju: ma koliko imamo, nikada nije dovoljno; neprestano nastojimo da steknemo što više onoga što nas nikada ne može zadovoljiti. Razgovarajte o ovoj zamci!

**Pročitajte tekst iz 1. Jovanove 2,16.17. Šta je prema ovom tekstu zaista važno?**

---

---

**Pročitajte tekst iz Jevandelja po Luki 14,26-33. Šta Isus u ovim stihovima govori o tome šta ima najveću važnost za hrišćane?**

---

---

Možda bismo to mogli reći na sledeći način: oni kojima novac ili želja za novcem prožima celokupnu stvarnost treba zaista da razmisle o posledicama: »Jer kakva je korist čovjeku ako zadobije sav svijet, a duši svojoj naudi?« (Marko 8,36)

»Kada je Hristos došao na Zemlju, izgledalo je kao da se čovečanstvo brzo približava svojoj najnižoj tački. Sami temelji društva bili su potkopani. Život je izgubio sadržaj i postao izveštačen... Širom sveta svi verski sistemi gubili su uticaj na um i dušu. Ispunjeni odvratnošću prema plodovima mašte i lažima, ne želeći da razmišljaju, ljudi su se okrenuli neverstvu i materijalizmu. Isključivši večnost iz svojih misli, živeli su samo za sadašnjost.« (Elen Vajt, *Vaspitanje*, str. 74.75. original)

*Ljudi okrenuti neverstvu i materijalizmu žive samo za sadašnjost. Zvuči li vam to poznato?*

**Postoji li neko ko ne voli da nešto poseduje? Postavlja se pitanje: Kako možemo znati da ono što posedujemo, čak i ako to nije mnogo, ne poseduje nas? Ko jedino treba da nas poseduje, i kako možemo biti sigurni da je tako?**

## POPUNJAVANJE ŽITNICA

**Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Luki 12,15-21. Kakva nam je poruka upućena iz ovog teksta? Kako se načelo spomenuto u ovim stihovima može primeniti na nekoga ko nije bogat?**

---

---

---

Bilo da smo bogati ili siromašni, želja za imovinom može odvratiti naš um od onoga što je zaista važno i usmeriti ga, umesto toga, na ono što je privremeno i prolazno, što sigurno nije vredno gubitka večnog života.

Mi se, verovatno, nikada ne bismo poklonili pravom zlatnom ili srebrnom kipu da bismo ga obožavali. Ipak, i dalje možemo biti u opasnosti da u drugom obliku obožavamo zlato i srebro.

Ova biblijska priča primenjiva je u mnogim delovima sveta u kojima se život posvećuje isključivo sticanju imovine. Trgovci su reklamiranje svojih proizvoda pretvorili u globalnu umetnost. Njihova celokupna marketinška strategija izgrađena je u nastojanju da nas uvere da ne možemo biti srećni ili zadovoljni ukoliko nemamo proizvod koji prodaju. Uspesne kompanije stvaraju određen proizvod, uveravaju nas da nam je potreban, a zatim nam ga prodaju. Istina je da im to uspeva! Čak i hrišćani, čija nada nije od ovoga sveta, nisu zaštićeni od ove obmane.

**Pročitajte tekst iz 5. Mojsijeve 8,10-14. Kako se sve vernici mogu naći u opasnosti zbog pretnje na koju ovi stihovi upozoravaju?**

---

---

---

**Kakve primere možete pronaći, bilo u Bibliji ili sadašnjem svetu, u kojima je sticanje bogatstva i materijalnih dobara uticalo na rast čovekove duhovnosti, ljubavi prema Bogu i želje za onim što je nebesko i duhovno? Iznosite svoj odgovor u subotnoškolskom razredu.**

**PRIVLAČNOST MATERIJALNIH DOBARA**

Svet reklama je moćan. Kompanije troše milijarde da bi slike svojih proizvoda stavile pred nas. Oni gotovo uvek koriste lepe i privlačne osobe za reklamiranje proizvoda koje prodaju. Gledajući te reklame, vidimo sebe, ne samo sa tim proizvodom, već kao da smo zapravo poput osoba sa tih reklama.

Materijalizam ne bi ni približno bio tako uspešan da suptilna (ponekad i ne tako suptilna) čulnost nije utkana u reklamiranje. To je najmoćnija tehnika reklame, i deluje poput otrova na hrišćane, odnosno na većinu između njih, koji se bore protiv opasnosti od materijalizma.

**Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Mateju 6,22-24. Šta prema hrišćanskoj misli i delu predstavlja oko? Kako mi kao hrišćani treba da reagujemo na slike koje nas na posredan način mame da probamo ono što nam zapravo nije potrebno?**

---

---

---

---

---

Reklame u kojima je čulnost povezana sa određenim proizvodom mogu postati moćno oruđe. Trgovci prodaju svoju robu stvarajući uzbuđenje u umu potrošača. Takvo iskustvo predstavlja čistu maštu, ali deluje. Povesti ljude, ma koliko kratko, u neki drugi svet, može delovati skoro mistično. To postaje lažna religija koja ne nudi znanje niti duhovnu istinu, pa ipak je u tom trenutku toliko primamljiva i privlačna da joj mnogi ljudi ne mogu odoljeti. Želimo nešto, osećamo da to zaslužujemo, pa zašto ga ne bismo i imali? Niko osim Boga ne zna koliko je novca potrošeno i koliko će tek biti potrošeno na proizvode za koje nas oglašivači uveravaju da su nam potrebni.

**»Velim pak: Po Duhu hodite, i želju tjelesnu ne izvršujte.« (Galatima 5,16) Iako smo skloni da o »željama telesnim« razmišljamo samo u okviru seksualnosti, na koje još načine možemo biti u opasnosti zbog ispunjavanja ovih želja?**



## LJUBAV PREMA SVOME JA

»Jer kroz blagodat koja je meni data kažem svakome koji je među vama da ne mislite za sebe više nego što valja misliti; nego da mislite u smjernosti kao što je kome Bog udijelio mjeru vjere.« (Rimljanima 12,3)

Bog je rekao: »Srce se tvoje ponese ljepotom tvojom, ti pokvari mudrost svoju svjetlošću svojom.« (Jezekilj 28,17) Lucifer je obmanjivao sebe misleći da je uzvišeniji nego što jeste. Kada je rekao u svom srcu: »Izjednačiću se s Višnjim« (Isaija 14,14), otkrio je svoju slavljudubivost, tražeći prava koja mu nisu pripadala. Samoobmana i slavljudubivost bile su dve odlike Luciferovog palog srca.

Ovi tekstovi o Luciferovom padu govore da je prvobitni greh bio narcisoidnost, samodopadanje, koju rečnik određuje kao »neumereno oduševljavanje sobom, samoljublje, taštinu«. Koje osobine, u svakom palom biću, mogu biti veći pokazatelj samoobmane od ovih?

Ipak, ove osobine se javljaju mnogo češće nego što bismo pomislili. Navuhodonosor je oholo smatrao da je uzvišeniji nego što jeste (Danilo 4,30). Fariseji su verovali u ovu zavodljivu uobrazilju (vidi: Luka 18,11.12). Bogatstvo nas, takođe, ako nismo pažljivi, može uvesti u ovu prevaru.

**Pročitajte tekst iz 1. Timotiju 6,10. Na kakvu opasnost Pavle upozorava u ovom stihu?**

---



---



---

Pavle poučava Timotija da se čuva mnogih rđavih ljudi (2. Timotiju 3,1-5), uključujući i »srebroljupce«. Ljubav prema novcu može podstaći preterano samopouzdanje i moćan stav samoljublja i uobraženosti. Ovo se događa zato što materijalizam preteranim osećanjem važnosti ispunjava ljude koji poseduju mnoga dobra. Lako je, kada neko ima mnogo novca, da ima visoko mišljenje o sebi. Uostalom, svako želi da bude bogat, ali samo neko licina u tome uspe. Zato je bogatima lako da postanu samoljubivi, ponositi i hvalisavi.

**Pročitajte tekst iz Filibljanima poslanice 2,3. Kako nam ovaj stih pomaže da shvatimo zašto je materijalizam, i stavovi koje neguje, toliko suprotan hrišćanskim idealima?**

**KRAJNJA BEZVREDNOST MATERIJALIZMA**

Mnogi ljudi vole Boga. Njihova ličnost je toliko usko povezana sa Njim da materijalna dobra ne mogu izvršiti nikakav uticaj na njih.

**Pročitajte sledeće tekstove: 5. Mojsijeva 7,6; 1. Petrova 2,9; Jovan 15,5; Galatima 2,20. Šta znači biti Božja svojina i gde da pronađemo svoj pravi identitet?**

---

---

---

---

Bog kaže: »Ja sam Čokot a vi loze... bez Mene ne možete činiti ništa.« (Jovan 15,5) Ova veza je neposredna i sigurna. »Svaka prava poslušnost dolazi iz srca. To znači celim srcem raditi sa Hristom. Ako želimo On će se tako izjednačiti sa našim mislima i ciljevima, tako dovesti naša srca i umove u sklad sa svojom voljom, da ćemo slušajući Njega u stvari postupati u skladu sa svojim prirodnim podsticajima.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 668. original)

Sa druge strane, materijalizam nam nudi identitet koji je sličan onome koji imamo. Drugim rečima, određujemo sebe na osnovu onoga što posedujemo i što možemo kupiti ovozemaljskim dobrima. Jakov nas upozorava na sledeće: »Zlato vaše i srebro zarđa, i rđa njihova biće svjedočanstvo na vas: Izješće tijelo vaše kao oganj. Stekoste bogatstvo u posljednje dane.« (Jakov 5,3) »Steći« znači sakupiti i nagomilati mnoga blaga; što je još važnije, u ovom blagu, bilo da ga je malo ili mnogo, mnogi pronalaze svoj identitet (Luka 12,19-21).

Materijalizam je oblik konfuzije identiteta. To znači da je identitet mnogih od nas izjednačen sa onim što posedujemo. Naša imovina postaje naš Bog (Matej 6,19-21). Kao što je jedna osoba rekla: »Ja sam ništa bez svoje imovine.« Žaloso je kada se poistovećujemo samo sa ovozemaljskim dobrima koja imamo. To je plitak, prolazan i u krajnjem smislu ništavan način kojim živimo svoj život, naročito za nekoga ko tvrdi da je hrišćanin. Da li se poistovećujemo sa Bogom ili svojom imovinom? Naposljetku, izabraćemo jedno ili drugo.

**U kojoj meri je vaš identitet povezan sa onim što posedujete?**

## ZA DALJE PROUČAVANJE

»Neprijatelj danas kupuje duše ispod cene. 'Zabadava se prodadoste' (Isaija 52,3), kaže Sveto pismo. Jedan prodaje svoju dušu za odobravanje iz sveta, drugi za novac; jedan da bi zadovoljio niske strasti, drugi za svetovna uživanja. Takve rasprodaje vrše se svakog dana. Sotona jeftino kupuje one koji su otkupljeni Hristovom krvlju, iako je za njihovo spasenje plaćena beskrajna cena.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 5. sveska, str. 133)

Sotonin cilj je da kupi duše materijalnim dobrima i površnim zamkama koje su privlačne svakom srcu. Materijalizam ne govori, ali zna svaki jezik. Zna kako da pruži zadovoljstvo i bogatima i siromašnima, i nadahne ih da kažu: »Imam sve što mi je potrebno; zašto bih brinuo o nečem drugom?« Dakle, materijalizam izopačuje um; podstiče ljude da se oslanjaju na ono što poseduju, a ne na Boga. Međutim, sledeće reči predstavljaju lek: »Ne silom ni krjepošću, nego Duhom mojim, veli Gospod nad vojskama.« (Zaharija 4,6) Materijalizam ne može da se odupre upravi Svetog Duha, kada sebe predajemo Bogu i Njegovom blagodaću odlučimo da nećemo dozvoliti materijalizmu da vlada našim životom.

### ZA RAZGOVOR:

**1. Na koje načine možemo biti izloženi opasnostima koje smo razmatrali ove sedmice, iako smo siromašni i nemamo mnogo materijalnih dobara?**

**2. Neki ljudi kažu: »Ne marim za novac. Novac mi ništa ne znači.« (Često oni koji ovo kažu imaju mnogo novca.) Zašto, u većini slučajeva, to nije istina? Finansije su važne; one imaju određenu ulogu u našem životu. Pitanje glasi: Kako možemo novac i potrebu za novcem posmatrati sa pravog biblijskog stanovišta?**

**3. »Ne sabirajte sebi blaga na zemlji, gdje moljac i rđa kvari, i gdje lupeži potkopavaju i krađu. Nego sabirajte sebi blago na Nebu, gdje ni moljac ni rđa ne kvari, i gdje lupeži ne potkopavaju i ne krađu. Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše.« (Matej 6,19-21) Pažljivo pročitajte ove Isusove reči. Kako one predstavljaju dobar način da zaštitimo sebe od opasnosti koje donosi materijalizam?**



# VIDIM, ŽELIM, UZIMAM



**Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 2. Korinćanima 8,1-7; Matej 13,3-7.22; 1. Mojsijeva 3,1-6; Isaija 56,11; Matej 26,14-16; 2. Petrova 1,5-9.**

**Tekst za pamćenje: »A posijano u trnju to je koji sluša riječ, no briga ovoga svijeta i prijevara bogatstva zaguše riječ, i bez roda ostane.« (Matej 13,22)**

Ljubav prema novcu i materijalnim dobrima može biti podstaknuta sa različitih strana. Elen Vajt opisuje sotonino nastojanje da nas namami u zamku materijalizma. »Idite, učinite vlasnike zemljišta i novca pijanima od briga ovoga života. Prikažite im svet u najljepšem svjetlu da bi čuvali svoje blago ovde i učvrstili svoja osećanja prema zemaljskim stvarima. Moramo učiniti najbolje što možemo da bismo sprečili one koji rade u Božjem delu da dobiju sredstva koja će upotrebiti protiv nas. Držite taj novac u našim redovima. Što više sredstava dobiju oni, naneće veću štetu našem carstvu otimajući nam ljude koji su pod našom vlašću. Potrudite se da se više brinu za novac nego za izgradnju Hristovog carstva i širenje istine koju mrzimo, i tada ne treba da se plašimo njihovog uticaja, jer znamo da će svaka sebična, pohlepna osoba pasti pod naš uticaj i da će konačno biti odvojena od Božjeg naroda.« (*Saveti o pristavskoj službi*, str. 154.155. original)

Čini se da je ovaj plan, nažalost, uspešan. Sagledajmo zato ove opasnosti i šta nam Božja reč poručuje da bismo izbegli ovu duhovnu zamku.

## JEVANĐELJE NAPRETKA

Jedan poznati televizijski govornik iznosi jednostavnu poruku: Bog želi da vas blagoslovi, a dokaz Njegovog blagoslova je obilje materijalnih dobara koje posedujete. Drugim rečima, ako ste verni, Bog će vas učiniti bogatima.

Ova misao, ili različiti njeni oblici, nazvana je jevanđeljem napretka: *Sledi Boga i On će te učiniti bogatim u ovozemaljskim dobrima*. Ona nije ništa drugo do lažno teološko opravdanje materijalizma, jer zapravo kaže: *Želiš li da budeš materijalista i da se osećaš dobro zbog toga? Pa, imamo »jevanđelje« za tebe.*

Ipak, povezivanje Jevanđelja sa zajamčenim bogatstvom dovodi u zabludu. Ovakvo verovanje nije u skladu sa Pismom i odražava egocentričnu teologiju koja nije ništa više do poluistine zaodevene biblijskim jezikom. U srži ove laži jeste pitanje koje leži u suštini sveukupnog greha. To je naše ja i želja da iznad svega udovoljimo sebi.

Prema učenju jevanđelja napretka, ako se predamo Bogu, zauzvrat nam je zajamčeno materijalno bogatstvo. Međutim, to Boga čini automatom za prodaju i našu zajednicu sa Njim pretvara u ništa drugo do nagodbe: *Ja činim ovo, a Ti obećavaš da ćeš učiniti to zauzvrat*. Mi dajemo, ne zato što je to ispravno da činimo, već radi onoga što ćemo dobiti zauzvrat.

To je jevanđelje napretka.

**Pročitajte tekst iz 2. Korinćanima 8,1-7. Šta se događa? Kakva načela uočavamo u ovim tekstovima koja su suprotna ideji o jevanđelju napretka? Šta Pavle podrazumeva pod blagodaću davanja (vidi: 2. Korinćanima 8,7)?**

---

---

---

Ovi ljudi, iako »puki siromasi« (2. Korinćanima 8,2), ipak su bili veoma velikodušni, dajući više nego što su mogli da priušte. Tekstovi slični ovima, i mnogi drugi, pomažu u opovrgavanju lažnog učenja o jevanđelju napretka, prema kome ćemo, ako živimo ispravno pred Bogom, steći mnoga materijalna dobra.

**Koje primere možete pronaći o onima koji su verni Bogu, ali ne obiluju ovozemaljskim dobrima, i onima koji nisu verni Bogu, ali su bogati i poseduju mnoga materijalna dobra? Šta nam to govori o korišćenju bogatstva kao pokazatelja Božjih blagoslova?**

## ZAMAGLJEN DUHOVNI VID

Nije nam potrebna Biblija da bismo uočili jednu očiglednu istinu: brige ovoga sveta i njegovo izobilje su privremeni. Ništa na Zemlji ne traje dugo. Kao što je apostol Pavle rekao: »Nama koji ne gledamo na ovo što se vidi, nego na ono što se ne vidi; jer je ovo što se vidi, za vrijeme, a ono što se ne vidi, vječno.« (2. Korinćanima 4,18) Hrišćanima je vid ograničen kada su usredsređeni više na brige ovoga sveta nego na stazu koja vodi u Nebo. Malo toga u većoj meri može zaslepiti njihove oči da ne vide tu stazu od varljivosti bogatstva. Helen Keler, koja je bila slepa, rekla je sledeće: »Najnesrećnija osoba na svetu je ona koja ima čulo vida, a ne vidi.« U Bibliji ima mnogo primera osoba koje su mogle da vide, ali su bile duhovno slepe.

»Neki ljudi vole ovaj svet toliko da ta ljubav potiskuje ljubav prema istini. Kako se njihovo bogatstvo uvećava, njihovo zanimanje za nebesko blago slabi. Što više poseduju ovozemaljska dobra, sve više ga priljubljuju uz sebe kao da se plaše da će im njihovo željeno blago biti oduzeto. Što više poseduju, manje daju drugima, jer što više imaju, osećaju da su siromašniji. O, varljivosti bogatstva! Oni neće uvideti i osetiti potrebe Božjeg dela.« (Elen Vajt, *Spiritual Gifts*, 2. sveska, str. 267)

Pomućen duhovni vid izlaže opasnosti večno spasenje. Nije dovoljno imati Isusa u vidu, moramo biti usredsređeni na Njega.

**Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Mateju 13,3-7.22. Na kakvu nas opasnost Isus upozorava? Zašto u ovu zamku svi mogu lako da upadnu, i bogati i siromašni?**

---

---

---

Kao prvo, Isus nas upozorava na »brige ovoga sveta« (Matej 13,22). On zna da svi imamo brige, uključujući i finansijske. Siromašni brinu što nemaju dovoljno, bogati brinu o tome šta bi još mogli da imaju. Moramo biti sigurni da takve brige ne »zaguše reč« (Matej 13,22) u našem životu.

Drugo, Isus nas upozorava na »prevaru bogatstva« (Matej 13,22). Iako bogatstvo samo po sebi nije rđavo, ono i dalje ima moć da nas obmane i povede prema konačnom uništenju.

**Na koje načine zapažate »prevaru bogatstva« u svom životu? Kakve praktične odluke možete doneti da biste se zaštitili od ove obmane?**

Kao i svi gresi, lakomstvo počinje u srcu. Nastaje u nama, a zatim deluje izvan nas. Upravo se to dogodilo u Edemskom vrtu.

**Pročitajte stihove iz 1. Mojsijeve 3,1-6. Šta je sotona učinio da namami Evu na greh? Kako on vekovima koristi isto načelo da nas prevari?**

---

---

---

»I žena videći da je rod na drvetu dobar za jelo i da ga je milina gledati i da je drvo vrlo drago radi znanja, uzabra roda s njega i okusi, pa dade i mužu svojemu, te i on okusi.« (1. Mojsijeva 3,6)

Neko bi mogao pomisliti da je reklamna industrija uzela primer iz izveštaja o Edemskom vrtu o tome kako prodati određene proizvode. Sotona je rod sa zabranjenog drveta predstavio na takav način da je u Evi stvorio želju da želi više nego što već ima, i da je uveri da joj je potrebno nešto što joj zapravo nije potrebno. Sjajna zamisao! Njen pad je prikaz tri koraka koje svako od nas napravi kada nas obuzme lakomstvo: *Vidim, želim, uzimam.*

Lakomstvo, naravno, može biti neprimetan greh. Poput požude, sakriven je iza zastora našeg tela. Međutim, kada naposletku donese svoj rod, može biti razoran. Može da uništi odnose, ostavi ožiljke na voljenima i kasnije nas optereti krivicom.

Ako dozvolimo lakomstvu da izbije na površinu, ono će pregaziti svako načelo. Car Ahav zapazio je Navutejev vinograd i poželeo da ga ima. Osećao je zlovolju, sve dok carica nije naredila da Navutej bude ubijen (1. O carevima 21). Ahan nije mogao da odoli kada je ugledao plašt i novac. U njemu se javila žudnja za tim, pa ih je uzeo (Isus Navin 7,20-22). Lakomstvo je, možemo na kraju reći, samo drugi oblik sebičnosti.

»Ako je sebičnost preovlađujući oblik greha, lakomstvo se može smatrati preovlađujućim oblikom sebičnosti. Na ovo naročito ukazuje apostol Pavle kada, opisujući 'vremena teška' (2. Timotiju 3,1) u poslednje dane, prikazuje sebičnost kao plodonosan koren svih zala koja će tada preovladati, a lakomstvo kao njegov prvi rod. 'Jer će ljudi postati samoživi, srebroljupci.'« (Džon Haris, *Mammon*, [New York: Lane and Scott, 1849], str. 52)

**Zašto je važno prepoznati u sebi svaku sklonost prema lakomstvu?**



**POHLEPA – ČINITI SVE NA SVOJ NAČIN**

**Pročitajte tekst iz Knjige proroka Isaije 56,11. Na kakav greh se odnosi ova opomena?**

---

---

Za nas pala bića, pohlepa može biti laka poput disanja. I isto tako prirodna. Međutim, teško je zamisliti bilo šta u ljudskom karakteru što manje odražava Hristov karakter od pohlepe. »Jer znate blagodat Gospoda našega Isusa Hrista da, bogat budući, vas radi osiromaši, da se vi Njegovijem siromaštvom obogatite.« (2. Korinćanima 8,9)

Samo Gospod zna kakvu je štetu pohlepa prouzrokovala u toku istorije. Pohlepa je povelala ljude u ratove. Pohlepa je podstakla ljude da počine zlodela koja su donela propast njima i njihovoj porodici. Pohlepa može biti poput virusa koji se prilepi za svog domaćina i ispija svaku vrlinu, sve dok ne ostane samo još veća pohlepa. Pohlepa je bolest koja želi sve: žar, silu i imovinu. Ponovo zapažamo tri koraka: *Vidim, želim, uzimam*.

**Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Mateju 26,14-16. Šta iz ovog žalosnog izveštaja možemo naučiti o sili pohlepe?**

---

---

Zapazite Judine reči: »Šta ćete mi dati da vam Ga izdam?« (Matej 26,15) Ovo je primer šta se događa kada dozvolimo da pohlepa potisne sve ostalo. Juda je uživao prednost kao malo ko u čitavoj istoriji: živio je sa utelovljenim Isusom, bio je svedok Njegovih čuda, slušao je kako propoveda reči života. Pa ipak – pogledajte na šta su ga pohlepa i lakomstvo nagnali.

»Kako je nežno postupio Spasitelj sa onim koji će postati Njegov izdajnik! U svome učenju Isus se zadržavao na načelima dobročinstva koja su udarala u sam koren pohlepnosti. Izneo je Judi gnusni karakter lakomstva i mnogo puta ovaj učenik razumeo je da je ocrtan njegov karakter i istaknut njegov greh, ali nije želeo da prizna i napusti svoju nepravdu.« (Elen Vajt, *Čeznja vekova*, str. 295. original)

**Ko, ukoliko nije bio pažljiv, nije ispoljio pohlepu u svom karakteru? Kako Božjom blagodaću možemo držati pod vlašću ovu urođenu sklonost?**

## VLADANJE NAD SAMIM SOBOM

Pročitajte sledeće tekstove. Kako nam oni mogu pomoći da shvatimo kako ljudi, bogati ili siromašni, mogu zaštititi sebe od opasnosti koje za hrišćanina predstavljaju pohlepa, lakomstvo i ljubav prema novcu i materijalnim dobrima?

Dela 24,24-26. \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

Galatima 5,22-25. \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

2. Petrova 1,5-9. \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

Ovi tekstovi imaju bogato značenje i obiluju božanskim naložima o tome kako bi trebalo da živimo. Međutim, zapazite jednu zajedničku nit: vladanje nad samim sobom. Ovu osobinu naročito je teško posedovati kada se radi o pohlepi, lakomstvu i želji da posedujemo stvari. Samo ako vladamo sobom, prvo svojim mislima, a zatim i delima, možemo se zaštititi od opasnosti o kojima smo govorili.

Mi možemo vladati sobom samo u onoj meri u kojoj prepuštamo sebe uticaju Gospodnje sile. Niko od nas, sam, ne može pobediti ove grešne osobine, naročito ako se dugo neguju i gaje. Nama je zaista potrebno natprirodno delovanje Svetog Duha u životu, ako želimo da izvojujemo pobedu nad ovim snažnim obmanama. »Drugo iskušenje ne dođe na vas osim čovječijega; ali je vjeran Bog koji vas neće pustiti da se iskušate većma nego što možete, nego će učiniti s iskušenjem i kraj, da možete podnijeti.« (1. Korinćanima 10,13)

**Pročitajte ponovo tekst iz 2. Petrove 1,5-9. Na šta Petar ukazuje? Kakvi koraci su u pitanju i kako možemo da ih sledimo, naročito u svojoj borbi protiv pohlepe i lakomstva?**

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

## ZA DALJE PROUČAVANJE

Krajnji čovekov cilj je biti srećan i zadovoljan. Međutim, ako nas materijalizam ispunjava, nećemo ostvariti ovaj cilj. Ljudi duboko u sebi znaju da je ovo istina, pa ipak i dalje istrajavaju u svojoj obuzetosti posedovanjem: *Vidim, želim, uzimam*. Šta može biti jednostavnije od ovoga? Adventistički hrišćani, kao i svi drugi, suočavaju se sa iskušenjem da prihvate vrednosti materijalizma. Ipak, neprestano sticanje dobara ne donosi sreću i zadovoljstvo. Naprotiv, stvara probleme, kao što vidimo u primeru kada je bogati mladić otišao od Isusa nesrećan, utučen i potišten zato što nije čuo ili dobio šta je želeo. »Materijalne vrednosti su povezane sa prodornim narušavanjem čovekove dobrobiti, od slabog životnog zadovoljstva i sreće do depresije, uznemirenosti, fizičkih problema kao što je glavobolja, do poremećaja ličnosti, samodopadanja i asocijalnog ponašanja.« (Tim Kaser, *The High Price of Materialism* [Cambridge, Mass.: The MIT Press, 2002], str. 22)

Hrišćani obuzeti materijalističkim duhom, drugim rečima, ponosno piju sa izvora bogatstva ali su duhovno dehidrirali. Međutim, nikada nećemo ožedneti, ako pijemo vodu koju nam Hristos nudi (Jovan 4,14).

### ZA RAZGOVOR:

1. Razmišljajte više o pojmu jevanđelja napretka. Koje tekstove oni koji veruju u ovu zamisao mogu upotrebiti da bi potkrepili svoj stav? U isto vreme, koje primere možete pronaći u Bibliji o vernim ljudima koji svojim životom pobijaju ovo lažno učenje?
2. Kada je njegovo prvo dete imalo nekoliko godina, jedan čovek je rekao: »Naučio sam dve važne biblijske istine od svog deteta. Prvo, da smo rođeni kao grešnici. Drugo, da smo rođeni pohlepni.« Koje primere možete navesti o tome kako čak i deca otkrivaju koliko su po svojoj prirodi pohlepna? Šta nam to govori o potrebi za božanskom blagodaću?
3. »Ako tražimo izvor svojih nevolja«, neko je napisao, »ne treba da ispitujemo ljude na drogu, već na glupost, neznanje, pohlepu i ljubav prema moći.« Zašto je pohlepa toliko razorna, ne samo za pohlepnu osobu lično, već i za one oko nje? Kakve primere možete navesti u kojima je pohlepa izazvala strašnu štetu svima koji su na određeni način bili uključeni?



# BOG ILI BOGATSTVO?



**Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Psalam 33,6-9; Matej 19,16-22; 1. Petrova 1,18; Jevrejima 2,14.15; 2. Mojsijeva 9,14; Psalam 50,10.**

**Tekst za pamćenje: »Zato i Bog Njega povisi, i darova Mu ime koje je veće od svakoga imena. Da se u ime Isusovo pokloni svako koljeno onijeh koji su na Nebu i na zemlji i pod zemljom. I svaki jezik da prizna da je Gospod Isus Hristos na slavu Boga Oca.« (Filibljanima 2,9-11)**

Bog ne govori opširno objašnjavajući svoje gledište o preteranoj obuzetosti novcem i materijalnim dobrima. Hristove reči upućene pohlepnom bogatašu, koji je, iako ga je Gospod blagoslovio, sve više gomilao svoju imovinu, treba da nas ispune strahom Božjim: »Bezumniče, ovu noć uzeće dušu tvoju od tebe; a što si pripravo čije će biti? Tako biva onome koji sebi teče blago a ne bogati se u Boga.« (Luka 12,20.21)

Služenje Bogu i služenje novcu međusobno isključuje jedno drugo. Biramo ili jedno ili drugo, ili Boga ili bogatstvo. Obmanjujemo sebe ako mislimo da možemo imati oba jer će nas dvostruki život pre ili kasnije stići. Možemo obmanuti druge, možda čak i sebe, ali ne i Boga, kome ćemo jednoga dana polagati račune.

Treba da odlučimo, i što duže oklevamo, tražimo izgovore, odlažemo, novac i ljubav prema novcu izvršiće snažniji uticaj na nas. Vera zahteva da odlučimo.

Odluku ćemo lakše doneti ako se usredsredimo na činjenicu ko je Bog, šta čini za nas i šta Mu dugujemo.

## HRISTOS, STVORITELJ

**Pročitajte sledeće tekstove: 1. Mojsijeva 1,1; Psalam 33,6-9; Isaija 45,11.12; Jeremija 51,15; Jovan 1,3. Šta ovi tekstovi govore o dobrim stvarima materijalnog sveta?**

---

---

---

»To je bio Hristos koji je razastro nebesa i položio temelje Zemlji. To je bila Njegova ruka koja je postavila svetove u prostoru i oblikovala poljsko cveće. 'Postavio je gore svojom silom.' Njegovo je more i On ga je stvorio.' (Psalam 65,6; 95,5) On je ispunio Zemlju lepotom i vazduh pesmom. On je ispisao poruku Očeve ljubavi na svim delima na Zemlji, u vazduhu i na nebu.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 20. original)

Materijalna dobra, sama po sebi, nisu rđava. Za razliku od pojedinih religija, koje uče da su materijalni svet i sama materija rđavi ili zli i da su samo duhovne stvari dobre, Biblija vrednuje materijalni svet.

Uostalom, Isus ga je lično stvorio. Kako, onda, može predstavljati zlo? On, nažalost, kao u slučaju svih Božjih darova, može biti izopačen i upotrebljen na zlo, ali to prvobitni dar ne čini rđavim. Biblija upozorava na zloupotrebu i izopačenost onoga što je Bog stvorio na ovom svetu, a ne na sama dela stvaranja.

Naprotiv, Bog je stvorio materijalni svet u želji da Njegov narod uživa u rodovima i prednostima ovoga sveta: »I veseli se svakim dobrom koje ti da Gospod Bog tvoj i domu tvojemu, ti i Levit i došljak koji je kod tebe.« (5. Mojsijeva 26,11; vidi: 5. Mojsijeva 14,26)

Isus je Stvoritelj (Jovan 1,1-3), a Zemlja je pravi primer, koji potvrđuje ono što je stvorio. Njegova stvaralačka sposobnost pruža Mu jedinstveno sagledavanje života i onih koji žive na njoj. On poznaje vrednost materijalnih dobara koja nam je podario u našu korist, čak i za naše uživanje u njima. On, takođe, zna šta se događa kada čovek izopači te darove ili ih postavi kao krajnji cilj, iako bi najpre trebalo da se upotrebe Bogu na slavu, kao i sve ostalo.

**Pogledajte oko sebe neverovatna bogatstva stvorenog sveta. Čak i posle razornog uticaja greha, i dalje u velikom delu svega stvorenog možemo uočiti prvobitna dobra. Šta dobro stvorenog sveta govori o Stvoriteljevoj dobroti?**

**BOŽJI SIN/SIN ČOVEČIJI**

Mi kao hrišćani verujemo da je Isus bio u potpunosti i Bog i čovek. Ovo sjedinjavanje božanskog i ljudskog omogućilo Mu je da stekne jedinstveno gledište o tome šta je važno na Zemlji i šta je važno za večnost. To što ne shvatamo kako je On mogao da ima i božansku i ljudsku prirodu ne poništava ovu istinu kao što ni nečije nerazumevanje aerodinamike ne utiče na to da avion ne poleti.

»Postoje dve međusobno povezane tajne – postojanje više ličnosti unutar jedinstvenog Boga i zajednica božanskog i ljudskog u ličnosti Isusa Hrista... Ništa izmišljeno nije toliko neverovatno kao ova istina o utelovljenju.« (J. I. Peker, *Knowing God* [Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press, 1973], str. 53)

Jedan između razloga zašto je Isus došao na ovaj svet bio je da nam pokaže koliko je Bog brižan, pun ljubavi i koliko brine za svakoga od nas. Isus je otkrio pravi karakter našeg nebeskog Oca, koji ni u kom slučaju nije ravnodušan i dalek Bog, kako su neki verovali.

Međutim, sotona je pokušao da odvoji čoveka od Boga. Pokušao je da obezličiti Boga, prikazujući Ga kao onoga kome nije stalo do nas. On čini sve što je u njegovoj moći, svim mogućim sredstvima, da nam onemogući da upoznamo i iskusimo stvarnost Božje dobrote i blagodati. Neograničena ljubav prema materijalnim dobrima predstavlja uspešno sredstvo u sotonim nastojanjima da postigne ovakav cilj.

**Pročitajte tekst iz Jevandelja po Mateju 19,16-22. Šta ovaj izveštaj govori o tome kako sotona može da upotrebi našu ljubav prema materijalnim dobrima da bi nas udaljio od Gospoda?**

---

---

Zamislite Isusa lično, Boga u telu, kako se obraća ovom mladiću koji je očigledno znao da je Isus bio posebna osoba. Pa ipak, šta se dogodilo? On je dozvolio da ga njegovo veliko bogatstvo, ljubav prema materijalnim dobrima odvoji lično od Boga. Ljubav prema svetu i materijalnim dobrima toliko ga je zaslepila da iako je postao žalostan, ta žalost nije bila dovoljna da ga pokrene da učini ono što je ispravno. On nije bio žalostan zato što gubi svoju imovinu (nije je izgubio). Bio je žalostan zato što je zbog materijalnih dobara, gubio životno opredeljenje.

**Kako možemo biti sigurni da gajimo pravilan odnos prema ovozemaljskim vrednostima, bilo da smo bogati ili siromašni?**

**HRISTOS, OTKUPITELJ**

Dug nije nebesko načelo. Međutim, Adam i Eva su zgrešili, a prekršen Zakon značio je smrt. Prema tome, čovek je postao dužnik božanskoj pravdi. Sve smo izgubili i u duhovnom smislu nismo mogli da otplatimo dug.

Bog je u svojoj ljubavi prema nama započeo plan otkupljenja. Isus je postao naš »Jamac« (Jevrejima 7,22). Upravo Hristos svojom ulogom Otkupitelja pokreće najvažnije poravnanje ikada učinjeno. Samo je žrtvovanje Njegovog života moglo da plati traženu cenu božanske pravde. Isus je platio naš dug za greh, kada su se pravda i milost sjedinile na krstu. Univerzum nikada nije video bogatstvo koje je bilo položeno prilikom plaćanja otkupa za ljudski rod (Efescima 5,2).

»Celokupna riznica Neba ispražnjena je za ovaj svet; dajući nam u Hristu celo Nebo, Bog je otkupio volju, osećanja, um i dušu svakog pojedinog ljudskog bića.« (Elen Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 326. original)

**Pročitajte sledeće tekstove i navedite od čega nas je Hristos spasao: Kološanima 1,13; 1. Solunjanima 1,10; 1. Petrova 1,18; Jevrejima 2,14.15; Galatima 3,13; Otkrivenje 1,5.**

---

---

---

Grčka reč *tetelestai* spomenuta u Jevanđelju po Jovanu 19,30. smatra se najvažnijom rečju ikad izgovorenom. Njeno značenje je »svršeno je« i bila je poslednja reč koju je Isus izgovorio na krstu. Njegova poslednja izjava značila je da je Njegova misija izvršena, a naš dug plaćen u potpunosti. On je nije izgovorio kao Onaj koji nema nadu, već kao Onaj koji je uspeo da otkupi izgubljeni svet. Posmatranjem krsta otkupljenja, otkrivamo događaj iz prošlosti čije se posledice osećaju u sadašnjosti i koji nudi nadu za budućnost. Isus je dao svoj život da jednom zauvek uništi greh, smrt i sotonina dela. To znači da smo otkupljeni iako to ne zaslužujemo (Efescima 1,7). Posmatrati čuda spasenja znači stupati na sveto tlo.

Hristos kao Otkupitelj predstavlja najuzvišeniju sliku Boga. On je prevashodno zainteresovan da nas otkupi. To otkriva Njegov stav prema ljudskom rodu, a naročito činjenicu koliko vrednuje odnos sa nama. Kada je pravda bila zadovoljena, Hristos usmerava svoju pažnju prema našem odgovoru na Njegovu žrtvu.

**Razmislite o sledećem: Hristos je u potpunosti platio dug za sva zla koja smo ikada učinili. Kako treba da odgovorimo na to? (Vidi: O Jovu 42,5,6)**



## LJUBOMORNI BOG

U sukobu sa faraonom, Bog je izjavio: »Jer ću sada pustiti sva zla svoja na srce tvoje i na sluge tvoje i na narod tvoj, da znaš da niko nije kao Ja na cijeloj zemlji.« (2. Mojsijeva 9,14)

**Šta je Gospod mislio kada je kazao: »Niko nije kao Ja na cijeloj zemlji«?**

---

---

»Nemoguće je ograničenim ljudskim umovima da potpuno shvate karakter ili dela Beskonačnoga. Ovo sveto Biće mora zauvek ostati obavijeno tajnom čak i za najoštrij um, za najsnažniji i najobrazovaniji duh.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 5. sveska, str. 698,699)

Bog nema Sebi ravnog (1. O carevima 8,60). On razmišlja, pamti i deluje na način koji ne razumemo. Ma koliko se trudili da Ga oblikujemo prema našoj zamisli, Bog ostaje Bog. Upravo je On taj koji je stvorio svaku snežnu pahuljicu, um, lice i lične osobine jedinstvenim, i »nema drugoga«. (1. O carevima 8,60) Uostalom, On je Stvoritelj, i kao Stvoritelj sigurno se razlikuje od dela stvaranja.

**Šta sledeći tekstovi govore o tome koliko je Bog drugačiji od dela stvaranja? 1. Samuilova 2,2; Psalam 86,8; Isaija 55,8,9; Jeremija 10,10; Titu 1,2.**

---

---

Kada pogledamo sve što Bog jeste, šta poseduje i šta čini, neobično bi bilo da se sa nekim nadmeće. Pa ipak to čini, u smislu da mora da se »nadmeće« za čovekovu ljubav i naklonost. Možda zato On kaže da je »ljubomoran« Bog, Bog »Revnitelj« (2. Mojsijeva 34,14). Bog je stvorio ljude kao slobodna bića, što znači da imamo slobodu izbora da služimo Njemu ili nečem drugom. To je, na mnogo načina, osnovni čovekov problem: bira da služi drugim bogovima, bez obzira u kom obliku se javljaju, umesto da služi jedinom Bogu, koji je dostojan da Mu se služi, Jedinom koji je stvorio čitav univerzum i koji ga poseduje. Zato možemo reći da je On zaista ljubomoran Bog.

**Šta se u vašem životu, ako postoji tako nešto, nadmeće sa Bogom da osvoji vašu naklonost?**

Mi pripadamo Bogu, i po stvaranju i po otkrivenju. I ne samo da pripadamo Bogu, već i sva naša imovina. Mi lično ne posedujemo ništa osim svojih odluka.

Nasuprot tome, glavno načelo svetovnog načina razmišljanja je da smo mi vlasnici svega što imamo. Međutim, to je neistina. Ako hrišćani smatraju da su krajnji vlasnici onoga što poseduju, onda ne razmišljaju u skladu sa učenjem Božje reči.

Bog sve poseduje, ne mi (O Jovu 38,4-11). Mi smo samo »došljaci i ukučani« (3. Mojsijeva 25,23), kao što su Izrailjci bili u Obećanoj zemlji. Mi zavisimo od Boga čak i kad je sledeći udah u pitanju (Dela 17,25). Ono što mislimo da posedujemo, On poseduje. Mi smo Njegovi pristavi, i kao takvi, treba da upravljamo svojom opipljivom i neopipljivom imovinom Bogu na slavu.

**Navedite iz sledećih stihova pojedinosti koje Bog poseduje: 5. Mojsijeva 10,14; Psalam 50,10; 104,16; Jezekilj 18,4; Agej 2,8; 1. Korinćanima 6,19.20. Šta ovi tekstovi govore o tome kako treba da posmatramo materijalne stvari koje posedujemo?**

---

---

---

»Sve pripada Bogu. Međutim, ljudi mogu da zanemare ovo. Dok ih Bog obilno obasipa blagoslovima, ljudi često upotrebljavaju Njegove darove za svoja sebična zadovoljstva; ali oni će biti pozvani da polože račun o tome kako su obavljali dužnost pristava.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 9. sveska, str. 246)

Božje posedovanje svega i naša pristavska služba u određenom su odnosu, zahvaljujući kome nas On može pripremiti za Nebo i doneti dobro i blagoslov drugima. Međutim, neverne sluge mogu Vlasniku ograničiti pristup Njegovoj imovini. Kao što smo videli u odeljku od srede, Bog nam ne nameće svoju volju. On nas je stvorio i dao nam dobra u ovom svetu da upravljamo njima umesto Njega, dok se On ne vrati. Ono kako postupamo prema njima odražava naš odnos prema Njemu.

**Razmislite šta zapravo znači da ne posedujete ništa od onoga što imate, već da sve pripada Bogu. Šta vam to govori o tome kako treba da se onosite prema onome što je u vašoj svojini?**

## ZA DALJE PROUČAVANJE

Pristavska služba je, prema našem shvatanju, započela kada je Bog naselio Adama i Evu u prelepom vrtu da ga čuvaju i rade u njemu (1. Mojsijeva 2,15). U tom savršenom okruženju trebalo je da učine vrt prijatnim za život, što nije bio težak zadatak. Bog im je objasnio njihovu novu ulogu i poučio ih o odgovornostima. Briga o Edemskom vrtu pružila je smisao i donela sreću novoj porodici.

Jevrejska reč prevedena kao »gospodar« (1. Mojsijeva 1,26.28) znači »upravljati, vladati«. Ovo, na osnovu teksta, nije bila oštra vlast, već blagonaklona vladavina i briga o Božjim delima stvaranja. Ova odgovornost ni do danas nije prestala. U ovakvom okruženju Adam i Eva trebalo je da nauče da je Bog Vlasnik, a oni Njegovi upravitelji ili pristavi. Bog je od samog početka imao nameru da Adam i Eva imaju određenu odgovornost i da im bude ukazano poverenje, ali ne kao vlasnicima. Trebalo je da pokažu Bogu da su verni zadatku koji im je poveren.

»Adamu i Evi dat je Edemski vrt na staranje. Njihov zadatak je bio da 'ga rade i da ga čuvaju'. Bili su srećni obavljajući taj posao. Um, srce i volja delovali su u savršenom skladu. Rad nisu smatrali zamornim i teškim. Njihovi sati bili su ispunjeni korisnim radom i međusobnom zajednicom. Bog i Hristos su ih posećivali i razgovarali sa njima. Data im je potpuna sloboda... Bog je bio Vlasnik njihovog Edemskog doma. Oni su upravljali njime.« (Elen Vajt, *Manuscript Releases*, 10. sveska, str. 327)

## ZA RAZGOVOR:

1. Čemu nas činjenica da Bog poseduje svet uči o našoj osnovnoj odgovornosti, kada je reč o životnoj okolini? Iako treba da izbegavamo političku krajnost nekih ljudi koji se zalažu za očuvanje životne sredine i koji bezmalo obožavaju sama dela stvaranja, kakav stav kao hrišćani treba da zauzmemo prema očuvanju životne sredine?
2. Razmišljajte više o Bogu kao »ljubomornom« Bogu. Ovu zamisao nije uvek lako shvatiti, naročito zato što je ljubomora iz ljudskog ugla gledano nešto rđavo, nešto što treba izbegavati. Kako, onda, možemo shvatiti ovu ideju, kada se primeni na Boga, bez negativnog značenja koje joj svet obično pripisuje?
3. Kako možemo praviti razliku između odgovarajuće upotrebe fizičkih stvari koje je Bog stvorio i uživanja u njima i njihove zloupotrebe? Zašto je važno da pravimo ovu razliku?



# IZBEĆI PUTEVE OVOGA SVETA



**Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Psalam 119,11; Efescima 6,18; Rimljanima 8,5.6; Jevrejima 11,1-6; 1. O carevima 3,14; Jezekilj 36,26.27.**

**Tekst za pamćenje: »Neće pomoći bogatstvo u dan gnjeva, a pravda izbavlja od smrti... Ko se uzda u bogatstvo svoje, propašće; a pravednici će se kao grana zeleneti.« (Priče Solomonove 11,4.28)**

Iako sotona nije uspeo da ostvari svoje namere prema Isusu, uspeo je u vezi sa svima ostalima. On će nastaviti da čini tako ukoliko se ne borimo u Božjoj sili i Njegovim oružjem, jer Bog nam Jedini nudi slobodu od privlačnosti ovoga sveta.

Dakle, moramo usredsrediti svoju pažnju na svog nebeskog Darodavca. David je shvatajući pravu vrednost u ovom životu zabeležio: »Lavovi su ubogi i gladni, a koji traže Gospoda, ne premiče im se nijednoga dobra.« (Psalam 34,10) Solomun je uvideo da su mudrost i razum dragoceniji od srebra i zlata (Priče Solomonove 3,13.14). Istinska sreća i pravilan način života proističu iz skretanja pogleda sa onoga što posedujemo i gledanja u živog Hrista, čija smo svojina.

Naša jedina nada da izbegnemo privlačnosti ovoga sveta je živa i uspešna zajednica sa Isusom. Ove sedmice proučavaćemo osnove ove zajednice i koliko je za naše dobro duhovno stanje važno da prepoznamo silu koja se krije iza maske ovoga sveta i uvidimo da je Hristos pravi smisao života.

Ljubav prema ovozemaljskim dobrima, čak i od strane onih koji nemaju mnogo, može predstavljati jak lanac koji vezuje dušu za svet umesto za Hrista. Čak i ako nemamo mnogo ovozemaljskih dobara, žarka želja da steknemo materijalna dobra može postati strašno prokletstvo koje će, ako se ne poveri Gospodu na upravljanje, povesti dušu daleko od spasenja. Sotona ovo zna i zato koristi ljubav prema materijalnim dobrima da što veći broj ljudi uhvati u zamku.

Šta je naša jedina zaštita?

**»Mislite o onome što je gore, a ne što je na zemlji.« (Kološanima 3,2)  
Kako sprovodimo ono što nam Pavle kaže da činimo? (Vidi: Psalam 119,11; Efescima 6,18)**

---

---

**Koji još tekstovi govore o tome na šta treba da usredsredimo svoj um?  
(Vidi, na primer: Filibljanima 4,8)**

---

---

Jedini lek protiv svetovnosti, u kakvom god obliku bio, jeste neprestano posvećenje Hristu (Psalam 34,1) u usponima i padovima u životu. Mojsije je držao »sramotu Hristovu za veće bogatstvo od svega blaga misirskoga«. (Jevrejima 11,26) Hristos mora biti na prvom mestu, ispred svakog drugog odnosa. Hristos traži posvećenje utemeljeno na ubeđenju, ne preimućstvima; odnosno, moramo biti posvećeni Hristu zbog onoga ko je i šta čini za nas, ne zbog trenutnih prednosti koje nam vera i posvećenost Njemu pružaju.

Naš život treba da bude sakriven u Isusu, a Njegovi planovi treba da budu naši planovi. Prava posvećenost je kada položimo ruku na plug i ne obaziremo se natrag (vidi: Luka 9,62). Kada smo u toj meri posvećeni, Isus nas uzdiže do naših najviših mogućnosti. Kada Mu se predamo, slomićemo stege kojima ovaj svet drži našu dušu. U središtu našeg života mora biti Hristos, ne materijalna dobra; samo On može ispuniti prazninu u našem životu.

**Setite se trenutka kada ste stekli određena materijalna dobra, nešto što ste zaista mnogo želeli. Koliko su radost i ispunjenost trajali pre nego što su izbledeli i vi se našli upravo tamo gde ste bili, na početku?**

Više od šest milijardi Biblija podeljeno je širom sveta, ali koliko ljudi je smatra Rečju živoga Boga? Koliko ljudi je čita iskrenog srca, spremnog da sazna istinu?

Odgovarajuće proučavanje Biblije usmerava naš duhovni kompas i osposobljava nas da se krećemo svetom punom laži i pometnje. Biblija je živi dokument božanskog porekla (Jevrejima 4,12), i kao takva nam ukazuje na istine koje ne možemo na drugačiji način upoznati. Biblija je mapa kojom nam Hristos pokazuje put u svakodnevnom životu, ona nas prosvetljuje ši- reći naš razum i oplemenjujući naš karakter.

**Pročitajte tekstove iz Jevandolja po Jovanu 5,39; 14,6. i 20,31. Biblija, naročito Jevandolja, otkriva najvećim autoritetom pojedinosti o Isusu. Šta ovi tekstovi iz Jevandolja po Jovanu govore o Isusu? Zašto je On toliko važan za nas i za sve u šta verujemo?**

---

Mi proučavamo Bibliju zato što je osnovni izvor Istine. Pošto je Isus Istina, u Bibliji saznajemo o Njemu onoliko koliko nam je u njoj otkriveno. Tu, u Božjoj reči, Starom i Novom zavetu, saznajemo ko je Isus i šta čini za nas. U nama se zatim javlja ljubav prema Njemu i mi posvećujemo svoj život i dušu Njegovom večnom staranju. Time što sledimo Isusa i izvršujemo Njegove reči, oslobađamo se okova greha i ovoga sveta, kao što je otkriveno u Njegovoj reči. »Ako vas dakle Sin izbavi, zaista ćete biti izbaavljeni.« (Jovan 8,36)

**Pročitajte tekst iz Rimljanima poslanice 8,5.6. Na šta smo u ovom tekstu upozoreni, i kako nam proučavanje Božje reči može pomoći u toj borbi za naš um?**

---

Ljubav prema svetu, naročito ljubav prema ovozemaljskim dobrima, lako nas može udaljiti od Boga ako nismo pažljivi. Zato se moramo držati Reči, koja nam ukazuje na večne i duhovne stvarnosti koje su toliko važne za hrišćanski život.

Ljubav prema svetovnim stvarima nikada ne uzdiže um prema duhovnoj moralnosti; umesto toga ona menja biblijska načela pohleptom, sebičnošću i strastima. Ljubav, kakva je otkrivena u Bibliji, gradi odnose učeći nas koliko je važno da se posvetimo drugima. Nasuprot tome, svetovnost predstavlja uzimanje svega za sebe, što je suprotno svemu što Isus jeste.

## ŽIVOT MOLITVE

»A ovo je život vječni da poznaju Tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.« (Jovan 17,3) Nije nimalo neobično što hrišćani često kažu da se njihova vera zasniva na zajednici sa Bogom. Ako je poznavanje Boga »život vječni«, onda taj život možemo steći kroz zajednicu sa Njim. Naravno, suštinsko u tom odnosu jeste razgovor. U pouci iz odeljka od ponedjeljka videli smo da nam Bog govori preko svoje božanske Reči. Mi se zauzvrat molitvom obraćamo Njemu.

Ako treba da usmerimo svoj um i srce, kao što smo videli, nebeskim vrednostima nasuprot stvarima iz ovoga sveta, onda je molitva ključna. To je zato što molitva svojom prirodom, ukazuje na Carstvo koje je uzvišenije od ovoga sveta.

Ipak, čak i ovde moramo biti pažljivi zato što ponekad naše molitve mogu biti samo izraz naše sebične prirode. Zato moramo da se molimo pokoravajući se Božjoj volji.

Pre mnogo godina, jedna žena je pevala pesmu čije su reči glasile: »O, Gospode, zar mi nećeš kupiti mercedes-benc?« To je bio njen način da napadne materijalizam onih koji ispovedaju veru u Boga. Mi, takođe, moramo biti sigurni da kada se molimo, što u suštini predstavlja čin pokoravanja Bogu i umiranja svetlu, tražimo Božju volju, ne samo svoju.

**Pročitajte tekst iz Jevrejima poslanice 11,1-6. Koji ključni činilac mora biti deo svih naših molitava? Takođe, šta znači doći Bogu u veri i moliti se u veri?**

---

---

Ako naše molitve nisu praćene verom, javiće se nagađanja, sotonino krotvorenje vere. »Molitva i vera usko su povezane, i treba ih zajedno proučavati. U molitvi vere nalazi se božanska nauka. To je nauka kojom mora ovladati svako ko želi da njegovo životno delo bude uspešno. Hristos kaže: 'Sve što ištete u svojoj molitvi vjerujte da ćete primiti; i biće vam.' (Marko 11,24) On objašnjava da naše molbe moraju biti u skladu sa Božjom voljom; moramo tražiti ono što je On obećao, i što god primamo, mora biti upotrebljeno tako da se ispuni Njegova volja. Ako se ispune uslovi, ispunice se i obećanje.« (Elen Vajt, *Prayer*, str. 57)

**Osvrnite se na svoj molitveni život. Za šta se molite? Šta vaše molitve otkrivaju o vašim prioritetima? Za šta bi još trebalo da se molite?**



**ŽIVOT MUDROSTI**

Jedan od najboljih izveštaja u Bibliji jeste izveštaj o Solomunovoj molbi upućenoj Bogu, da mu iznad svega da »srce razumno da može suditi narodu Tvojemu i raspoznavati dobro i zlo. Jer ko može suditi narodu Tvojemu tako velikom?« (1. O carevima 3,9)

**Kakve važne reči je Bog uputio Solomunu koje bi, da ih je poslušao, poštedele cara propasti koju je izazvalo njegovo bogatstvo? Zašto su te Božje reči toliko važne za sve nas? 1. O carevima 3,14; vidi: 1. Jovanova 5,3; 1. Petrova 4,17.**

---

---

---

---

---

Solomun je bio obdaren velikom mudrošću, ali mudrost sama po sebi, ako se ne primenjuje u životu, postaje ništa drugo do korisna činjenica. U biblijskom smislu, mudrost u skladu sa kojom ne postupamo nije prava mudrost. Mnogi koji znaju mnoštvo tačnih činjenica o Bogu i Njegovim zahtevima biće izgubljeni. Solomun je zbog svoje neposlušnosti zašao sa staze na koju ga je Gospod pozvao. Tek kasnije pribrao se u životu i napisao ispunjen poniznošću: »Jer je bolja mudrost od dragoga kamenja, i što je god najmilijih stvari ne mogu se izjednačiti s njom.« (Priče 8,11)

Mudrost je primena znanja i razuma. Znanje predstavlja činjenice; razum predstavlja razboritost; mudrost nastaje u procesu primenjivanja razuma i znanja u životu. Mudrom pristavu nisu potrebni samo znanje i razum, već i iskustvo koje proističe kada živi u skladu sa njima.

Solomunov primer pokazuje kako čak i najmudriji i najrazboritiji ljudi mogu biti lako uvučeni u prazninu materijalističkog načina života, ako osoba ne primeni u svom životu znanje koje joj je dato.

**Uporedite tekstove iz 1. Korinćanima 3,19. i Priča Solomunovih 24,13.14. U čemu je razlika između dve vrste mudrosti o kojima se govori u ovim tekstovima? Iznesite svoj odgovor u subotnoškolskom razredu.**

Velika borba je stvarna; dve strane se bore za naš pristanak. Jedna nas privlači Hristu (Jovan 6,44), druga svetu (1. Jovanova 2,16). Sila Svetoga Duha u našem životu može nas usmeriti u pravom smeru ako Mu se predamo.

»A kad dođe On, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu.« (Jovan 16,13; vidi: Jovan 14,16). Sveti Duh nas osposobljava da živimo verom i prema načelima, ne vođenim prohtevima i osećanjima koji u velikoj meri vladaju svetom. Uspešnu pripremu za život na Nebu predstavlja veran život u ovom svetu pod vođstvom Svetog Duha.

Pavle savetuje: »Da vjera vaša ne bude u mudrosti ljudskoj nego u sili Božijoj.« (1. Korinćanima 2,5) Privlačnosti ovoga sveta, često u vidu materijalnih dobara, udaljavaju nas od Gospoda. Suprotno tome, ako se ne odupremo uticaju sile Svetoga Duha, On će nas približiti Isusu.

**Uspeh u borbi sa svetom i njegovim privlačnostima može se ostvariti samo iznutra. Pročitajte sledeće tekstove: Jezekilj 36,26.27; Jovan 14,26; Efescima 3,16.17. Kada dozvolimo Svetom Duhu da nas vodi, šta će Bog učiniti što će osigurati da izvojujemo duhovnu pobedu?**

---

---

---

---

»Lažnim teorijama i predanjima sotona porobljava um. Usmeravajući ljude lažnim merilima, on kvari karakter. Sveti Duh govori umu preko Svetog pisma i urezuje istinu u srce. Tako On otkriva zabludu i izgoni je iz duše. Duhom istine koji deluje preko Božje reči, Hristos okuplja svoj izabrani narod.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 671. original)

Sveti Duh je izvestilac istine i najveći dar koji je Isus mogao dati da predstavlja božanstvo na Zemlji posle Njegovog vaznesenja. Sveti Duh nastoji da nam da silu da pobedimo moćna iskušenja sveta i njegove »čari«.

**Svet nas sve privlači k sebi, zar ne? Kakve odluke vam mogu pomoći upravo sada da se predate uticaju Svetog Duha, koji vam jedino može podariti silu da se oduprete ovozemaljskim iskušenjima?**

**ZA DALJE PROUČAVANJE**

Pristav deluje podstaknut načelima blizancima. To su dužnost i ljubav. »Ne zaboravite da dužnost ima sestru bliznakinju, ljubav; kada su ujedinjene mogu postići gotovo sve, ali kada su razdvojene, nijedna od njih nije sposobna da čini dobro.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 4. sveska, str. 62) Dužnost je ljubav na delu. Potrebno je da razmišljamo o Hristovoj žrtvi da bi ljubav u nama probudila dužnost.

Suprotno tome nalaze se načela ovoga sveta: mržnja i njena bliznakinja, pobuna. Pobuna je mržnja na delu. Lucifer se pobunio protiv Boga (Jezekilj 28,16.17) i neće prestati da to čini sve dok ne bude uništen. On je okrenuo vlast ljubavi u ljubav prema vlasti. Verske vođe u Izrailju prezirale su vlast i silu koju je Isus imao (Matej 22,29). Čak i kada su pobešli iz Hrama i povukli se pred Njegovim prodornim pogledom, nisu promenili svoje puteve.

**ZA RAZGOVOR:**

1. Razmišljajte više o ideji ljubavi i dužnosti. Šta je Elen Vajt želela da kaže, kada je nazivajući ih bliznakinjama, rekla da jedna bez druge nisu sposobne da čine dobro? Kako ljubav izgleda bez dužnosti, a kako dužnost bez ljubavi? Zašto moraju biti zajedno?
2. Tekst za pamćenje za ovu sedmicu glasi: »Neće pomoći bogatstvo u dan gnjeva, a pravda izbavlja od smrti... Ko se uzda u bogatstvo svoje, propašće; a pravednici će se kao grana zelenjeti.« (Priče Solomunove 11,4.28) Šta znači ovaj tekst? Šta govori o bogatstvu, a šta ne govori?
3. Razgovarajte u razredu o Solomunovom životu. Zapitajte se kako je mogao otići toliko daleko sa pravog puta. Pronađite u Knjizi propovednikovoj tekstove koji otkrivaju beskorisnost i ispraznost ovozemaljskih dobara, čak i kada ih, poput Solomuna, imamo mnogo. Šta smo ove sedmice naučili o molitvi, proučavanju Biblije, odnosu sa Hristom što nas može držati na pravom duhovnom putu?
4. Kako ljudi koji ne poseduju mnogo ovozemaljskih dobara, ipak mogu biti uhvaćeni u zamku koju im sotona priprema?
5. Kakav odgovor ste dali na poslednje pitanje iz odeljka od srede o različitim vrstama mudrosti?



# PRISTAVI POSLE EDEMSKOG VRTA



**Tekstovi za proučavanje u toku sedmice:** Isaija 22,14-18; 1. Korinćanima 4,1,2; Kološanima 2,2,3; Efescima 6,13-17; 2. Korinćanima 5,10.

**Tekst za pamćenje:** »Nego kako nas okuša Bog da smo vjerni da primimo Jevandlje, tako govorimo, ne kao ljudima ugađajući nego Bogu koji kuša srca naša.« (1. Solunjanima 2,4)

Adamov i Evin prvi posao obuhvatao je pristavsku službu. Vrt i sva dela stvaranja data su im na staranje, da uživaju u njima i da njima vladaju (1. Mojsijeva 2,15), čak iako ništa nije bilo njihova svojina. Oni su bili pristavi onoga što im je Gospod poverio.

Ove sedmice podrobnije ćemo proučiti definiciju pristava posle pada, nakon što su naši praroditelji bili izagnani iz Edemskog vrta. Mi smo, takođe, pristavi, ali u sredini potpuno drugačijoj od one u kojoj su Adam i Eva prvobitno boravili.

Šta je pristavska služba? Određene biblijske ličnosti svojim životom otkrile su šta znači biti pristav. Pojedine biblijske knjige to jasno određuju. Kada postanemo Božji pristavi, središte naše pažnje se pomera sa sveta i njegovih materijalističkih vrednosti na Stvoritelja i Njegovu misiju. Kao u Adamovom i Evinom slučaju, Bog nam poverava odgovornosti koje imaju božansko poreklo. Međutim, od pada u Edemskom vrtu, zadatak pristavske službe se promenio zato što nam je pored odgovornosti da brinemo o materijalnom svetu poveren zadatak da budemo dobri pristavi duhovnih istina.

## PRISTAVI U STAROM ZAVETU

Sama reč »pristav« javlja se samo nekoliko puta u Starom zavetu. U većini slučajeva koristi se izraz koji označava onoga koji »upravljaše domom«, koji je zadužen za vođenje domaćinstva (1. Mojsijeva 43,19; 44,1,4; 1. O carevima 16,9). Pristavi su imali odgovornost da upravljaju poslovima u domaćinstvu i imovinom svog gospodara, čineći sve što se traži od njih. Definiciju pristava u Starom zavetu možemo utvrditi prepoznajući odlike pristava. Pristavi se ne mogu razdvojiti od svoje pristavske službe, jer ona otkriva njihov identitet.

Neke osobine pristava jasno su predstavljene u Starom zavetu. Prvo, položaj pristava podrazumevao je veliku odgovornost (1. Mojsijeva 39,4). Pristavi su birani u skladu sa svojim sposobnostima. Njihovi gospodari ukazivali su im poštovanje i poverenje za dobro obavljen posao. Drugo, pristavi su znali da sve što im je povereno pripada njihovom gospodaru (1. Mojsijeva 24,34-38). Ovo je najveća razlika između pristava i gospodara. Pristavi shvataju svoj položaj. Treće, ukoliko bi pristavi lično za sebe iskoristili ono što im je povereno, odnos između njih i gospodara bio bi narušen i bili bi prognani (1. Mojsijeva 3,23; Osija 6,7).

**Pročitajte tekst iz Knjige proroka Isaije 22,14-18. Somna je u vreme Jezekijine vladavine bio imenovan za pristava i rizničara. Bio je postavljen na dva veoma važna položaja u vlasti. Šta mu se dogodilo kada je zloupotrebio svoj položaj?**

---

---

---

»Pristav se poistovećuje sa svojim gospodarom. On prihvata pristavske dužnosti i zastupa svog gospodara, postupajući kao što bi gospodar postupao kada bi lično upravljao imovinom. Interesi njegovog gospodara postaju njegovi interesi. Položaj pristava je častan položaj, jer njegov gospodar ima poverenja u njega. Ako u bilo kom pogledu postupi sebično, ako za sebe iskoristi dobitak koji je zaradio trgujući blagom svog gospodara, pristav zloupotrebljava ukazano poverenje.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 9. sveska, str. 246)

**Kako možemo bolje shvatiti važnu činjenicu da smo pristavi svega što posedujemo u ovom životu? Kako ovo saznanje treba da utiče na sve što činimo?**

## PRISTAVI U NOVOM ZAVETU

Dve osnovne reči za »pristava« u Novom zavetu su *epitropos* i *oikonomos*, od kojih se prva javlja tri puta, a druga deset. Obe ove reči opisuju položaj koji obuhvata odgovornost rukovođenja poverenu pristavu od strane gospodara.

I u Starom i u Novom zavetu pojam pristava određuje se po tome šta radi. Posebno Novi zavet opisuje pristava u smislu odgovornosti (Luka 12,48) i očekivanja (1. Korinćanima 4,2). Stari zavet je više usredsređen na objavljivanje Božjeg vlasništva nego na neposredno definisanje nas kao Njegovih pristava. Dakle, iako je pojam pristava veoma sličan u oba zaveta, Novi zavet proširuje koncept izvan samog upravljanja domaćinstvom.

U priči o nepravednom sluzi (Luka 16,1-15), Isus proširuje definiciju pristava. Njegova pouka ne govori samo o pristavu koji je izbegao finansijsku katastrofu. Ona se, takođe, može primeniti na one koji izbegavaju duhovnu katastrofu mudrim ispoljavanjem vere. Mudar pristav će se pripremiti za budući Isusov dolazak (Matej 25,21).

**Pročitajte sledeće tekstove: 1. Korinćanima 4,1.2; Titu 1,7; 1. Petrova 4,10. Šta ovi stihovi govore o pristavima i pristavskoj službi?**

»Da li ću otvoriti svoje srce Svetom Duhu da svaki dar i sposobnost mogu biti pokrenuti, koje mi je Bog poverio? Ja sam Hristova svojina, i radim u Njegovoj službi. Ja sam pristav Njegove blagodati.« (Elen Vajt, *Fundamentals of Christian Education*, str. 301)

U Jevanđelju po Luki 12,35-48, Isus koristi izraz »pristav« u metaforičnom smislu. On priča o mudrom slugi koji je bio spreman za povratak sina čovečijeg, i opisuje nevernog pristava kao onog koji je prestao da vrši svoje dužnosti zato što je gospodar odložio svoj povratak. Neverni pristav se pretvorio u tiranina koji se rđavo ophodio prema ljudima oko sebe. On više nije bio uzor dobrih dela ili upravitelj blagodati.

Kada prihvatimo Hrista, mi smo pristavi, pozvani da upravljamo Božjim sredstvima. Ali što je još važnije, treba da upravljamo duhovnom stvarnosti hrišćanskog života pripremajući se za Nebo.

**Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Luki 12,45. Zašto mi kao adventistički hrišćani, koji se često bore sa osećanjem »kašnjenja«, moramo biti naročito pažljivi da ne posrnemo u ovu zabludu?**

**PRISTAVI BOŽJIH TAJNI**

**Pročitajte tekstove iz Kološanima poslanice 2,2.3. i 1. Timotiju 3,16. Šta je u ovim tekstovima prikazano kao »tajna«? Šta činjenica da je u pitanju »tajna« govori o ograničenim mogućnostima da više saznamo o tome?**

---

---

Sofar Namaćanin kaže Jovu: »Možeš li ti tajne Božje dokučiti?« (O Jovu 11,7) Reč »tajna« znači zbunjujuće, nejasno, nepoznato, neobjašnjeno ili nerazumljivo. Božje tajne zabeležene su u Pismu, iako prevazilaze našu moć shvatanja. Zato su tajne. To je kao da je svako od nas kratkovida osoba koja posmatra nebo, nadajući se da će ugledati i najmanju pojedinost. Mi ne možemo videti tako daleko osim ako nam Bog to ne otkrije.

**Šta tekst iz 5. Mojsijeve 29,29. govori o tome šta nam je otkriveno?**

---

---

Mi smo pristavi pojedinosti koje ne shvatamo u potpunosti. Mi znamo samo onoliko koliko nam je otkrivenjem i Pismom otkriveno. Naša najuzvišenija pristavska služba je da živimo kao »pristavi tajni Božjih«. (1. Korinćanima 4,1)

Bog želi da kao Njegovi pristavi čuvamo božansku istinu koja nam je otkrivena, da je štitimo, poučavamo, i brinemo o njoj. Na taj način vršimo najuzvišeniju pristavsku službu, i imamo »tajnu vjere u čistoj savjesti«. (1. Timotiju 3,9)

Najveća od svih tajni je da možemo steći iskustvo sa Hristom, »nadom slave«. Plan spasenja je natprirodno delo i nama je nemoguće da ga potpuno shvatimo. Činjenica da je Stvoritelj svega što je stvoreno (Jovan 1,1-3) došao na ovu Zemlju i »pokazao se u telu« (Elen Vajt, *Manuscript Releases*, 6. sveska, str. 112), da bi Sebe prinio na žrtvu za grehe ljudskog roda, sadrži tajnu koju verovatno nijedno stvoreno biće nikada neće potpuno razumeti. Čak i anđeli nastoje da shvate tajnu zašto je Isus došao na Zemlju (1. Petrova 1,12). Ipak, ono što znamo čini da slavimo Gospoda za Njegovu slavu i dobrotu (vidi: Otkrivenje 5,13).

**Pozvani ste da budete pristavi Jevandolja. Koje odgovornosti samim tim imate?**



## PRISTAVI DUHOVNE ISTINE

Kada razmišljamo o pristavskoj službi, razmišljamo o nečemu opipljivom, i to s pravom. Međutim, kao što smo videli, pristavska služba obuhvata i više od toga. Poput opipljivih dobara, i neopipljivi darovi takođe potiču od Boga. To su duhovna dobra koja nam Bog daruje (1. Petrova 4,10) da bismo mogli, u Hristu, razviti hrišćanski karakter i biti ljudi kakvi možemo postati u Njemu. Dakle, neopipljivim darovima moramo upravljati još pažljivije nego opipljivim, jer imaju beskrajno veću vrednost.

**Pročitajte tekst iz Efescima poslanice 6,13-17. Šta nam je Bog dao o čemu treba da se staramo kao pristavi? Zašto je pravilno upravljanje tim darovima toliko važno za nas?**

---



---



---

»Dar Božij je život vječni u Hristu Isusu Gospodu našem.« (Rimljanima 6,23) Svet i sve ono što on nudi ne mogu nam pružiti otkupljenje koje imamo u Hristu. Otkupljenje, Božji dar, naše je najdragocenije dobro. Ako istinu o otkupljenju uvek imamo pred sobom, to će nam pomoći da u svojoj pristavskoj službi održimo pravilan stav prema drugim dobrima koja smo primili od Boga.

»Samo u svetlosti koja blista sa Golgote mogu pravilno da se pročitaju pouke iz prirode. Neka povest Vitlejema i krsta pokaže da će dobro nadvladati zlo, i da je svaki blagoslov koji primamo dar otkupljenja.« (Elen Vajt, *Vaspitanje*, str. 101. original)

Otkupljenje nam je omogućeno samo zato što je Isus platio konačnu cenu. Pavle jasno kaže: »U kome imamo izbavljenje krvlju Njegovom i oproštenje grijeha, po bogatstvu blagodatni Njegove.« (Efescima 1,7) Reč »imamo« znači da imamo »izbavljenje«. Imamo ga samo zato što nam ga je Bog darovao. Koliko je važno, onda, da se obučemo u »sve oružje Božije« (Efescima 6,11), da zli ne bi došao i oduzeo ga. Jedini način da to učini jeste da mu to dozvolimo, ako ne poslušamo šta nam je otkriveno u »reči Božjoj« (Efescima 6,17). Naša najveća zaštita je da budemo poslušni, verni, i da živimo u skladu sa videlom koje nam je dato.

**Pročitajte ponovo tekst iz Efescima poslanice 6,13-17. Kako se opremamo Božjim oružjem i kako možemo biti pristavi svega što nam je dato u slici tog oružja?**

## NAŠA ODGOVORNOST KAO PRISTAVA

Mudri pristavi su spremni da prihvate i izvršavaju moralno načelo lične odgovornosti. Prihvatanje lične odgovornosti ogleda se u izboru koji činimo, delima koja stvaramo i prepoznavanjem odnosa između uzroka i posledice. Spremnost da prihvatimo ličnu odgovornost je ključna osobina koja ne može biti zanemarena kada određujemo ko je pristav, jer pristavi moraju biti odlučni da u svom srcu gaje ono što je u najboljem Gospodarevom interesu. Dakle, takva spremnost je izbor koji određuje željeni odnos pristava sa Bogom.

»Bog želi da ljude neposredno poveže sa sobom. U celokupnom postupanju prema ljudskim bićima, On priznaje načelo lične odgovornosti. On teži da podstakne osećanje lične zavisnosti i utisne potrebu za ličnim vođstvom. Njegovi darovi dati su ljudima kao pojedincima. Svaki čovek je pristav svetih istina, svaki mora obavljati svoju dužnost u skladu s Darodavčevim naređenjima i svako mora za svoj rad položiti račun Bogu.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 7. sveska, str. 176)

Kada postanemo pristavi, svoju odgovornost nećemo prebaciti drugoj osobi ili organizaciji. Svoju ličnu odgovornost dugujemo Bogu i biće izražena u svim odnosima sa ljudima koji žive oko nas (1. Mojsijeva 39,9; vidi: Danilo 3,16). Prihvaćićemo taj zadatak i uložiti sve svoje sposobnosti. Uspех u Božjim očima zavisice više od naše vere i čistote nego od inteligencije i talenta.

**Pročitajte tekst iz 2. Korinćanima 5,10. Kako možemo shvatiti ove reči u okviru toga šta znači biti mudar pristav?**

---

---

---

---

Teolozi i filozofi vekovima su raspravljali o teškom pitanju slobodne volje. Međutim, Sveto pismo je jasno: mi kao ljudska bića imamo slobodnu volju i slobodu izbora. Ideja da nam se sudi po našim delima u suprotnom ne bi imala smisla. Otuda, imamo ličnu odgovornost da u blagodati Božjoj donosimo ispravne odluke u svemu što činimo, što podrazumeva da budemo verni pristavi svih dobara svog Gospodara.

## ZA DALJE PROUČAVANJE

Reč prevedena kao »pristav« u nekoliko starozavetnih tekstova ne potiče od jedne reči, već od izraza: *ašer al bajt*, »onaj koji je nad domom, koji upravlja domom«. Na primer, tekst iz 1. Mojsijeve 43,19. može se prevesti na sledeći način: »Pa pristupivši k pristavu koji upravljaše kućom Josifovom, progovoriše mu na vratima kućnim.« Dakle, pristav je neko kome je povereno nešto vredno što ne pripada njemu. To, na mnogo načina, čini odgovornost još većom nego da je samo zadužen za svoja dobra.

Ova ideja nastavlja se i u Novom zavetu. »Novi zavet preuzima starozavetne ideje i spaja ih sa idejama, pojmovima i rečima iz prvog veka, obogaćujući i proširujući na taj način učenje o pristavskoj službi. Najčešće grčke reči upotrebljene u vezi sa pristavskom službom izvedene su iz reči *oikos* i *oikia*, »dom«. *Oikonomos* je neko ko vodi računa o domu: pristav ili upravitelj. *Oikonomia*, »upravljanje domom«, jeste apstraktna imenica i njeno značenje je često mnogo šire.« (*Handbook of Seventh-day Adventist Theology* [Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 2000], str. 653)

### ZA RAZGOVOR:

1. Umesto da preuzme odgovornost što je okusio plod sa zabranjenog drveta, šta je Adam rekao Bogu kada ga je upitao šta je učinio? 1. Mojsijeve 3,12. Zanimljivo je kako je jedna od najranijih ljudskih reakcija izazvana grehom težnja da prebacimo krivicu sa sebe na nekog drugog. Šta Adamov odgovor govori o njegovoj spremnosti da prihvati ličnu odgovornost za svoje postupke? Šta to govori o našoj spremnosti? Kako možemo izbeći uobičajeni način postupanja da krivimo druge za svoje pogreške?
2. Razmišljajte u razredu više o tome šta znači biti pristav onoga što nije opipljivo već duhovno. Šta to znači? Kako »upravljamo« time?
3. Razmišljajte više o Trostrukoj anđeoskoj vesti iz Otkrivenja 14,6-12. Kakve važne istine su ovde izražene za koje smo odgovorni kao pristavi?
4. Zašto je važno da verujemo u ono što je duhovno, a što potpuno ne shvatamo? Na koje načine to svakako činimo kada su ovozemaljski pojmovi u pitanju?



# ODLIKE PRISTAVA



**Tekstovi za proučavanje u toku sedmice:** Jevrejima 11,8-12; Rimljanima 4,13.18-21; Matej 6,24; Jevrejima 9,14; 1. Jovanova 5,2.3; Luka 16,10-12.

**Tekst za pamćenje:** »Tako da nas drže ljudi kao sluge Hristove i pristave tajni Božijeh. A od pristava se ne traži više ništa, nego da se ko vjeran nađe.« (1. Korinćanima 4,1.2)

Pristavi se prepoznaju po svojim osobinama, svojstvenim karakteristikama, kao što su trgovinske radnje poznate po svom logou ili marki. U stvari, mnogi ljudi su postali slavni pretvarajući sebe u tržišni brend.

Brend ili marka hrišćanskog pristava je odsjajivanje Hristove ljubavi preko zajednice koju ima sa Njim. Kada u svom životu pokazujemo Hristove osobine, otkrivamo svoj brend. Naše obeležje je Njegovo obeležje, naš identitet je pomešan sa Njegovim (1. Korinćanima 6,17).

Ove sedmice razmatraćemo karakterne osobine Božjih pristava po kojima ih prepoznamo. Ove osobine nas nadahnjuju da očekujemo Isusov dolazak i radimo posao koji nam je poveren kao vernim pristavima Njegove istine. Svaka karakteristika ukazuje na duboku zajednicu koju možemo ostvariti sa Onim koji je došao da traži i spase izgubljene. Što više proučavamo ove osobine, dublje će biti ukorenjene u našem životu. Božji karakter ljubavi, u svoj svojoj pokretačkoj snazi, postaće naš brend, naše obeležje, i izvršiće uticaj na svaki vid našeg života, danas i u večnosti.

»A od pristava se ne traži više ništa, nego da se ko vjeran nađe.« (1. Korinćanima 4,2) Boriti se i pobediti u »dobroj borbi vjere« (1. Timotiju 6,12) veoma je važno za vernog pristava. Vernost je Božja osobina i osobina koju treba da steknemo Njegovim delovanjem u nama. Biti veran znači ostati odan onome što znamo da je ispravno, naročito u žestini duhovnih borbi.

Duhovni sukobi između ispravnog i pogrešnog, dobra i zla, sigurno će nastupiti. Oni su deo borbe vere. Odluka koja je obeležje pristava u svim prilikama jeste da ostane veran. Ako volite bogatstvo, ostanite verni Bogu i onome što On kaže o opasnostima ljubavi prema novcu. Ako žudite za slavom, ostanite verni onome što Božja reč kaže o poniznosti. Ako se borite sa mislima požude, ostanite verni obećanjima o svetosti. Ako želite moć, ostanite verni Božjoj pouci da budete sluge. Odluka da budemo verni ili neverni često se donosi u deliću sekunde, iako posledice mogu biti večne.

**Pročitajte sledeće tekstove: Jevrejima 11,8-12.17-19; Rimljanima 4,13.18-21. Kako nas ovi stihovi poučavaju o vernosti?**

---

---

---

---

Na jevrejskom »veran« znači verovati. Od istog jevrejskog korena potiče reč »amin«, i znači biti »čvrst« ili »postojan«. Vernost iskazujemo kada smo izloženi probama i iskušenjima, a ostanemo čvrsto posvećeni Božjim planovima.

Pripremajući se da govori pred carem, reformator Martin Luter »pročitao je Božju reč, pogledao svoje spise, i nastojao da odgovori na prikladan način... Približio je Sveto pismo... i ispunjen osećanjima, polažući svoju levu ruku na sveti spis, a desnu podižući prema Nebu, zakleo se da će ostati veran Jevanđelju, da će slobodno ispovedati svoju veru, čak i ako svoje svedočanstvo treba da zapečati svojom krvlju.« (J. H. Merle d'Aubigné, *History of the Reformation* [New York: The American Tract Society, 1846], 2. sveska, 7. knjiga, str. 260)

**Pročitajte tekst iz Otkrivenja 2,10. Šta reči »vjeran do same smrti« znače u našem svakodnevnom životu sa Gospodom?**

## ODANOST

**»Niko ne može dva gospodara služiti: jer ili će na jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili jednoga voljeti, a za drugog ne mariti. Ne možete Bogu služiti i mamoni.« (Matej 6,24) Kako nas ovaj tekst uči o izuzetnoj važnosti odanosti Bogu?**

---

---

Saznanje da Božje ime znači »Revnitelj« (2. Mojsijeva 34,14), odnosno »ljubomoran«, treba da nam uputi jasan poziv na odanost. Odanost »ljubomornom« Bogu je odanost u ljubavi. U borbi vere, odanost pomaže da odredimo ko smo i ohrabruje nas da ostanemo u borbi.

Naša odanost je važna Bogu (1. O carevima 8,61). Ona ne predstavlja ugovor koji može da predvidi svaku situaciju, niti je samo lista pravila, već vidljiviji izraz naših ličnih verovanja, vere i posvećenosti.

**Pročitajte tekst iz 1. Dnevnika 28,9. Kako nas ovaj tekst uči o tome koliko je odanost važna?**

---

---

Međutim, gde postoji odanost, postoji i mogućnost da nastupi izdaja. Odanost, poput ljubavi, mora biti slobodno ponuđena ili nije prava odanost. U ratu su trupe na prvoj liniji fronta ponekad prisiljene da zauzmu položaj i bore se; u suprotnom, njihovi nadređeni naredili bi da budu ubijeni. Ovi ljudi moraju izvršiti svoju dužnost, ali ne nužno podstaknuti odanošću. To nije odanost kakvu Bog traži od nas.

Osvrnimo se na Jova. On nije predvideo nesrećne događaje koji će uništiti njegovu porodicu, imovinu i zdravlje. On je mogao da odustane od poverenja, ljubavi i posvećenosti, ali njegova odanost Bogu bila je nepokolebljivi izbor moralnosti. Pošten i hrabar da javno proslavi Boga, izgovorio je poznate reči: »Gle, da me i ubije, opet ću se uzdati u Nj.« (O Jovu 13,15) Njegova odanost suočena sa nesrećom predstavlja suštinu odanosti, i prikazuje verne pristave u najboljem svetlu.

**Zapitajte se: Koliko sam odan Gospodu koji je umro za mene? Kako mogu na bolji način pokazati svoju odanost?**

Možemo posedovati mnoge dragocenosti. Zdravlje, ljubav, prijatelji, velika porodica – sve su to blagoslovi. Međutim, možda najvažniji od svih je čista savest.

**Pročitajte tekstove iz Jevrejima poslanice 10,19-22. i 1. Timotiju 4,1.2. Šta znači imati »zlu savest« i biti »žigosan na svojoj savesti«?**

---

---

---

Naša savest deluje kao unutrašnji nadzornik spoljašnjeg života. Savest treba da se poveže sa uzvišenim i savršenim merilom: Božjim zakonom. Bog je napisao svoj zakon na Adamovom srcu, ali greh ga je gotovo uništio – ne samo u njemu, već i u njegovim potomcima. Samo delovi Zakona su ostali. »[Neznabošci] dokazuju da je ono napisano u srcima njihovijem što se čini po zakonu, budući da im savjest svjedoči, i misli među sobom tuže se ili pravdaju.« (Rimljanima 2,15) Isus je izvojevao pobjedu u onome u čemu je Adam bio poražen zato što je Božji zakon bio Njemu »u srcu«. (Psalam 40,8)

**Pavlove reči su jedino rešenje za opterećenu savest? Vidi: Jevrejima 9,14.**

---

---

---

---

»Trebao učiti u paučinom zakrčenu odaju savesti. Prozore duše treba zatvoriti prema zemlji, a široko otvoriti prema Nebu, da bi u nju slobodno dopirali sjajni zraci Sunca pravde... Um se mora stalno održavati u čistom stanju da bi mogao razlikovati dobro od zla.« (Elen Vajt, *Mind, Character and Personality*, 1. sveska, str. 327.328) Kada je Božji zakon napisan na srcu vernika (Jevrejima 8,10), i vernik verom nastoji da sledi taj Zakon, čista savest je izvesna posledica.

**Ako vas je ikada mučila griža savesti, znate koliko može biti strašna, stalno prisutna, ne dajući vam nimalo mira. Kako vam usredsređenost na Isusa i Njegovu smrt na krstu zbog vas i vašeg greha pomaže da se oslobodite od prokletstva griže savesti?**



Avelj je poslušno klekao pored oltara, prinoseći jagnje na žrtvu kao što je Bog naložio. Kain je, sa druge strane, gnevno klekao kraj svog oltara prinoseći biljni rod. Obojica su doneli darove, pa ipak je samo jedan brat poslušao Božju zapovest. Ubijeno jagnje bilo je prihvaćeno, a rodovi zemlje odbijeni. Oba brata su shvatila značenje i uputstva u vezi sa prinošenjem žrtava, ali samo je jedan poslušao šta je Gospod zapovedio (1. Mojsijeva 4,1-5).

»Aveljeva smrt bila je posledica Kainovog odbijanja da prihvati Božji plan u školi poslušnosti, da bude spasan krvlju Isusa Hrista, predstavljenom žrtvama koje su ukazivale na Hrista. Kain je odbio da prolije krv, koja je simbolizovala Hristovu krv koja će biti prolivena za svet.« (Elen Vajt, *The SDA Bible Commentary*, 6. sveska, str. 1109)

Poslušnost počinje u umu. Ona obuhvata delikatan proces umnog prihvatanja odgovornosti da izvršujemo zapovesti naložene od strane višeg autoriteta. Poslušnost proističe iz odnosa sa osobom od autoriteta i spremnosti da je poslušamo. U slučaju našeg odnosa sa Bogom, naša poslušnost je dobrovoljna. Ona je delo ispunjeno ljubavlju koje oblikuje naše ponašanje u skladu sa moralnim obavezama. Poslušnost Bogu mora biti upravo onakva kako On nalaže, a ne kakva mi mislimo ili želimo da bude. Kainov slučaj je pravi primer kada osoba čini po svojoj volji umesto onako kako Bog traži.

**Pročitajte tekstove iz 1. Jovanove 5,2.3. i Rimljanima poslanice 1,5; 10,16.17. Kako nas ovi tekstovi uče o tome šta poslušnost znači hrišćaninu koji je spasen verom bez dela Zakona?**

---



---



---

Mi nismo poslušni da bismo bili spasen; poslušni smo zato što smo već spasen. Poslušnost je praktično ispoljavanje vere. Samuilo je rekao Saulu: »Zar su mile Gospodu žrtve paljenice i prinosi kao kad se sluša glas Njegov? Gle, poslušnost je bolja od žrtve i pokornost od pretiline ovnujske.« (1. Samuilova 15,22)

**Šta je Samuilo mislio sledećom izjavom: »Poslušnost je bolja od žrtve«? Kako nam ove reči kao hrišćanima mogu pomoći da ne prihvatimo lažno jevandelje jeftine blagodati?**

**Pročitajte tekst iz Jevandelja po Luki 16,10-12. Kako nas ovi stihovi uče o pouzdanosti? Zašto je ova osobina toliko važna za vernog pristava?**

---

Ovo načelo pouzdanosti može se uočiti u celoj Bibliji. Na primer, u jednom izveštaju četvorici glavnih vratara Levita bilo je povereno da noću čuvaju starozavetno Svetilište. Njihov zadatak je bio da čuvaju sobe i riznice i da otključavaju vrata svakog jutra (1. Dnevnika 9,26,27). Njima je bio poveren ovaj zadatak jer su smatrani dostojnima poverenja.

Biti pouzdan je osobina dobrog pristava. To znači da pristavi kojima se može ukazati poverenje shvataju veliki značaj svoje uloge; shvataju da je Bog pouzdan i zato nastoje da budu slični Njemu (5. Mojsijeva 32,4; 1. O carevima 8,56).

Pod pouzdanošću se podrazumeva niz karakternih osobina. Ona predstavlja najviši stepen karaktera i znanja koji jedna osoba može da postigne u očima posmatrača. Odražavati Božji karakter znači činiti ono što kažete da ćete učiniti, bez obzira na okolnosti ili ljude koji vrše pritisak na vas da postupite drugačije (2. O carevima 12,15).

Danila su vladari dva svetska carstva smatrali pouzdanim. Ugled koji je uživao u svom životu kao pouzdani savetnik koji je neustrašivo iznosio mudrost i istinu carevima bio je u neposrednoj suprotnosti sa ugledom dvorskih proroka i vračeva. Pouzdanost je najdragoceniji biser moralnosti; pouzdanost prikazuje vašu moralna načela u najčistijem obliku. Ova osobina pristava ne javlja se preko noći, već nastaje vremenom ukoliko smo verni i u najmanjim pojedinostima.

Drugi primećuju našu pouzdanost. Pokazuju poštovanje prema nama i oslanjaju se na nas zato što znaju da nas ne može lako poljuljati tuđe mišljenje, određeni hirovi ili laskave reči. Ako smo dostojni poverenja, to, dakle, ukazuje na usavršavanje našeg karaktera u odgovornostima koje su nam poverene na ovoj Zemlji, mestu pripreme za Nebo. »Treba da budemo verni podanici Hristovog Carstva, dostojni poverenja, da bi oni koji imaju mudrost ovoga sveta mogli imati istinsku sliku o izobilju, dobroti, milosti, nežnosti i ljubaznosti građana Božjeg carstva.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 6. sveska, str. 190)

**Razmišljajte o nekome ko je dostojan poverenja i lično ga poznajete. Šta možete naučiti od te osobe što vam može pomoći da i vi budete pouzdani?**

## ZA DALJE PROUČAVANJE

Još jedno obeležje dobrog pristava je lična odgovornost.

»Sotonina namera je oduvek bila da misli ljudi odvrti od Isusa i usmeri prema čoveku, i da u duši uništi osećanje lične odgovornosti. Kad je iskušavao Božjeg Sina, plan mu se nije ostvario, ali je pristupivši palom čoveku imao više uspeha. Hrišćanstvo se brzo izopacilo.« (Elen Vajt, *Early Writings*, str. 213)

Kada se Hristos nalazi u središtu našeg života, otvoreni smo za Njegovo vodstvo. Vernost, odanost, poslušnost, čista savest, pouzdanost i lična odgovornost biće tada otkriveni u našem životu. Na ovaj način, kao pristavi, postajemo potpuni u Božjim rukama (Psalam 139,23.24).

Lična odgovornost je osnovno biblijsko načelo. Isus je, dok je bio na Zemlji, bio lično odgovoran Ocu (Jovan 8,28). Mi smo odgovorni za svaku praznu reč (Matej 12,36). »Kome je god mnogo dano mnogo će se iskati od njega.« (Luka 12,48) Najveća pretnja ličnoj odgovornosti je sklonost da svoju odgovornost prebacimo na nekog drugog. »Moramo imati na umu da ono što nam je povereno nije naša svojina. Da jeste, mogli bismo smatrati da imamo neograničenu vlast, da možemo prebaciti svoju odgovornost na druge i na njih preneti svoje pristavske dužnosti. Međutim, tako ne može biti, jer je Gospod svakoga od nas pojedinačno načinio svojim pristavom.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 7. sveska, str. 177)

### ZA RAZGOVOR:

- 1. Podsetite se svih osobina pristava o kojima smo proučavali ove sedmice: lična odgovornost, pouzdanost, poslušnost, odanost, čista savest i vernost. Kako su one međusobno povezane? Kako bi slabost u jednoj oblasti pokrenula slabosti u drugim? Ili, kako bi čvrsta privrženost u jednoj oblasti dovela do privrženosti u drugim?**
- 2. Razmišljajte više o tome kako obećanja iz Jevanđelja mogu pomoći onima koji se bore sa osećanjem krivice. Na koja obećanja se mogu pozvati?**
- 3. Često pojam »vernosti« smatramo dobrim samim po sebi. Međutim, da li je uvek tako? Na koje načine možemo biti verni nekome ili nečemu što nije dobro? Zašto, onda, pojam »vernosti« uvek mora biti shvaćen u posebnom okviru da bismo videli da li je ta odanost dobra ili neprimarena?**



# BITI POŠTEN PREMA BOGU



**Tekstovi za proučavanje u toku sedmice:** Luka 16,10; 3. Mojsijeva 27,30; 1. Mojsijeva 22,1-12; Jevrejima 12,2; Luka 11,42; Jevrejima 7,2-10; Nemija 13.

**Tekst za pamćenje:** »A koje je na dobroj zemlji to su oni koji riječ slušaju, i u dobrome i čistom srcu drže, i rod donose u trpljenju.« (Luka 8,15)

Kakvo je to pošteno, dobro srce, i kako se ono otkriva? U savremenoj kulturi poštenje se često smatra nekim nejasnim, relativnim moralnim načelom; većina ljudi je ponekad nepoštena, ali smatraju to prihvatljivim sve dok prestup nije prevelik. Takođe, smatra se da posebne okolnosti mogu opravdati nepoštenje.

Istina i poštenje uvek se zajedno javljaju. Ipak, mi nismo rođeni sa sklonošću da budemo poštteni; poštenje je stečena moralna vrлина i nalazi se u srži moralnog karaktera pristava.

Kada smo poštteni, dobro proističe iz toga. Na primer, nikada ne moramo da brinemo da ćemo biti uhvaćeni u laži i da ćemo morati da je prikrivamo. Iz ovog i mnogih drugih razloga, poštenje je dragocena osobina, naročito u teškim prilikama, kada nas iskušenje lako može navesti na nepoštenje.

U pouci za ovu sedmicu, proučavaćemo duhovni pojam poštenja kroz davanje desetka i videti zašto je desetak od ključnog značaja za pristava i pristavsku službu.

## PITANJE JEDNOSTAVNOG POŠTENJA

Pojedinost koja je svima nama zajednička jeste da ne volimo nepoštenje. Naročito ga ne volimo kada se ispoljava u drugima. Međutim, u sebi ga nije lako uočiti, a kada se to i dogodi, nastojimo da pronađemo izgovore za svoje postupke, da ih opravdamo, da umanjimo njihov značaj: *O, nije to toliko strašno; to je samo sitnica; ništa važno*. Sebe uglavnom možemo zavarati, ali ne i Boga.

»Nepoštenje se često nalazi u našim redovima, i to je uzrok mlakosti velikog dela onih koji kažu da veruju u istinu. Oni nisu sjedinjeni sa Hristom i sami sebe obmanjuju.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 4. sveska, str. 310)

**Pročitajte tekst iz Jevandelja po Luki 16,10. Kakvo važno načelo Isus ovde spominje koje nam pomaže da uvidimo koliko je važno biti pošten, čak i »u malom«?**

---

---

---

Međutim, Bog zna koliko je lako da postanemo nepošteni, naročito kada se radi o onome što posedujemo. Zato nam je dao snažan lek za lečenje nepoštenja i sebičnosti, kad je reč o materijalnim dobrima.

**Pročitajte tekstove iz 3. Mojsijeve 27,30. i Knjige proroka Malahije 3,8. Čemu nas uče ovi tekstovi i kako nam mogu pomoći da ostanemo poštteni?**

---

---

---

»Poziv na zahvalnost ili darežljivost nije upućen. To je isključivo pitanje poštenja. Desetak je Gospodnji; i On nam nalaže da Mu vratimo ono što je Njegovo... Ako je poštenje bitno načelo u poslovnom životu, zar ne bismo morali da priznamo i svoju obavezu prema Bogu – obavezu koja je osnova svim ostalima?« (Elen Vajt, *Vaspitanje*, str. 138.139. original)

**Kako vam davanje desetka može pomoći da ne zaboravite ko, u krajnjem smislu, poseduje sve što imate? Zašto je važno da nikada ne zaboravimo ko poseduje sva naša dobra?**

**ŽIVOT VERE**

**Pročitajte tekst iz 1. Mojsijeve 22,1-12. Šta ovaj izveštaj govori o Avramovoj veri?**

---

---

---

Život vere nije kratkoročan događaj. Snažnim izražavanjem svoje vere samo jednom ne dokazujemo da smo zaista odani i verni hrišćani koji žive po blagodati i koji su pokriveni Hristovom krvlju.

Na primer, verski svet i dalje, posle više hiljada godina, ostaje zadivljen činom vere koji je Avram pokazao na gori Moriji u vezi sa prinošenjem Isaka na žrtvu (1. Mojsijeva 22). Ipak, ovaj čin vere Avram nije mogao samo sprovesti u delo kada mu je bilo potrebno. Njegov život vernosti i poslušnosti pre tog trenutka osposobio ga je da tako postupi. Da je bio neveran pre ovog događaja, nikada ne bi položio ovaj ispit na taj način. Takođe, nema sumnje da je čovek sa takvom verom sigurno i posle ovog događaja ostao veran.

Suština je da vera pristava, takođe, nije jednokratna događaj. Ona će vremenom ili sve više rasti i jačati ili opadati i slabiti, u zavisnosti od toga kako je onaj koji ispoveda tu veru ispoljava.

**Pročitajte tekst iz Jevrejima poslanice 12,2. Šta ovaj stih govori o Izvoru naše vere i kako je sačuvati?**

---

---

---

Naša jedina nada kao vernih pristava je da gledamo na »Načelnika vjere i Svršitelja Isusa, koji umjesto određene Sebi radosti pretrplje krst, ne mareći za sramotu, i sjede s desne strane prijestola Božijega« (Jevrejima 12,2). Reč »svršitelj« upotrebljena je samo u ovom jednom primeru u Novom zavetu i može se prevesti kao »usavršitelj«. To znači da je Isusova namera da našu veru dovede do zrelosti i savršenstva (Jevrejima 6,1.2). Dakle, vera, život vere, jeste dinamično iskustvo: vera raste, sazreva i povećava se.

**Kako je vaša vera vremenom rasla i sazrevala? Da li je bilo tako?**

## ISPOVEDANJE VERE

Vera je, kao što smo videli u odeljku od ponedjeljka, proces, dinamično iskustvo koje bi trebalo da se razvija i sazreva. Desetak je jedan od načina na koji Bog »završava« našu veru i dovodi je do potpunosti. Vraćanje desetka Bogu, pravilno shvaćeno, nije legalizam; kada dajemo desetak mi se ne trudimo i ne težimo da zaradimo svoj odlazak na Nebo. Umesto toga, desetak predstavlja ispovedanje vere. On je spoljašnji, vidljivi, lični izraz naše vere.

Uostalom, svako može da tvrdi da ima veru i da veruje u Boga, čak i da veruje u Isusa. Kao što znamo, »i đavoli vjeruju« u Boga (Jakov 2,19). Međutim, uzeti deseti deo svojih prihoda i vratiti Bogu? To je čin vere.

**Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Luki 11,42. Šta znači kada Isus kaže da ne treba izostaviti davanje desetka? Kako je desetak povezan sa ostalim važnim pitanjima iz Zakona?**

---

---

Davanje desetka je ponizan izraz oslanjanja na Boga i čin poverenja da je Hristos naš Otkupitelj. To je priznanje da smo već blagosloveni »svakijem blagoslovom duhovnijem na nebesima kroz Hrista« (Efescima 1,3) i obećanjem da ćemo još više primiti.

**Pročitajte tekst iz 1. Mojsijeve 28,14-22. Kako je Jakov odgovorio na Božje obećanje?**

---

---

»Božji plan odvajanja desetka je divan u svojoj jednostavnosti i pravednosti. Svako može da ga se pridržava u veri i hrabrosti, jer je po svom poreklu božanski. U njemu je spojena jednostavnost i korisnost i ne zahteva duboko učenje da bi se razumeo i sprovodio. Svako može osetiti kako svojom ulogom učestvuje u dragocenom delu spasenja. Svako može da postane Gospodnji rizničar i sredstvo preko koga se zadovoljavaju zahtevi postavljeni pred riznicu.« (Elen Vajt, *Saveti o pristavskoj službi*, str. 73. original)

**Na koje načine ste otkrili istinske duhovne blagoslove koji proističu iz davanja desetka? Kako je odvajanje desetka pomoglo u jačanju vaše vere?**



**POŠTEN DESETAK: SVET GOSPODU**

Često razgovaramo o davanju desetka Bogu. Međutim, kako možemo dati Bogu ono što već poseduje?

**Pročitajte tekst iz 3. Mojsijeve 27,30. Koje dve važne pojedinosti pronalazimo u ovom stihu u vezi sa desetakom?**

---

»Desetak pripada Bogu i zato je svet. On ne postaje svet zahvaljujući zavetu ili činu posvećenja. On je svet po svojoj prirodi; pripada Gospodu. Niko osim Boga nema pravo na njega. Niko ga ne može posvetiti Gospodu, zato što desetak nikada nije deo lične svojine.« (Angel Manuel Rodriguez, *Stewardship Roots* [Silver Spring, Md.: Stewardship Ministries Department, 1994], str. 52)

Mi ne činimo desetak svetim; Bog ga je nazvao svetim. On ima to pravo. Kao pristavi, vraćamo Mu što je Njegovo. Desetak je namenjen Bogu zbog posebnog zadatka. Zadržavati ga radi bilo kog drugog razloga je nepošteno. Postupak davanja svetog desetka nikada ne treba prekinuti.

**Pročitajte tekst iz Jevrejima poslanice 7,2-10. Kako Pavlov razgovor o desetku koji je Avram dao Melhisedeku otkriva dublji značaj desetka? Kome je Avram zapravo dao desetak?**

---

Dakle, kao što je Subota sveta, tako je i desetak svet. Reč »svet« znači »izdvojen za svetu upotrebu«. Subota i desetak povezani su na ovaj način. Mi izdvajamo sedmi dan Subotu kao posvećenu, kao svetu; i izdvajamo desetak kao Božju posvećenu svojinu, kao ono što je sveto.

»Bog je posvetio sedmi dan. Taj određeni deo vremena, koji je Bog lično odvojio za bogoslužjenje, i dalje je podjednako svet danas kao kada ga je prvi put posvetio naš Stvoritelj.

Na sličan način je i desetak od naših prihoda 'svet Gospodu'. Novi zavet ne donosi ponovo zakon o desetku, kao ni o Suboti, jer se njihova valjanost podrazumeva i njihov duboki duhovni značaj je već objašnjen... Dok mi kao narod težimo da verno damo Bogu vreme koje je On proglasio svojim, zar Mu takođe nećemo dati i deo naših sredstava koja Mu pripadaju?« (Elen Vajt, *Saveti o pristavskoj službi*, str. 66. original)

**Kako u svom srcu i umu možete sačuvati misao da je vaš desetak zaista »svet«?**

**PROBUĐENJE, REFORMACIJA I DESETAK**

Judino pleme doživelo je procvat za vreme duge vladavine cara Jezekije. Izrailj još od vremena Davidove i Solomunove vladavine nije uživao Božje blagoslove u takvoj meri. U 2. Dnevnika od 29. do 31. poglavlja zabeležen je izveštaj o Jezekijinom probuđenju i obnovljenju: »I činjaše što je pravo pred Gospodom.« (2. Dnevnika 29,2). »Tako bi povraćena služba u domu Gospodnjem.« (2. Dnevnika 29,35) Pasha se počela slaviti (2. Dnevnika 30,5). »I bi veselje veliko u Jerusalimu.« (2. Dnevnika 30,26) Neznabožački likovi, oltari i visine bili su uništeni (2. Dnevnika 31,1). Posledica iznenadnog probuđenja srca i reforme životnih navika bilo je donošenje obilnih priloga i desetaka (2. Dnevnika 31,4.5.12).

**Nemija daje još jedan primer probuđenja, reforme i davanja desetka. Pročitajte tekst iz Knjige proroka Nemije 9,2.3. Šta je značilo probuđenje srca? Pročitajte 13. poglavlje Knjige proroka Nemije. Kada je Nemija sproveo reforme u »domu Boga našega« (Nemija 13,4), šta su Judejci doneli (Nemija 13,12)?**

---

»Probudjenje i reformacija dva su različita pojma. Probudjenje znači obnavljanje duhovnog života, oživljavanje sila uma i srca, vaskrsenje iz duhovne smrti. Reformacija označava reorganizaciju, promenu u idejama i stavovima, navikama i praksi.« (Elen Vajt, *Christian Service*, str. 42)

Probudjenje, reformacija i davanje desetka tesno su međusobno povezani. Bez prilaganja desetka, probuđenje i reformacija su mlaki, ako se to uopšte može nazvati probuđenjem. Mi kao hrišćani često stojimo po strani ne radeći ništa kada bi aktivno trebalo da se uključimo u Gospodnje delo. Probudjenje i reformacija zahtevaju posvećenost, a davanje desetka je deo tog posvećenja. Ako zadržimo za sebe ono što Bog traži od nas, ne možemo očekivati da On odgovori na ono što mi tražimo od Njega.

Probudjenje i reformacija se javljaju u Crkvi, ne izvan nje (Psalam 85,6). Moramo tražiti Boga da bismo doživeli probuđenje (Psalam 80,19) i reformaciju »prvih dela« (Otkrivenje 2,5). Reformacija mora da se dogodi u vezi sa tim šta zadržavamo i šta vraćamo Bogu.

Nisu samo dela važna, već i namere srca i osećanja koja otkrivaju pobude i posvećenost. Rezultati će se ogledati u jačoj veri, oštrijem duhovnom vidu i obnovljenom poštenju.

## ZA DALJE PROUČAVANJE

Bog je pokrenuo sve zavete zabeležene u Bibliji i preuzeo ulogu da privuče svoj narod tim zavetima (Jevrejima 8,10). Zavetna obećanja odražavaju Njegovu blagodat, ljubav i želju da nas spase.

Zavet sa Bogom obuhvata mnoge pojedinosti: Boga, primaoca, uslove zaveta, posvećenost uslovima obeju strana, izricanje kazne za kršenje zaveta, predviđene posledice ili željene ishode. Pojam desetka u Knjizi proroka Malahije 3,9.10. odražava sve ove elemente U ovom tekstu je ponovljen poseban zavet između Boga i Njegovih pristava u vezi sa davanjem desetka. Kada uđemo u takav zavet, to je vidljivi znak da se protivimo materijalističkim, potrošačkim načelima, i dokazujemo da nešto dobro može izaći iz obraćenog grešnog srca.

»Zatvoren, sebičan duh razlog je zbog koga ljudi ne daju Bogu ono što je Njegovo. Gospod je sa ljudima učinio poseban savez prema kojem će ih, ako budu redovno odvajali deo određen za napredak Hristovog carstva, obilno blagosloviti, toliko da više neće biti mesta za primanje Njegovih darova. Međutim, ako ljudi uskraćuju ono što pripada Bogu, Gospod jasno izjavljuje: 'Prokleti ste, jer Me zakidate.'« (Elen Vajt, *Saveti o pristavskoj službi*, str. 77. original)

Život u zavetnom odnosu sa Bogom podrazumeva određene odgovornosti. Mi uživamo u obećanjima zaveta, ali nam se često ne sviđaju zapovesti i odgovornosti. Ipak, u ovom okviru, zavet predstavlja dogovor dveju strana, a davanje desetka je jedna oblast našeg života unutar zaveta.

### ZA RAZGOVOR:

- 1. Zašto je prilaganje desetka toliko važan čin vere?**
- 2. Šta biste rekli nekome ko kaže: »Ne mogu da priuštim sebi da dajem desetak.« Kako možete pomoći osobi koja smatra da se nalazi u takvom položaju? Pored upućenih reči, kako joj još možete pomoći?**
- 3. Poslednje pitanje u odeljku od srede govori o tome šta možemo učiniti da bismo stalno bili svesni da je desetak svet. Kakve odgovore ste dali? Kako činjenica da je svet utiče na vaš odnos prema davanju?**



# UTICAJ DESETKA



**Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Marko 16,15; 1. Petrova 3,8.9; 1. Korinćanima 9,14; Rimljanima 3,19-24.**

**Tekst za pamćenje: »Ne znate li da oni koji čine svetu službu od svetinje se hrane, i koji oltaru služe s oltarom dijele? Tako i Gospod zapovijedi da oni koji Jevanđelje propovijedaju od Jevanđelja žive.« (1. Korinćanima 9,13.14)**

Kao što smo videli prošle sedmice, desetak je važan izraz vere. To je jedan od načina da otkrijemo ili ispitamo stvarnost ispovedanja svoje vere. »Sami sebe okušajte jeste li u vjeri, sami sebe ogledajte. Ili ne poznajete sebe da je Isus Hristos u vama? Već ako da u čemu niste valjani.« (2. Korinćanima 13,5)

Desetak se u Bibliji prvi put spominje kada Avram daje desetak Melhisedeku (1. Mojsijeva 14,18-20; Jevrejima 7,4). Leviti su takođe uzimali desetak za svoju službu u hramu (2. Dnevnika 31,4-10). Danas je desetak namenjen za propovedanje Jevanđelja. Kada se ispravno shvati, služi kao duhovna mera našeg odnosa sa Bogom.

Uticaj, upotreba, važnost i metod raspodele desetka osmišljen je za naš duhovni rast, dok podržavamo Božje delo i učvršćujemo novčani temelj za propovedanje Jevanđelja. Ovo je Božji plan i predstavlja prvi korak koji verni pristav čini.

Ove sedmice nastavićemo da proučavamo o desetku: njegovoj raspodeli, šta znači drugima i kakav uticaj vrši na naš duhovni život.

## ZAJEDNIČKO PODUPIRANJE MISIJE NOVČANIM SREDSTVIMA

Isus nam je uputio sledeće zapovesti: »Propovjedite Jevanđelje« (Marko 16,15), »naučite sve narode«, »učeci ih da sve drže.« (Matej 28,19.20) Dakle, Bog želi da budemo uključeni u najvažniji posao na Zemlji: da dovodimo ljude Isusu. Novčano pomaganje ove misije iz izvora koje nam je Bog poverio jeste pristavska odgovornost. Učešćem u tom radu produbljujemo ličnu posvećenost da drugima predstavimo Hrista. Svaki učenik, pristav i radnik treba da donese ceo iznos desetka za ovaj sveti posao. Moramo se moliti za jedinstvo, da budemo verni u novčanom pomaganju misije, kao što uspešna misija jača naše jedinstvo u veri.

**Šta je Božji plan, kad su novčana sredstva u pitanju, za ostvarivanje ove misije? Šta izraz »sve desetke« znači? (Malahija 3,10) Šta znači izraz »da bude hrane u Mojoj kući«? (Malahija 3,10)**

---

Kao što smo videli, ljudi daju desetak još iz Avramovog i Jakovljevog vremena (1. Mojsijeva 14,20; 28,22), a verovatno su to činili i ranije. Desetak je deo sistema kojim se novčano podupire Božja crkva. On predstavlja najveći izvor novčanih sredstava i najpošteniji metod ostvarivanja Njegove misije.

U današnjoj kulturi, većina hrišćana izdvaja prilično malo sredstava za Božju misiju. Da svaki hrišćanin pošteno daje desetak, rezultat bi bio »gotovo nezamisliv, jednostavno zapanjujući, skoro bi prevazilazio našu moć shvatanja«. (Kristian Smit i Majkl O. Emerson, *Passing the Plate* (New York: Oxford University Press, 2008), str. 27)

U svakom razdoblju Bog je imao narod koji je bio spreman da podrži Njegovu misiju. Svi imamo odgovornost da steknemo pravo razumevanje ovog pitanja i da zajedno radimo na podupiranju ovog opšteg zadatka. Ne možemo priuštiti sebi da budemo neorganizovani, nemarni ili nasumični kada je reč o novčanoj podršci misije. Naš izazov je mnogo veći nego kada su narod i Leviti rekli Nemiji: »Ne ostavljamo doma Boga svojega« (Nemija 10,39), i teži u odnosu na ono sa čime su se vernici u 19. veku suočavali. Danas vernici i sveštenstvo moraju biti duhovno ujedinjeni, moraju se u finansijskom pogledu zajedno zalagati da bi shvatili opšte ciljeve i podržali misiju.

**Razmislite o raširenosti adventističke misije u svetu (vidi: Otkrivenje 14,6.7). Kako svako od nas treba da shvati svoju odgovornost kada je reč o novčanom pomaganju ovog dela?**

**BOŽJI BLAGOSLOVI**

Kao što smo videli u Knjizi proroka Malahije 3,10, Bog je obećao veliki blagoslov onima koji su verni u prinošenju desetka. Ipak, Božji blagoslov nije jednostran. Naglašavati, na primer, da je sticanje materijalnih dobara, na štetu svega ostalog, blagoslov, veoma je skučen pogled na to šta zapravo predstavlja Božji blagoslov.

Blagoslov koji se spominje u Knjizi proroka Malahije ima i duhovni karakter, ne samo ovozemaljski. Božji blagoslov obuhvata i spasenje, sreću, mir i činjenicu da Bog uvek čini najbolje za nas. Takođe, kada primimo Božje blagoslove, u obavezi smo da te blagoslove delimo sa onima koji imaju manje sreće od nas. Mi smo blagosloveni da bismo blagoslovili druge. Bog preko nas može svuda da proširi svoje blagoslove.

**Pročitajte tekst iz 1. Petrove 3,8.9. Šta Petar govori o odnosu između činjenice da smo blagosloveni i nastojanja da budemo blagoslov drugima?**

---

Iz desetka proističe dvostruki blagoslov. S jedne strane mi smo blagosloveni, a ujedno smo i blagoslov drugima, jer možemo podeliti ono što nam je darovano. Božji blagoslovi upućeni nama dopiru i do ostalih. »Dajte, i dajte vam se... Jer kakvom mjerom dajete onakvom će vam se vratiti.« (Luka 6,38)

**Pročitajte tekst iz Dela 20,35. Kako se i ovaj tekst odnosi na desetak?**

---

Najveći blagoslov kome nas davanje desetka uči jeste da imamo poverenja u Boga (Jeremija 17,7). »Plan desetka utemeljen je na načelu koje je isto tako trajno kao Božji zakon. Taj plan odvajanja desetka bio je blagoslov za Jevreje, u protivnom Bog im ga ne bi dao. Tako će postati blagoslov i onima koji ga budu poštovali do kraja vremena. Naš nebeski Otac nije zamislio plan stalnog činjenja dobra da bi se On obogatio, već da bude veliki blagoslov čoveku. Video je da je taj plan dobročinstva upravo ono što čoveku treba.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 3. sveska, str. 404.405)

**Setite se trenutaka kada vas je Bog blagoslovio preko nečije službe. Kako i vi slično možete činiti drugima?**

## SVRHA DESETKA

Pavle upućuje sledeće reči Timotiju: »Volu koji vrše ne zavezuj usta, i: Radin je dostojan svoje plate.« (1. Timotiju 5,18) On je naveo Mojsijeve reči iz 5. Mojsijeve 25,4. govoreći o volu i Isusove reči iz Jevanđelja po Luki 10,7. u vezi sa radnikom. Deo teksta koji govori o volu zapravo je poslovica i znači da je u redu da vo jede žito dok vrše. Na isti način, druga poslovica znači da posvećeni radnici koji propovedaju Jevanđelje treba da budu nagrađeni platom.

Bog stvara i deluje u sistemima. On je stvorio solarni sistem, ekosistem, sistem organa za varenje, nervni sistem i mnoge druge. Sistem desetka koristili su Leviti i njime su se izdržavali (4. Mojsijeva 18,26), jer su služili u Šatoru od sastanka. Njima u savremeno vreme odgovaraju oni koji su svoj život posvetili propovedanju Jevanđelja. Bog je sistem desetka odredio kao sredstvo za podupiranje službe i koristi se kroz čitavu istoriju spasenja. Podržavanje takvih radnika desecima važno je i suštinsko za Božje delo.

**Šta Pavle ima na umu dajući sledeću izjavu i kakva su njena moralna dejstva: »Gospod zapovjedi da oni koji Jevanđelje propovijedaju od Jevanđelja žive« (1. Korinćanima 9,14)? Šta tekst iz 2. Korinćanima 11,7-10. uči o potrebi da podržimo one koji šire Jevanđelje?**

---

---

---

---

Kada je Pavle rekao: »Od drugih crkava oteh uzevši platu za služenje vama« (2. Korinćanima 11,8), on je ironično govorio o primanju plate od strane siromašne makedonske crkve dok je služio bogatoj korintskoj crkvi. Suština na koju je želeo da ukaže korintskoj crkvi bila je da oni koji propovedaju Jevanđelje zaslužuju da budu plaćeni za taj rad.

Desetak treba da bude upotrebljen sa posebnim ciljem i mora tako da ostane. »Desetak je odvojen za posebnu namenu. On se ne sme smatrati fondom za siromašne. On mora biti u potpunosti posvećen za podršku onima koji nose Božju poruku svetu i ne bi smeo da bude preusmeravan u druge svrhe.« (Elen Vajt, *Saveti o pristavskoj službi*, str. 103. original)

**Pročitajte tekst iz 3. Mojsijeve 27,30. Na koje načine načelo koje uočavamo u ovom stihu možemo danas primeniti na sebe?**



Bog ima spremu za vetar (Jeremija 10,13), vodu (Psalam 33,7), sneg i grad (O Jovu 38,22), nad kojima ima potpunu kontrolu. Međutim, Božja najdragocenija sprema vezana je za desetak. »A sinovima Levijevim evo dajem u nasljedstvo sve desetke od Izrailja za službu njihovu što služe u Šatoru o sastanka.« (4. Mojsijeva 18,21) U ovom stihu prvi put se spominje mesto na kome se desetak čuva i danas je poznat kao »načelo spreme«. Bog je kasnije dao nalog Izrailjcima da donesu desetke na mesto koje On izabere (5. Mojsijeva 12,5.6). U Solomonovo vreme, desetak je bio vraćan u jerusalimski Hram. Izrailjci su lako shvatili šta je »sprema« i gde se nalazi kada im je prorok Malahija rekao: »Donesite sve desetke u spreme.« (Malahija 3,10) Sprema je predstavljala mesto na kome su se održavale verske službe i gde su Leviti primali potrebna sredstva.

**Koji su još nazivi upotrebljeni u Svetom pismu za spremu? 1. Dnevnika 26,20; 2. Dnevnika 31,11-13; Nemija 10,38.**

---



---



---

Donošenje svetog desetka u spreme jedini je obrazac prikazan u Pismu. Bog je prilikom svakog davanja imao glavnu spremu za rukovanje desetkom. Adventistički hrišćani deo su svetske religije – Crkve u kojoj se načelo spreme prihvata i primenjuje. Vernici se ohrabruju da vrate desetke u oblast ili misiju preko mesnih crkava čiji su vernici. Od blagajnika oblasti ili misije propovednici primaju platu.

»Kako se Božje delo širi, zahtevi za pružanjem pomoći postaće sve mnogobrojniji i češći. Da bi se tim zahtevima moglo udovoljiti, hrišćani će morati da poslušaju zapovest: 'Donesite sve desetke u spreme da bude hrane u Mojoj kući.' (Malahija 3,10) Kada bi oni koji sebe smatraju hrišćanima verno donosili Bogu svoje desetke i prinose, Njegova riznica bila bi puna. Tada ne bi bilo slučajeva pribegavanja sajmovima, lutrijama ili društvenim zabavnim priredbama da bi tako bila namirena sredstva za potpomaganje Jevanđelja.« (Elen Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 338. original)

**Razmislite šta bi bilo kada bi ljudi slali svoje desetke gde god žele. Kada bi svi tako činili, šta bi se dogodilo sa Božjim delom? Otuda, zašto je važno da prilazemo svoj desetak tamo gde pripada?**

**DESETAK I SPASENJE VEROM**

**Pročitajte tekst iz Rimljanima poslanice 3,19-24. Na kakvu je ključnu istinu, koja je u središtu naše vere, ovde ukazano? Zašto ovo učenje uvek mora biti u osnovi naših verovanja?**

---

---

---

Sušтина biblijske poruke je da niko od nas ne zasluđuje otkupljenje (Rimljanima 3,23). Da ga zasluđuujemo, bilo bi to zahvaljujući zaslugama ili delima, a ta misao je suprotna učenju Pisma.

**Pročitajte tekst iz Rimljanima poslanice 4,1-5. Šta ovi stihovi uče o blagodati koja stoji nasuprot zaslugama?**

---

---

---

Dakle, spasenje je dar (Efescima 2,8.9) usmeren onima koji ga ne zasluđuju. Spasenje je moguće zato što se zasluge Hristove savršene žrtve pripisuju nama. Kada je reč o desetku, Bog nam ne pripisuje nikakve zasluge zato što ga dajemo. Uostalom, ako je desetak Bođuji, kakve zasluge možemo imati ako ga vraćamo Njemu?

Davanje desetka nije čin koji nas spasava, kao što nisu ni druga dobra dela koja smo stvoreni da činimo kao hrišćani. »Jer smo Njegovo djelo, sazđani u Hristu Isusu za djela dobra, koja Bog naprijed pripravi da u njima hodimo.« (Efescima 2,10)

Ipak, vraćanje desetka otkriva naš stav koji je ili ponizan i pokoran ili svojevoljan i prkosan, kada je reč o tome šta Bog očekuje od nas da činimo. Ako volimo Boga, poslušaćemo Ga. Davanje desetka je spoljašnji izraz našeg shvatanja da smo samo pristavi na ovoj Zemlji i da sve dugujemo Bogu. Kao što je Subota sedmični podsetnik da je Bog Stvoritelj i Otkupitelj, vraćanje desetka ima sličnu ulogu: podseća nas da nismo svoji i da su naš život i spasenje dar od Boga. Kao rezultat prepoznavanja te činjenice, živećemo životom vere, potvrđujući da je davanje desetka značajan izraz te vere.

**Šta tekst iz Jevandelja po Luki 21,1-4. govori o tome šta znači živeti verom?**

## ZA DALJE PROUČAVANJE

Veoma je lako zaboraviti da svaki dah, otkucaj srca, svaki trenutak našeg postojanja potiče samo od Boga. U 17. poglavlju Dela apostolskih Pavle govori Atinjanima o pravom Bogu, koji nije samo Stvoritelj («Bog koji je stvorio svijet i sve što je u njemu», Dela 17,24) već i «Onaj koji održava naš život» («Jer kroz Njega živimo, i mićemo se, i jesmo», Dela 17,28) Atinjani nisu poznavali pravog Boga. Mi Ga kao hrišćani poznajemo, i to shvatanje mora biti u središtu našeg načina života. Bog ima određene zahteve za nas i mi moramo da živimo u skladu sa tim zahtevima:

»Isto je i sa Božjim zahtevima prema nama. On predaje svoje blago u ruke ljudima, ali zahteva da se od toga verno odvajaju desetak za Njegovo delo. On zahteva da se ovaj deo donese u Njegovu riznicu. To treba predati Njemu kao Njegovu svojinu, taj deo je svet i treba ga koristiti za svete ciljeve, za izdržavanje onih koji nose vest spasenja u sve delove sveta. On zadržava za sebe ovaj deo da bi sredstva stalno priticala u Njegovu riznicu i da bi se svetlost istine mogla odneti onima koji su blizu i onima koji su daleko. Izvršavajući verno ovaj zahtev, mi priznajemo da sve pripada Bogu.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 6. sveska, str. 386)

## ZA RAZGOVOR:

1. »Vreme brzo prolazi i večnost se približava. Nemojmo uskraćivati Bogu ono što Mu pripada. Nemojmo Mu odbijati ono što, iako ne može biti dato bez zasluge, ne može se odbiti bez štete. On traži celo srce, i dajmo ga, jer je Njegovo i stvaranjem i otkupljenjem! On traži vaš um, i dajte ga, jer je on Njegov. On traži vaša sredstva, dajte ih, ona su Njegova.« (Elen Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 566. original) Šta Elen Vajt misli kada kaže: »Nemojmo uskraćivati Bogu ono što Mu pripada... iako ne može biti dato bez zasluge, ne može se odbiti bez štete«? Šta sebi uskraćujemo kada ne dajemo desetak?
2. Razmišljajte više o ideji da svi vernici čine sa desetkom šta žele; odnosno, da ga usmeravaju na ciljeve koje oni smatraju vrednim, nasuprot »načelu sprema«. Zašto je to rđava zamisao? Šta bi se dogodilo našoj Crkvi? Zašto bi takvo postupanje izazvalo strašne podele među nama?
3. U 21. poglavlju Jevanđelja po Luki Isus je pohvalio udovicu zato što je priložila svoj novac u Hramu uprkos svoj pokvarenosti koja je tamo vladala. Šta to govori onima koji smatraju da mogu da preusmere svoj desetak zato što postavljaju pitanje kako se njime raspolaze?



# DAROVI IZ ZAHVALNOSTI



**Tekstovi za proučavanje u roku sedmice: Matej 6,19-21; Efescima 2,8; 1. Petrova 4,10; Luka 7,37-47; 2. Korinćanima 8,8-15; 2. Korinćanima 9,6.7.**

**Tekst za pamćenje: »Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.« (Jovan 3,16)**

Naš Bog je darežljiv Bog. Ovu uzvišenu istinu najsnažnije možemo uočiti u Isusovoj žrtvi. »Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.« (Jovan 3,16) Ili u sledećem stihu: »Kad, dakle, vi, zli budući, umijete dobre dare davati djeci svojoj, koliko će više Otac nebeski dati Duha Svetoga onima koji ištu u Njega.« (Luka 11,13)

Bog neprestano daje; to je odlika Njegovog karaktera. Zato mi, koji nastojimo da odražavamo takav karakter, treba, takođe, da damo. Teško je zamisliti izraz koji bi ukazivao na veću suprotnost od takvog postupanja od izraza »sebični hrišćanin«.

Jedan od načina da vratimo što nam je darovano jeste putem darova, priloga. Naši darovi predstavljaju priliku da izrazimo zahvalnost i ljubav. Onog dana kada Isus poželi dobrodošlicu otkupljenima na Nebu, videćemo one koji su prihvatili Njegovu blagodat i shvatiti da je njihovo prihvatanje bilo omogućeno našim darovima.

Ove sedmice osvrnućemo se na važne vidove darova. Veličodušno davanje, bilo sredstava, vremena ili talenata, predstavlja snažan način da pokažemo svoju veru u životu i otkrijemo karakter Boga kome služimo.

## »GDJE JE VAŠE BLAGO«

**Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Mateju 6,19-21. Iako su nam ovi stihovi veoma poznati, kako se, ipak, možemo osloboditi snažnog uticaja koje ovozemaljska blaga mogu vršiti na nas? Vidi: Kološanima 3,1.2.**

---

---

---

Reči »Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše« (Matej 6,21) jeste pozivi koji Isus upućuje. Pun značaj ove izjave može se uočiti na osnovu prethodna dva stiha, u kojima je upoređeno sakupljanje blaga na Zemlji sa sakupljanjem blaga na Nebu. Tri reči koje opisuju Zemlju: moljac, rđa i lupeži (vidi: Matej 6,19) ukazuju koliko su ovozemaljska blaga prolazna i privremena. Ima li neko ko još nije shvatio koliko brzo ovozemaljska dobra prolaze? »Na zemlji je sve nepostojano, neizvesno i nesigurno; podložno je propadanju, uništenju, krađi i gubitku. Nebo je potpuno drugačije: sve je večno, trajno, sigurno i neuništivo. Na Nebu nema gubitaka.« (Adelina Aleks, *Beyond Blessings* [Nampa, Idaho: Pacific Press Publishing Association, 2013], str. 22)

Pogledajte svoju imovinu. Čak i ako posedujete malo, pre ili kasnije veći deo toga ćete odbaciti. Izuzetak može biti porodična baština. Međutim, mudri pristav treba da se postara da svoje blago čuva na Nebu. Tamo, za razliku od prilika ovde na Zemlji, ne morate da brinete o gubitku svega, o kradljivcima i lupežima.

Tekst iz Jevanđelja po Mateju 6,19-21. sadrži jednu od najvažnijih misli o pristavskoj službi. Vaše blago vuče, primorava, privlači, mami vaše srce, postavlja mu zahteve, i upravlja njime. U materijalističkom svetu vaše srce ide za vašim blagom, tako da je od suštinskog značaja gde se ono nalazi. Što smo više usredsređeni na ovozemaljske potrebe i koristi, teže nam je da razmišljamo o onome što je nebesko.

Isповедати веру у Бога, а чувати своје благо овде на Земљи је лицемерство. Наша дела морају бити у складу са нашим речима. Своја овоземалјска блага видимо »по гледању«, али своје прилоге морамо »по вери« да посматрамо као благо на Небу (2. Коринћанима 5,7). Наравно, иако треба да обезбедимо средства за своје потребе (чак и пензију), врло је важно да увек имамо на уму ширу слику, вечност.

**Pročitajte tekst iz Jevrejima poslanice 10,34. Šta Pavle u ovom stihu ističe o suprotnosti između blaga na Zemlji i blaga na Nebu?**

**PRISTAVI BOŽJE BLAGODATI**

**Šta nam je još prema tekstu iz Efescima poslanice 2,8. Bog dao?**

---

---

---

Blagodat je »nezasluzena naklonost«. To je dar koji ne zaslužujemo. Bog je izlio svoju blagodat na ovu planetu i, ako je ne odbacimo, ona će dosegnuti i promeniti naš život, sada i u večnosti. Svo nebesko bogatstvo i sila utelovljeni su u daru blagodat (2. Korinćanima 8,9). Čak su i anđeli zadivljeni ovim konačnim darom (1. Petrova 1,12).

Nema sumnje: od svega što nam Bog daje, blagodat darovana u Isusu Hristu najdragoceniji je dar od svih. Bez blagodat, bili bismo bez nade. Žalostan uticaj greha na ljudski rod je preveliki da bi ga se ljudi ikad oslobodili. Čak i poslušnost Božjem zakonu nije mogla da nam donese život. »Eda li je, dakle, zakon protivan obećanjima Božijim? Bože sačuvaj! Jer da je dat zakon koji može oživjeti, zaista bi od zakona bila pravda.« (Galatima 3,21) Uostalom, ako bi neki zakon mogao da nas spase, bio bi to Božji zakon. Međutim, Pavle kaže da čak i taj zakon to ne može učiniti. Ako budemo spaseni, bićemo spaseni blagodaću.

**Pročitajte tekst iz 1. Petrove 4,10. Kako je pristavska služba povezana sa blagodaću? Objasnite kako služenje Bogu i drugima prikazuje Njegovu blagodat?**

---

---

---

Petar je rekao da budući da smo primili dar Božje blagodat, treba zauzvat da budemo »pristavi različne blagodat Božje«. (1. Petrova 4,10) Drugim rečima, pošto nam Bog daje darove, mi treba da vratimo od onoga što nam je dato. Ono što smo primili blagodaću nije nam dato samo za naše zadovoljstvo i korist, već radi unapređenja Jevanđelja. Besplatno nam je dato (na šta se blagodat odnosi); besplatno, onda, treba da dajemo na svaki mogući način.

**Razmislite o svemu što vam je Bog dao. Na koje načine možete biti pristav blagodat koja vam je besplatno data?**

---

**NAŠ NAJBOLJI DAR**

**Pročitajte tekst iz Jevandelja po Luki 7,37-47. Kako nas ovaj izveštaj uči o određenim pobudama kada Bogu prinosimo darove?**

---

Marija je ušla u sobu i ugledala Isusa za stolom. Razbila je alabastersku bočicu skupog nardovog ulja i izlila na Njega. Neki su smatrali da je njen postupak bio neprikladan, s obzirom da je živela nedozvoljenim načinom života.

Međutim, Marija je bila oslobođena zlih duhova (Luka 8,2). Takođe, pošto je prisustvovala Lazarevom vaskrsenju, njeno srce ispunilo se zahvalnošću. Kako je miris bio najdragoceniji predmet koji je posedovala, bio je to način da pokaže svoju zahvalnost Isusu.

Ovaj izveštaj ukazuje iz kakvih pobuda treba da dajemo svoje darove: iz zahvalnosti. Uostalom, kako inače treba da odgovorimo na neprocenjivi dar Božje blagodati? Njegova velikodušnost nas, takođe, podstiče da dajemo, a kada se udruži sa našom zahvalnošću, onda zajedno utiču na prilaganje značajnih darova, uključujući naše vreme, talente, blago i snagu.

**Pročitajte sledeće tekstove: 2. Mojsijeva 34,26; 3. Mojsijeva 22,19-24; 4. Mojsijeva 18,29. Iako se okvir potpuno razlikuje od današnjeg, koje načelo treba da izdvojimo iz ovih tekstova u vezi sa našim darovima?**

---

Naši najbolji darovi mogu izgledati nedovoljni u našim očima, ali su značajni u Božjim. Davati Bogu najbolje pokazuje da Ga stavljamo na prvo mesto u svom životu. Mi ne dajemo darove da bismo stekli naklonost, već dajemo šta imamo iz zahvalnosti za ono što nam je dato u Hristu Isusu.

»Potpuna posvećenost i dobročinstvo, pokrenuti blagodarnošću i ljubavlju, daju i najmanjem daru dobrovoljne žrtve Bogu ugodan miris, čineći priloge neprocenjivo vrednim. Međutim, kada dobrovoljno predamo svome Iskupitelju sve što možemo dati, ma koliko to za nas bilo dragoceno, kada svoj dug zahvalnosti prema Bogu shvatimo onakvim kakav je, onda će nam sve što dajemo izgledati sasvim nedovoljno i siromašno. Ali kada anđeli te naše priloge, koji i nama samima izgledaju tako neznatni, prinesu prestolu milosti kao mirisni kad tamjana, oni bivaju prihvaćeni.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 3. sveska, str. 397)



## POBUDE SRCA

U prethodnoj lekciji zapazili smo izveštaj o udovičinom velikodušnom daru. Iako mali u poređenju sa drugim darovima, bio je velikodušan jer je pokazivao pravu prirodu njenog karaktera i srca, navodeći Isusa da kaže: »Ova siromašna udovica metnu više od sviju.« (Luka 21,3)

Samo Bog (Jakov 4,12) zna naše prave pobude (Priče 16,2; vidi: 1. Korinćanima 4,5). Dobra dela moguće je činiti iz pogrešnih pobuda. Dati od izobilja ne zahteva mnogo vere, ali podneti žrtvu dajući drugima može zaista preneti snažnu poruku o tome kakvo je naše srce.

**Pročitajte tekst iz 2. Korinćanima 8,8-15. Šta Pavle ovde govori o davanju i pobudama iz kojih dajemo? Kakvo načelo možemo izvući iz ovog teksta u vezi sa pristavskom službom?**

---



---



---



---

Iz kakvih god pobuda da dajete, one se nalaze u rasponu od ega do altruizma. Borba u ovoj oblasti između sebičnosti i davanja vodi se češće od bilo koje druge duhovne borbe. Sebičnost će ohladiti srce koje je nekada gorelo za Boga. Problemi nastaju kada pustimo sebičnost u svoje hrišćansko iskustvo. Odnosno, pronalazimo načine da opravdamo svoju sebičnost i to činimo u Hristovo ime.

Krajnji rezultat se svodi na jednu reč: ljubav. A ljubav se ne može ispoljiti bez samoodricanja, spremnosti da damo sebe, čak i da podnesemo određenu žrtvu, za dobro drugih.

Ukoliko se Božja ljubav ne vidi u našem životu, naša davanja neće odražavati Božju ljubav. Sebično srce je sklono da voli samo sebe. Moramo moliti Boga da obreže naše srce (vidi: 5. Mojsijeva 10,16) da bismo naučili da volimo kao što smo voljeni.

Ljubav, osnova svakog istinitog dobrotvorstva, obuhvata celokupno hrišćansko dobročinstvo. Božja ljubav koja se izliva na nas nadahnjuje nas da zauzvrat pokažemo ljubav, koja je istinski najuzvišenija pobuda za davanje.

**Šta je pogrešno, ako ima ičeg pogrešnog, u dragovoljnim priložima koji su dati više iz osećanja dužnosti nego iz ljubavi?**

Ako je Hristos došao da nam otkrije Božji karakter, jedna bi pojedinost trebalo da bude jasna do sada: Bog nas voli i želi nam samo najbolje. On traži od nas da činimo samo ono što će biti za naše dobro, ne što će nam naneti štetu. To, takođe, uključuje Njegov poziv da budemo velikodušni i radosni davaoci onoga što je nama darovano. Dragovoljni i velikodušni prilozi koje dajemo isto toliko predstavljaju dobro za nas, davaoce, koliko i za one koji ih primaju. Samo oni koji daju na ovaj način mogu znati koliko je blagoslovenije davati primati.

**Pročitajte tekst iz 2. Korinćanima 9,6.7. Kako ovaj tekst sažeto prikazuje šta davanje predstavlja?**

---

---

---

---

Davanje velikodušnog priloga može da bude i treba da bude veoma ličan, duhovan čin. To je delo vere, izraz zahvalnosti za ono što nam je darovano u Hristu.

Kao i u slučaju svakog drugog čina vere, davanje samo pojačava veru, jer je »vjera bez djela mrtva«. (Jakov 2,20) Nema boljeg načina da pojačate veru osim da živite u skladu sa njom, što znači da činite ono što proističe iz vere, što izvire iz nje. Kada dajemo, dragovoljno i velikodušno, mi na svoj način prikazujemo Hristov karakter. Učimo više o tome kakav je Bog stičući iskustva sa Njim u onome što činimo. Dakle, ovakvo davanje izgrađuje poverenje u Boga i pruža priliku da »ispitamo i vidimo kako je dobar Gospod; blago čovjeku koji se uzda u Nj«. (Psalam 34,8)

»Tako će postati jasno da je slava koja blista sa Hristovog lica slava samopožrtvovne ljubavi. U svetlosti sa Golgote videće se da je zakon te ljubavi pune samoodricanja, zakon života za Zemlju i Nebo; da ljubav koja 'ne traži svoje' ima svoj izvor u Božjem srcu; da se u Onome koji je bio krotak i ponizan otkrio karakter Onoga koji prebiva u svetlosti kojoj nijedan čovek ne može pristupiti.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 20. original)

**Na koje načine ste doživeli rast svoje vere zahvaljujući dragovoljnom i nesebičnom davanju onoga što vam je darovano?**

**ZA DALJE PROUČAVANJE**

»Duh velikodušnosti je duh koji vlada na Nebu. Duh sebičnosti je sotonin duh. Hristova požrtvovna ljubav otkrila se na krstu. Da bi čovek mogao da bude spasen, Bog je dao sve što je imao, a zatim je predao i samog Sebe. Hristov krst poziva na dobročinstvo svakog sledbenika našeg milostivog Spasitelja. Na njemu je jasno prikazano načelo davanja. Kada se sprovodi istinskom darežljivošću, i dobrim delima, ono je pravi plod hrišćanskog života. Načelo ljudi ovog sveta je uzimanje i oni misle da će na taj način osigurati sreću; ali kuda god pošli, plod je beda i smrt.« (Elen Vajt, *Advent Review and Sabbath Herald*, 17. oktobar 1882)

**ZA RAZGOVOR:**

1. Šta sebičnost čini toliko suprotnom Hristovom duhu? Šta možemo učiniti da se zaštitimo od tog urođenog stava palog ljudskog bića?
2. »Svaki po volji svojega srca, a ne sa žalošću ili od nevolje; jer Bog ljubi onoga koji dragovoljno daje.« (2. Korinćanima 9,7) Grčka reč prevedena kao »dragovoljno« javlja se samo jednom u Novom zavetu i predstavlja reč od koje je nastala reč »veseo«. Šta to govori o ličnom stavu prilikom davanja?
3. Navedite sve što vam je darovano u Hristu. Molite se za to što ste zabeležili. Kako nas ova lista uči o tome kakav odgovor treba da damo zbog svega što nam je dato? U isto vreme, čemu nas naša lista uči o tome kako čak i naši najbolji darovi, dati iz najboljih pobuda, mogu izgledati beznačajno u poređenju sa onim što smo primili?
4. Zašto sebičnost predstavlja put na kome ćemo sigurno biti nesrećni?
5. Setite se nekoga iz svoje crkvene porodice ko ima određene potrebe. Šta biste mogli učiniti već sada, što bi pomoglo u službi ovoj osobi ili osobama? Šta možete učiniti, čak i ako to iziskuje bolno podnošenje žrtve sa vaše strane?



# ULOGA PRISTAVSKE SLUŽBE



**Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Kološanima 1,16-18; Jevrejima 4,14-16; 3. Jovanova 3; 1. Mojsijeva 6,13-18; Otkrivenje 14,6-12; 1. Petrova 1,15.16.**

**Tekst za pamćenje: »Jer Bog nas ne dozva na nečistotu, nego u svetost.« (1. Solunjanima 4,7)**

Zbog sveobuhvatnosti pristavske službe, lako je zbuniti se gledajući tu veliku sliku. Pristavska služba je jednostavna, a ipak u isto vreme i složena, i otuda može lako biti pogrešno shvaćena. Međutim, ni hrišćanin ni Crkva ne mogu da postoje ili deluju bez nje. Biti hrišćanin takođe znači biti dobar pristav.

»Pristavska služba nije teorija niti ideja, već radni program. Ona je uistinu hrišćanski zakon življenja... Neophodna je za odgovarajuće razumevanje života, i važna za pravo, suštinsko versko iskustvo. Ona nije samo pitanje umnog odobravanja, već je čin volje i određenog, odlučnog delovanja koji dodiruje svaku oblast života.« (Liroj E. From, *Stewardship in Its Larger Aspects* [Mountain View: Calif., Pacific Press Publishing Association, 1929], str. 5)

Koja suštinska načela pokazuju šta znači biti hrišćanski pristav? Ove sedmice proučavaćemo više o ulogama koje pristavska služba ima u hrišćanskom životu? Učinićemo to pomoću zanimljive analogije: kolskog točka.

## HRISTOS KAO SREDIŠTE

Isus je središnja ličnost u celoj Bibliji (Jovan 5,39), i zato treba da sagledamo u kakvom smo odnosu sa Njim. On je platio kaznu za greh i »otkup je za mnoge« (Marko 10,45). Isus ima svu vlast na Nebu i na Zemlji (Matej 28,18), i sve je u Njegovim rukama (Jovan 13,3). Njegovo ime je uzvišenije od svih ostalih, i jednoga dana svako koleno pokloniće se pred Njim (Filipjanima 2,9-11).

»Isus je živo središte svega.« (Elen Vajt, *Evangelizam*, str. 186. original)

Hristos je srž naše pristavske službe i izvor naše sile. Zahvaljujući Njemu mi vodimo život vredan življenja, pokazujući svima da je On glavno središte našeg života. Pavle je doživeo mnoge nevolje, ali bez obzira gde se nalazio ili šta mu se događalo, njegova najviša životna vrednost bila je sledeća: »Jer je meni život Hristos, a smrt dobitak.« (Filipljanima 1,21)

**Pročitajte sledeće tekstove: Kološanima 1,16-18; Rimljanima 8,21; 2. Korinćanima 5,17. Šta ovi tekstovi govore o središnjoj Isusovoj ulozi u svemu što se nas tiče?**

---

---

---

---

Nema iskrene pristavske službe ako Hristos nije u nama (Galatima 2,20). On je središte »blažene nade« (Titu 2,13), »I On je prije svega, i sve je u Njemu« (Kološanima 1,17). Upravo kao što je osovina središte točka i nosi težinu kola, Hristos je središte u životu svakog pristava. Kao što čvrsta osovina pruža stabilnost, omogućavajući točkovima da se okreću, Isus je, takođe, čvrsto i postojano središte našeg hrišćanskog iskustva (Jevrejima 13,8). Njegov uticaj treba da deluje na sve što mislimo i činimo. Svi vidovi pristavske službe okreću se oko Hrista i u Njemu pronalaze svoje uporište.

»Jer bez Mene ne možete činiti ništa.« (Jovan 15,5) U središtu pristavske službe ne nalazi se beznačajna praznina već živi Hristos, koji deluje u nama u naporu da oblikuje naš karakter sada i za svu večnost.

**Jedno je reći da je Isus suština našeg života, a drugo živeti u skladu sa tim. Kako možete biti sigurni da Isus zaista živi u vama kao što je obećao da će živeti ako Mu to dozvolite?**

## UČENJE O SVETINJI

Obično ne razmišljamo o Svetinji u okviru pristavske službe. Ipak, veza postoji, jer je Svetinja veoma važan činilac u našem sistemu verovanja, a pristavska služba je deo tog sistema. »Temelj naše vere je pravilno razumevanje (Hristove) službe u nebeskoj Svetinji.« (Elen Vajt, *Evangelizam*, str. 221. original) Od najvećeg je značaja da shvatimo ulogu pristavske službe u svetlosti ovog biblijskog pojma.

U 1. O carevima 7,33. opisan je kolski točak. Prikazaćemo učenje o Svetinji kao glavčinu točka. Glavčina se spaja sa osovinom i pruža veću čvrstinu točku dok se okreće. Iskusišmi smrt i pobedonosno vaskrsenje (2. Timotiju 1,10), Hristos je zahvaljujući svojoj smrti postao temelj službe u Svetinji (Jevrejima 6,19.20) i pruža čvrstinu našoj veri. On iz Svetinje služi u našu korist ovde na Zemlji (vidi: Jevrejima 8,1.2).

»Oslanjajući se na princip *Sola Scriptura* (samo Biblija), biblijski adventizam gradi svoj doktrinarni sistem iz opšteg gledišta učenja o Svetinji.« (Fernando Kanale, *Secular Adventism? Exploring the Link Between Lifestyle and Salvation* [Lima: Peru, Peruvian Union University, 2013], str. 104.105)

**Šta sledeći stihovi govore o Isusovoj službi u Svetinji? 1. Jovanova 2,1; Jevrejima 4,14-16; Otkrivenje 14,7.**

---

---

Učenje o Svetinji pomaže da otkrijemo uzvišenu istinu o spasenju i otkupljenju, koja se nalazi u središtu celokupne hrišćanske teologije. U Svetinji ne zapažamo samo Hristovu smrt podnetu za nas, već i Njegovu službu u nebeskoj Svetinji. Takođe, u Svetinji nad svetinjama možemo videti važnost Božjeg zakona i stvarnost konačnog suda. Glavno u svemu tome je obećanje o otkupljenju koje nam je omogućeno prolivanjem Isusove krvi.

Uloga pristavske službe je odražavanje života koji se drži uzvišene istine o spasenju, otkrivene u učenju o Svetinji. Što dublje shvatamo šta je Hristos učinio za nas i šta sada čini u nama, bliže ćemo prići Hristu, Njegovoj službi, misiji, učenju i planovima koje ima za one koji u svom životu primenjuju načela pristavske službe.

**Pročitajte tekst iz Jevrejima poslanice 4,14-16. Šta pronalazimo u ovom tekstu vezano za svoju borbu sa grehom, sobom i sebičnošću? Kako primamo snagu i nadu iz ovih datih obećanja?**

## HRISTOCENTRIČNA VEROVANJA

Učenje o Svetinji je važno, jer je u njemu prikazana uzvišena istina o spasenju i značenju krsta. Sva naša učenja, na ovaj ili onaj način, moraju biti povezana sa obećanjem Jevandjelja i spasenjem. Poput žbica na točku, druga učenja proizlaze iz uzvišene istine o spasenju verom u Hrista.

»Hristova žrtva kao pomirenje za greh je velika istina oko koje se roje sve ostale istine... Oni koji proučavaju Otkupiteljevu uzvišenu žrtvu rastu u blagodati i znanju.« (Elen Vajt, *The SDA Bible Commentary*, 5. sveska, str. 1137)

**Šta je Isus mislio da kaže kada je Sebe nazvao »istinom« u Jevandelju po Jovanu 14,6? Uporedite ovaj stih sa tekstom iz Jevandjelja po Jovanu 17,17. Kako treba da se odnosimo prema Istini? 3. Jovanova 3.**

---



---



---



---

Naša doktrinarna verovanja utiču na to ko smo i u kom pravcu idemo. Doktrine nisu samo apstraktne teološke ideje; svaka prava doktrina utemeljena je u Hristu, i svaka na različite načine treba da utiče na naš način života. U stvari, mogli bismo opravdano reći da je naš identitet kao adventističkih hrišćana ukorenjen u našim doktrinarnim učenjima više nego u bilo čemu drugom. Učenja koja proističu iz Biblije su, dakle, ta koja nas čine da budemo ono što jesmo kao adventistički hrišćani.

Uloga pristavske službe je da nam pomogne da živimo u skladu sa istinom kakva je u Isusu, i da pozitivno utiče na naš kvalitet života. »Jer Ga čuste i u Njemu se naučiste, kao što je istina u Isusu, da odbacite, po prvome življenju, staroga čovjeka, koji se raspada u željama pravarljivijem: I da se obnovite duhom uma svojega, i obučete u novoga čovjeka, koji je sazdan po Bogu u pravdi i u svetinji istine.« (Efescima 4,21-24)

U ovom tekstu pronalazimo šta znači ne samo poznavati istinu, već i živeti u skladu sa njom. Biti pristav ne znači samo verovati u određena učenja, ma koliko ta učenja bila istinita; biti pristav znači primeniti te istine u svom životu i u svom odnosu sa drugim ljudima.



**TROSTRUKA ANĐEOSKA VEST**

Bog je samo dva puta upozorio svet na katastrofu koja se bliži: jednom je opomenu uputio Noju (1. Mojsijeva 6,13-18; Matej 24,37), a drugi put je opomenu uputio preko Trostruke anđeoske vesti (Otkrivenje 14,6-12). Ove poruke povlače zavesu i otkrivaju jedinstveno sagledavanje budućih događaja u svetu. Naše razumevanje ovih poruka se produbljuje tokom vremena, ali poruka i nalog i dalje glase da se opravdavamo verom u Hrista, što je »neosporno vest trećeg anđela«. (Elen Vajt, *Evangelizam*, str. 190. original) Drugim rečima, u središtu naše sadašnje poruke, poruke koju smo pozvani da objavljujemo svetu, nalazi se Isus i Njegova velika žrtva prineta za nas.

**Pročitajte tekst iz Otkrivenja 14,6-12. Šta je suština ovih poruka? Šta one poručuju svetu? Kakva odgovornost leži na nama u vezi sa ovim porukama, i kako se pristavska služba uklapa u to?**

---

---

---

Naša misija kao adventističkih hrišćana je da izložimo istinu Trostruke anđeoske vesti u okviru pripreme za Drugi Hristov dolazak. Ljudi moraju imati priliku da odluče o večnosti. Uloga pristavske službe je saradnja sa Bogom u misiji (2. Korinćanima 5,20; 6,1-4).

»U posebnom smislu, adventistički hrišćani postavljeni su u svetu da budu stražari i nosioci videla. Njima je povereno poslednje upozorenje svetu koji propada. Njih je obasjala prekrasna svetlost iz Božje reči. Njima je dodeljen posao najsvečanije vrste – objavljivanje Prve, Druge i Treće anđeoske poruke. Nema nijednoga drugoga posla koji bi bio tako važan. Oni ničemu drugome ne smeju dozvoliti da zaokupi njihovu pažnju.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 9. sveska, str. 19)

Obruč točka je blizu tačke dodirivanja sa tlom i predstavlja misiju Trostruke anđeoske vesti. Njen zadatak je da u teološkom smislu ne zađemo sa pravog puta i da utvrdi našu odgovornost u događajima poslednjih dana. Mi treba da budemo pristavi ove poruke, objavljujući je svetu.

**Dok razmišljamo o događajima poslednjih dana, veoma je lako da upadnemo u zamku određivanja datuma. Oni imaju svoju ulogu, ali kako, dok nastojimo da propovedamo ovu poruku svetu, možemo biti sigurni da Isus i žrtva koju je podneo zauzimaju pravo mesto u našem životu?**

Hristos želi da živimo svetim životom. Njegov život je oličenje svetosti i kako suštinska pristavska služba treba da izgleda (Jevrejima 9,14). Svojim životom i svim što nam je povereno treba da upravljamo po Božjoj volji. Pristavska služba je izraz te svetosti.

**Uporedite sledeće tekstove: 1. Petrova 1,15.16. i Jevrejima 12,14. Šta znači »biti svet« i »svetost«? Kako se to odnosi na našu pristavsku službu?**

---

---

---

---

Rimljani su ustanovili da će kolski točak trajati duže ako se sloj gvožđa izlije oko obruča točka. Majstori su zagrevali metal da bi se dovoljno raširio i izlio duž obruča. Pod uticajem hladne vode skupljao se i čvrsto prijanjao. Tako je gvozdeni obruč bio u dodiru sa tlom dok se točak okretao.

Gvozdeni sloj na obruču može da predstavlja pojam pristavske službe. Ovo je trenutak istine, kada naš duhovni život dolazi u dodir sa svakodnevnim životom, kada se naša vera susreće sa životnim usponima i padovima kroz uspehe i neuspehe, kada naša verovanja postaju stvarna u žestokim borbama iz svakodnevnog života. Pristavska služba je spoljašnji omotač, pokazatelj ko smo i šta činimo. Ona svedoči o našem ponašanju i o tome koliko dobro upravljamo svojim životom. Naša svakodnevna dela koja otkrivaju Hrista su poput gvožđa na točku koji dodiruje tlo.

Dela imaju snažan uticaj i moraju biti pod upravom posvećenosti Hristu. Treba da živimo u sledećem uverenju i obećanju: »Sve mogu u Isusu Hristu, koji mi moć daje.« (Filibljanima 4,13)

»Posvećenje duše delovanjem Svetog Duha u stvari je usađivanje Hristove prirode u ljudsku prirodu. Evandeoska Hristova religija je život – živo, aktivno načelo. To je Hristova blagodat otkrivena u karakteru i izražena dobrim delima. Načela Jevandjelja ne mogu se odvojiti od bilo kojeg dela praktičnog života. Svaka oblast hrišćanskog iskustva i rada mora da bude slika Hristovog života.« (Elen Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 384. original)

**Osvrnite se na svoj svakodnevni život, svakodnevno iskustvo. Šta u vašem životu otkriva činjenicu da je Hristos u vama, da deluje u vama, stvarajući od vas novog čoveka? Kakve odluke treba da donesete da bi se Njegova svetost otkrila u vama?**

**ZA DALJE PROUČAVANJE**

Ponekad se sa kolskih točkova morao skinuti sloj gvožđa zbog širenja nastalog udaranjem metala o put. Ovo uklanjanje gvožđa zahtevalo je mukotrpno i dugo udaranje čekićem po gvozdenom obruču. Uklanjanje gvozdenog obruča predstavlja pristavsku službu kao praktično posvećenje. To znači imati Hristov um kada reagujemo u svim vidovima života, čak i kada je proces težak i bolan. Bilo da se ovaj proces odnosi na našu upotrebu novca, porodične odnose, zaposlenje, da imenujemo samo nekoliko, treba da odgovorimo u skladu sa Hristovom voljom. Ponekad, kao što svi dobro znamo, ovu pouku možemo naučiti samo ako doživimo određene teške udarce.

Nije lako skinuti sloj gvožđa. Niti je lako očistiti ljudski karakter. Razmislite o Petrovom iskustvu. Svuda je išao sa Isusom, ali nije očekivao da će ove reči sići sa Isusovih usana: »A Ja se molih za tebe da tvoja vjera ne prestane; i ti kadgod obrativši se utvrdi braću svoju.« (Luka 22,32) Ubrzo pošto se odrekao Isusa, Petar je doživeo promenu u svom životu, ali tek posle veoma bolnog i teškog iskustva. U određenom smislu, njegova pristavska služba bila je očišćena. Petar se ponovo obratio i njegov život je pošao u novom pravcu, ali tek posle doživljenog udarca.

**ZA RAZGOVOR:**

**1. Kako je praktična posvećenost povezana se Isusovim nalogom »neka se odreče sebe i uzme krst svoj i ide za Mnom«? (Luka 9,23) Šta je razapeto? (Galatima 6,14) Kako ovaj stih prikazuje proces posvećenja? Kako nam praktično posvećenje pomaže da poznamo Božji um? (1. Korinćanima 2,16)**

**2. Šta iz svog ličnog iskustva možete reći koliko vas bolna iskušenja uče snažnim poukama o hrišćanskom životu i sledbeništvu? Neka oni učenici u razredu kojima nije neprijatno razgovaraju o tim iskustvima i šta su iz njih naučili. Šta takođe možemo naučiti iz iskustava drugih?**

**3. Razmislite o drugim verovanjima kojih se mi kao adventistički hrišćani držimo, o Suboti, stanju mrtvih, stvaranju, Drugom dolasku, itd. Na koje načine ova različita verovanja treba da utiču na naše ponašanje?**



## DUG – SVAKODNEVNA ODLUKA



**Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Psalam 37,21; Matej 4,3-10; Matej 6,33; 5. Mojsijeva 28,12; Priče 13,11; Priče 21,5; 2. Korinćanima 4,18.**

**Tekst za pamćenje: »Podajte, dakle, svakome šta ste dužni: kome, dakle, porezu, porezu; a kome carinu, carinu; a kome strah, strah; a kome čast, čast. I ne budite nikome ništa dužni osim da ljubite jedan drugoga; jer koji ljubi drugoga zakon ispunjuje.« (Rimljanima 13,7,8)**

Ponekad možete imati sreće i pronaći nekoga ko je voljan da vam pozajmi novac. Možda ta osoba to čini iz čistih pobuda, odnosno, ona zaista želi da vam pomogne da izađete iz novčanih teškoća. Međutim, u većini slučajeva, ljudi ne pozajmljuju novac podstaknuti dobrotom, već zato što žele da zarade više (vašeg) novca za uzvrat.

Treba da činimo sve što možemo da izbegnemo dug. Naravno, u određenim prilikama, kao što je kupovina kuće ili automobila, izgradnja crkve, školovanje, treba da pozajmimo novac. Ali to moramo učiniti mudro, sa ciljem da otplatimo dug što je pre moguće.

Moramo biti pažljivi. Trošenje novca koji nemamo predstavlja otvorena vrata za Božji narod da »želju i ljubav prema ovozemaljskom blagu učine vladajućim osobinama u svom karakteru. Dokle god ove osobine vladaju, spasenje i blagodat su po strani«. (Elen Vajt, *Early Writings*, str. 267)

Treba da unapredimo svoje veštine i sposobnosti da bismo postali disciplinovan i činili sve što možemo da izbegnemo dugove. Ove sedmice proučavaćemo o tome šta Biblija govori o dugu.

## POZAJMLJIVANJE

Proroci i Jelisije sekli su drva pored reke Jordan kada »pade mu sjekira u vodu; a on povika govoreći: Avaj gospodaru, još je u naruč uzeta (pozajmljena)«. (2. O carevima 6,5) Glagol »pozajmiti« znači koristiti sa dozvolom nešto što pripada drugome. Ova dozvola nosi sa sobom rizik i odgovornost. Pozajmljen novac se nimalo ne razlikuje od pozajmljene sekire, osim što može doći do ozbiljnijih posledica ako se pogrešno upotrebi.

Jedini razlog zašto pozajmljujemo novac jeste da ga potrošimo. Na sebe preuzimamo novčani rizik smatrajući da možemo da vratimo dug i da neće biti nikakvih finansijskih iznenađenja u budućnosti. Međutim, mi ne znamo šta nas čeka u budućnosti (Knjiga propovednikova 8,7), otuda pozajmljivanje novca uvek uvodi određeni rizik.

### Šta sledeći tekstovi govore o dugu?

Psalam 37,21. \_\_\_\_\_

Knjiga propovednikova 5,5. \_\_\_\_\_

5. Mojsijeva 28,44.45. \_\_\_\_\_

Mi možemo pozajmiti novac u želji da ga mudro upotrebimo, ali iskušanje da potrošimo novac koji imamo, uključujući i pozajmljen novac, može nas uvesti u velike poteškoće. Trošenje pozajmljenog novca omogućava mnogima da žive na način koji sebi ne mogu priuštiti. Iskušanje da pozajmimo i potrošimo novac je odlika potrošačke kulture koja utiče i na bogate i na siromašne. Kada smo u iskušenju, treba da zatražimo Božju pomoć (1. Korinćanima 10,13), zato što pozajmljivanje može postati prokletstvo (5. Mojsijeva 28,43-45).

Ne negujte rđavu naviku pozajmljivanja novca. Ako ga već imate, takav novac, vratite ga što je pre moguće. Treba da naučimo da mudro trošimo i budemo gospodari Božjeg novca, a ne da on upravlja nama.

Da ponovo naglasimo, postoje okolnosti u kojima je potrebno da pozajmimo novac. Ali to moramo učiniti oprezno i sa namerom da sav novac vratimo čim budemo u mogućnosti.

### Kakve duhovne opasnosti vrebaju osobu koja zapadne u prevelik dug?

## PRISTAVSKA SLUŽBA I TRENUTNO ZADOVOLJSTVO

»I Jakov dade Isavu hljeba i skuhanoga leća, i on se najede i napi, pa usta i otide. Tako Isav nije mario za prvenaštvo svoje.« (1. Mojsijeva 25,34) Isav, grub čovek koji je većinu svog vremena provodio napolju, povodio se za svojim željama. Kada je osetio miris bratovljevog kuvanog jela, odmah je zaželeo da ga proba, iako sigurno nije umirao od gladi. Vođen svojim osećanjima, dozvolivši da nalet tog jednog trenutka nadvlada razum, menjao je svoje prvenaštvo za trenutno zadovoljstvo. Kada je poželeo da ga vrati, »ako ga i sa suzama tražаше« (Jevrejima 12,17), nije ga primio.

Nasuprot ovome, imamo Isusov primer. Posle 40 dana posta i izgladnelosti, Isus je tri puta bio kušan od strane sotone (Matej 4,3-10). Međutim, sagledavši iskušenja u pravom svetlu, čak i u svom stanju telesne slabosti, nije popustio zadovoljstvu. Isus je živeo ceo svoj život odričući se grešnih zadovoljstava i uživanja, pokazujući na taj način da i mi možemo imati silu nad grehom. Isus nije prodao ili izgubio svoje prvenaštvo i On nas sve poziva da budemo Njegovi sunaslednici (Rimljanima 8,17; Titu 3,7). Mi čuvamo svoje prvenaštvo sledeći primer, koji nam je Isus ostavio kada je bio kušan (1. Korinćanima 10,13).

Najbolje što ovaj svet može da ponudi jeste da steknemo određeno iskustvo ovde i sada, zato što nam ne može ponuditi iskustvo u budućnosti. Život okrenut sebi u suprotnosti je od života posvećenog Bogu.

**Šta sledeći tekstovi uče o mogućim opasnostima trenutnih zadovoljstava, čak i kad su verni ljudi u pitanju? 2. Samuilova 11,2-4; 1. Mojsijeva 3,6; Filibljanima 3,19; 1. Jovanova 2,16; Rimljanima 8,8.**

---

---

Želja za trenutnim zadovoljstvima ukazuje na neobuzdan um; on je neprijatelj strpljenja koji potkopava dugoročne ciljeve, ismejawa i omalovažawa odgovornost. Odlaganje zadovoljstva je načelo koje se stiče; ono je životna veština koja nam pomaže da se izborimo sa određenim prilikama i pritiscima, naročito sa iskušenjima koja ovaj svet nudi, kao što je bezumno pozajmljivanje novca od drugih ljudi. Ova misao, međutim, nije široko prihvaćena u svetu izgrađenom na popuštanju radi trenutne nagrade, privremenim rešenjima i brzom bogaćenju. Kada jednom doživimo trenutno zadovoljstvo, veća je verovatnoća da ćemo stalno birati kratkoročnu nagradu. Pristavi Božjih darova ne smeju upasti u takvu zamku.

## ŽIVETI U SKLADU SA SREDSTVIMA KOJA IMAMO

»Dragocjeno je blago i ulje u stanu mudroga, a čovjek bezuman proždire ga.« (Priče 21,20) Ovaj tekst upoređuje službu pristava koji je čuvaran i odgovoran sa rasipnim i neumerenim trošenjem. Bezumni ljudi ne prave nikakve planove za život u skladu sa svojim primanjima. Oni pohlepno troše sredstva koja su im na raspolaganju, čak i pozajmljena, smatrajući da je mudrost u upravljanju novcem ili štedljiv način života breme, poput neželjene dijete. Čak i kada je potrebno da pozajmimo novac, za kupovinu kuće na primer, moramo to učiniti posle pažljivog razmatranja i shvatanja da treba da živimo u skladu sa sredstvima koja imamo.

Bogati ljudi zahvaljujući svom bogatstvu mogu da žive u skladu sa onim što imaju. Njihov problem ogleda se u tome što oni uvek brinu o svom bogatstvu i kako da ga očuvaju. Kada ljudi poseduju malo i žive samo od mesečnih primanja, oni brinu o tome kako da se izdržavaju, ne o bogatstvu. Ipak, Biblija savetuje kako da živimo u skladu sa sredstvima kojima raspoložemo. Pavle kaže da razmotrimo zdravu jednostavnost: »A kad imamo hranu i odjeću (može da obuhvata i dom), ovijem da budemo dovoljni.« (1. Timotiju 6,8) Pavle ovozemaljska dobra ne smatra toliko važnim jer je za njega život Hristos i to mu je dovoljno (Filibljanima 1,21).

**Koje načelo moramo pre svega zapamtiti? Matej 6,33. Kako možemo biti sigurni da svoj život živimo na ovaj način?**

---

O svojim sredstvima treba da razmišljamo ne kao o prihodima, već izvorima kojima treba odgovorno da upravljamo. Planiranje budžeta je metod koji nam može pomoći da izvršimo ovaj zadatak. Planiranje budžeta je veština koja se uči i o kojoj treba pažljivo proučavati. Disciplinovanost i trud potrebni su da bismo bili uspešni u pravljenju uravnoteženog finansijskog plana (Priče 14,15). Ako se posvetimo tome da postignemo uspeh u ostvarivanju planova vezanih za raspolaganje novcem, izbeći ćemo ponižavajuće greške na finansijskom polju.

Ako imate problema sa upravljanjem novčanim sredstvima, uredite budžet. To ne mora da bude složeno. Jednostavno možete da utvrdite ukupan iznos izdataka za nekoliko meseci, a zatim da ih podjednako rasporedite u svojim mesečnim troškovima. Suština je da živimo u skladu sa svojim sredstvima i da bez obzira na sve činimo sve što je u našoj moći da izbegnemo dug.

**Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Luki 14,27-30. Isus u ovim stihovima prikazuje cenu učenja dajući primer graditelja koji procenjuje koliko će ga koštati izgradnja kule i šta se događa ako ne može da je završi. Kakvu pouku o pristavskoj službi možemo odavde izvući?**



## REĆI »NE« ZADUŽIVANJU

**Pročitajte tekst iz 5. Mojsijeve 28,12. Šta ovaj tekst govori o prevelikom zaduživanju? Kakvo načelo uočavamo u njemu?**

---

---

---

Čin zdravog razuma je izbegavati dug koliko god je to moguće. Pismo nas, takođe, odvraća od toga da jamčimo za tuđe dugove (Priče 17,18; 22,26). Dug utiče na budućnost i obavezuje nas da se pokorimo njegovim zahtevima iako smo u slabom finansijskom položaju. Dug ne mora da bude razvratn, ali on ne jača naš duhovni život.

»Mora strogo da se pazi na ekonomičnost ili će nastati veliki dug. Držite se granica. Klonite se zaduživanja kao što se ježite od gube.« (Elen Vajt, *Saveti o pristavskoj službi*, str. 272. original)

Dug može postati finansijsko ropstvo koje nas čini »slugom onome koji daje«. (Priče 22,7) Budući da je dug toliko utkan u uređenje našeg ekonomskog sveta, mi ga smatramo uobičajenim. Uostalom, čitavi narodi su zaduženi; zašto pojedinci ne bi bili? Međutim, pogrešno je zauzeti ovakav stav.

»Učini svečani zavet sa Bogom da ćeš Njegovim blagoslovom otplatiti svoje dugove i zatim nikome nemoj dugovati ništa, makar živeo na kaši i hlebu. Jednostavno je napuniti sto tako što ćeš iz svog džepa izvaditi još novca. Vodi brigu o sitnini, a novac će se brinuti o sebi. Novčić ovde i novčić onde koje potrošiš za ovo ili ono, uskoro postaju velika suma. Odriči se barem dok si ogrezao u dugovima... Nemoj posustati, nemoj se obeshrabriti niti se vraćaj na staro. Odrekni se ukusa, suprotstavi se ugađanju apetitu, uštedi novac i otplati svoje dugove. Vrati ih što je brže moguće. Kada budeš mogao ponovno da stojiš uspravno kao slobodan čovek koji nikome ništa ne duguje, postići ćeš veliku pobjedu.« (Elen Vajt, *Saveti o pristavskoj službi*, str. 257. original)

Dug je slab temelj da bi hrišćani mogli stajati na njemu. On može da nanese štetu našem duhovnom iskustvu i utiče na našu sposobnost da novčano podupiremo Božje delo. Onemogućava nam da dajemo drugima sa poverenjem i krade prilike da primimo Božje blagoslove.

**Kakve odluke vam upravo sada mogu pomoći da izbegnete nepotreban dug? Čega treba da se odreknete da se ne biste zaduživali?**

## ČUVANJE I ULAGANJE

Mravi rade da bi prikupili hranu za zimu (Priče 6,6-8). Mi postupamo mudro poput njih, kada po navici štedimo novac za određenu namenu. Svrha štednje je da imamo dostupna sredstva za životne troškove ili potrebe nasuprot trošenju ili gomilanju onoga što zaradimo. Upravljanje novcem zahteva mudrost, planiranje budžeta i disciplinu. Ako samo štedimo za sebe, mi prisvajamo Božja dobra umesto da upravljamo njima.

»Bespotrebno potrošen novac predstavlja dvostruki gubitak. Ne samo da ga više nemamo, već više ne postoji ni mogućnost da njime zaradimo više. Ako smo ga stavili u stranu, mogao bi biti umnožen na Zemlji štednjom ili na Nebu davanjem... Štednja je disciplina koja razvija vlast nad novcem. Umesto da dozvolimo da nas novac povede gdegod naši prohtevi nagingju, mi preuzimamo kontrolu.« (Rendi C. Alkorn, *Money, Possessions and Eternity* [Carol Stream: Illinois, Tyndale House Publishers, 2003], str. 328)

**Pročitajte sledeće tekstove: Priče 13,11; 21,5; 13,18. Kakvi praktični save-ti nam u ovim stihovima mogu pomoći da se bolje suočimo sa novčanim pitanjima?**

---

---

Pristavi štede za porodične potrebe i ulažu u Nebo kada upravljaju Božjom imovinom. Nije važno koliko posedujemo, već da li postupamo prema biblijskom planu upravljanja, u kakvim god da smo novčanim prilikama. Za porodične potrebe treba mudro štedeti. Da biste smanjili gubitke, ulažite u različite stvari da ne biste izgubili sve ukoliko jedna doživi neuspeh (Knjiga propovednikova 11,1.2). Nastojanje da smanjimo gubitke pre ispunjavanja svojih potreba (Priče 24,27), a zatim traženje stručnog saveta od drugih (Priče 15,22), dva su uspešna oruđa u ovakvom načinu postupanja. Kada su potrebe zadovoljene, a bogatstvo raste, moramo se opominjati: »Gospoda Boga svojega, jer ti On daje snagu da dobavljaš blago« (5. Mojsijeva 8,18).

Najsigurniji oblik ulaganja za Božjeg pristava je ulaganje u »Carstvo nebesko« (Matej 13,44). Tamo nema gubitaka, opasnosti, kradljivaca ili tržišnih kriza. To je kao da imate novčanik koji se nikada neće pohabati (Luka 12,33). Prihvatanjem Hrista otvara vam se račun, davanje desetka i darova predstavlja depozite. Odnosno, koliko god da moramo da vodimo računa o svojim ovozemaljskim potrebama, kao što je plaćanje računa, uvek moramo biti usredsređeni na večne istine.

**Pročitajte tekst iz 2. Korinćanima 4,18. Kako ovu istinu možemo uvek imati pred sobom, dok u isto vreme živimo kao odgovorni pristavi?**

## ZA DALJE PROUČAVANJE

Svaka sposobnost, veština ili dar dolaze od Boga, bilo da smo rođeni sa tim ili nas je naše okruženje tome poučilo, ili i jedno i drugo. Važna pojedinost u oba slučaja je kako koristimo sposobnosti i veštine koje imamo. Bog očekuje od pristava da budu gospodari svojih veština i sposobnosti uz pomoć vaspitanja i praktičnog iskustva (Knjiga propovednikova 10,10).

Veseleilo je bio ispunjen »Duhom Božjim, mudrošću, razumom i znanjem i veštinom za svaki posao«. (2. Mojsijeva 35,31) On i Elijav (2. Mojsijeva 35,34) imali su sposobnost da druge poučavaju.

Mi možemo naučiti da budemo bolji pristavi, a osobito kako da uklonimo dugove iako živimo u materijalističkom svetu. Treba uvek da razvijamo svoje veštine čitanjem, seminarima, zvaničnim obrazovanjem i da primenjujemo ono što smo naučili. Negovanje veština omogućava nam da Bogu damo najviše što možemo i budemo dobri pristavi.

Priča o talantima ukazuje da je svaki sluga primio talante »prema njegovoj moći«. (Matej 25,15) Dva pristava dvostruko su umnožila svoje blago; treći je svoje zakopao u zemlju. Treba uvek da se trudimo da unapredimo ono što imamo. Zakopavanjem talanta sluga nije pokazao nikakvu sposobnost ili veštinu. Upravljanje novcem, izlazak iz duga, negovanje discipline i praktično iskustvo razvijaju sposobnosti koje Bog blagosilja. Da bismo postali uspešni i dobri u nečemu, moramo to stalno ponavljati.

»Pouke iz Biblije ostavljaju trajan i dubok utisak na karakter, kada uđu u svakodnevni život. Te pouke Timotije je učio i primenjivao. Nije se odlikovao nekim posebno blistavim sposobnostima, ali je njegov rad bio dragocen, jer je svojim od Boga datim sposobnostima radio u Učiteljevoj službi.« (Elen Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 205. original)

## ZA RAZGOVOR:

1. Iako je samokontrola uvek važna u životu hrišćanina, naročito je važna kada nedostatak samokontrole može dovesti do novčanih problema ili propasti. Šta mi kao Crkva možemo učiniti da pomognemo onima kojima pretila ovakva opasnost?
2. Pročitajte tekst iz Rimljanima poslanice 13,7.8. Kako možemo primeniti ove reči u svom svakodnevnom životu i u svom odnosu sa drugima?
3. Neki tvrde da ne treba da brinemo o tome da li ćemo upasti u dugove, zato što Isus uskoro dolazi. Kako biste odgovorili na ovakvu tvrdnju?

## MOJI ZAKLJUČCI I ODLUKE:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

## NAVIKE PRISTAVA



**Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Efescima 5,15-17; Kološanima 3,23; Luka 12,35-48; Jakov 4,14, Dela 3,21; 1. Korinćanima 9,24-27.**

**Tekst za pamćenje: »Kako će mladić očistiti put svoj? Vladajući se po Tvojim riječima. Svijem srcem svojim tražim Tebe, ne daj mi da zađem od zapovijesti Tvojih. U srce svoje zatvorio sam riječ Tvoju, da Ti ne griješim.« (Psalam 119,9-11)**

Vaše navike otkrivaju svrhu i pravac vašeg života. Pristavi koji razvijaju dobre navike su najverniji pristavi. Danilo je imao naviku da se moli svakoga dana (Danilo 6,10). Pavlov običaj je bio da ide u sinagogu (Dela 17,1.2). On je takođe zapisao: »Ne varajte se: Zli razgovori kvare dobre običaje.« (1. Korinćanima 15,33) Treba da negujemo dobre navike da bismo zamenili rđave.

»Mi ćemo ostati, za ovo vreme i za večnost, ono što su naše navike učinile od nas. Život onih koji steknu dobre navike i koji su verni u izvršavanju svojih svakodnevnih dužnosti biće kao svetlo videlo, koje svojim zracima obasjava staze drugih.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 4. sveska, str. 452)

Staza koju navika stvara je najbrži put kojim možete poći da biste dobili nagradu koju želite. Navika je ukorenjena odluka. Drugim rečima, ne morate da razmišljate o tome, vi jednostavno činite. Ta navika može biti veoma dobra ili veoma rđava, u zavisnosti od toga šta činite. Ove sedmice osvrnućemo se na snažne navike koje pomažu pristavima da izvrše Božje delo.

## NAVIKA: PRVO TRAŽI BOGA

Svi imamo navike. Pitanje glasi: Kakve su? Dobre ili rđave? Od svih dobrih navika koje hrišćanin može da ima, najvažnija od svih jeste da svakoga dana prvo tražimo Boga.

»Posveti Bogu svakoga jutra sebe, svoju dušu, telo i duh. Oblikuj navike sve većeg predanja i poverenja u svog Spasitelja.« (Elen Vajt, *Mind, Character and Personality*, 1. sveska, str. 15)

Bog je rekao: »Nemoj imati drugih bogova uza Me.« (2. Mojsijeva 20,3) Isus je izjavio označavajući okvir naših osnovnih potreba: »Nego ištite najprije carstva Božijega i pravde Njegove.« (Matej 6,33) Takođe nam je rečeno: »I tražićete Me, i naći ćete Me, kad Me potražite svijem srcem svojim.« (Jeremija 29,13)

**Pročitajte sledeće tekstove: Matej 22,37.38; Dela 17,28; Efescima 5,15-17; Kološanima 3,23. Šta je u ovim stihovima rečeno što nam može pomoći da stavimo Boga na prvo mesto u svom životu?**

---

---

---

---

Od svih primera u kojima najpre tražimo Gospoda, nijedan, naravno, nije bolji od Isusovog primera. Isus je stavio svog Oca na prvo mesto u svemu. Tu Isusovu najvišu vrednost počinjemo da uviđamo u vreme kada je kao dečak tokom Pashe posetio Jerusalim. Kada se suočio sa majkom koja Ga je pronašla »u crkvi«, rekao joj je: »Meni treba u onom biti što je Oca Mojega.« (Luka 2,46.49)

Isus je u svom životu čeznuo za zajednicom sa Ocem, o čemu svedoči Njegov stalan molitveni život. Učenici ovu naviku nisu potpuno razumeli. Ni sve sile tame nisu mogle odvojiti Isusa od Oca, zato što je imao naviku da održava potpunu zajednicu sa Njim.

Mi možemo slediti Isusov primer kada odlučimo da volimo Boga celim svojim srcem, umom i dušom (Matej 22,37). Molitvom, proučavanjem Božje reči i nastojanjem da se ugledamo na Isusov karakter u svemu što činimo, stvorićemo naviku da stavljamo Boga na prvo mesto u svom životu. Da li za hrišćanina postoji bolja navika?

**Zapitajte se: Da li sam stvarno stavio Boga na prvo mesto u svom životu? Kako to možemo znati?**

**NAVIKA: OČEKIVATI ISUSOV DOLAZAK**

**Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Luki 12,35-48. Kako nas uči ova priča o našem odnosu prema Drugom Isusovom dolasku? Zašto sve što činimo uvek mora biti u okviru stvarnosti o Drugom dolasku?**

---

---

---

Pristavsku službu po navici treba izvršavati u svetlosti Isusovog dolaska. Karakter nevernih pristava, koji postupaju poput vernih, na kraju će se poznati po njihovim delima; verni pristavi izvršavaju svoje odgovornosti stražeći i radeći kao da je njihov gospodar prisutan. Oni žive za budućnost i verno rade iz dana u dan. »Jer je naše življenje na nebesima, otkuda i Spasitelja očekujemo Gospoda svojega Isusa Hrista.« (Filibljanima 3,20)

Avram je čekaao večni grad (Jevrejima 11,10), Pavle je čekaao Hristov dolazak (Jevrejima 10,25). Oni su razmišljali o budućnosti, očekujući, planirajući, spremni da sretnu Isusa svakog trenutka. Mi, takođe, moramo razviti ovu naviku da gledamo u budućnost neprekidno očekujući da se ispuni vrhunac Jevanđelja (Titu 2,13). Umesto da zagledamo tu i tamo ili slučajno zabavimo se proročanstvom, treba stalno da gledamo, posmatramo, radimo, uvek svesni večnosti koja nas čeka kada Isus dođe. U isto vreme, moramo izbegavati besmislena i izmišljena nagađanja o događajima poslednjih dana. Obećanje o Drugom dolasku usmerava naš život, pruža odgovarajuće gledište o sadašnjosti i pomaže nam da zapamtimo ono što je važno u životu. Navika pristava da čeka Isusov dolazak pruža mu smernice i smisao.

Krst je popločao put da se možemo sastati sa svojim Otkupiteljem. Mi tražimo putokaze otkrivene u Pismu koji nas usmeravaju Hristovom dolasku u slavi Oca i anđela (Marko 8,38). »Nama koji ne gledamo na ovo što se vidi, nego na ono što se ne vidi; jer je ovo što se vidi, za vrijeme, a ono što se ne vidi, vječno.« (2. Korinćanima 4,18)

Uvek prisutna stvarnost smrti, treba da nam pomogne da shvatimo koliko je naše vreme ograničeno i prolazno. Međutim, obećanje o Drugom dolasku, takođe, nam pokazuje da je i smrt privremena i prolazna. Zato ne treba da nas čudi što treba da živimo u svetlosti obećanja o Hristovom dolasku, obećanja koje treba da utiče na život svakog hrišćanskog pristava. Učinimo sada svojom navikom da uvek živimo očekujući Hristov dolazak. Samo naše ime, adventistički hrišćani, otkriva činjenicu o tom očekivanju.

**NAVIKA: MUDRO KORISTI VREME**

»Jer smo mi jučerašnji, i ne znamo ništa, jer su naši dani na zemlji sjen.«  
(O Jovu 8,9)

Možete zaustaviti sat, ali ne i kretanje vremena. Vreme ne stoji; ono se kreće čak i ako mi stojimo i ništa ne radimo.

**Šta sledeći tekstovi uče o vremenu ovde na Zemlji, u ovom životu? Jakov 4,14; Psalam 90,10.12; Psalam 39,4.5; Knjiga propovednikova 3,6-8. Koju osnovnu poruku možemo izvući iz ovih tekstova o tome koliko je vreme dragoceno?**

---

---

---

---

---

Kada je nešto tako ograničeno i neobnovljivo kao vreme, važno je da hrišćani budu njegovi dobri pristavi. Zato treba da razvijemo naviku da mudro koristimo vreme usredsređujući se na ono što je važno u ovom i večnom životu. Moramo upravljati vremenom na temelju onoga što nam Božja reč otkriva kao važno, jer kad vreme jednom prođe, ne može se vratiti. Ako izgubimo novac, možemo ga na kraju vratiti, možda i više nego što smo prvobitno izgubili. Sa vremenom nije tako. Izgubljen trenutak je izgubljen za večnost. Dakle, vreme je jedno od najdragocenijih preimućstava koje nam je Bog dao. Koliko je onda važno da razvijemo naviku da u najvećoj mogućoj meri iskoristimo svaki dati trenutak.

»Vrednost vremena ne može se izračunati. Hristos je svaki trenutak smatrao dragocenim, i zato se to traži i od nas. Život je veoma kratak da bismo ga mogli proigrati. Mi imamo malo kratkih dana milosti da se pripremimo za večnost. Mi nemamo vremena za rasipanje, nemamo vremena za sebična uživanja, nemamo vremena za popuštanje grehu.« (Elen Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 342. original)

**»Gledajte, dakle, da uredno živite ne kao nemudri, nego kao mudri. Pazite na vrijeme, jer su dani zli.« (Efescima 5,15.16) Šta Pavle ovde govori, i kako možemo primeniti ove reči na naše sadašnje prilike?**



**NAVIKA: ODRŽAVAJ ZDRAV UM, TELO I DUŠU**

Mi smo u početku bili stvoreni savršeno – umno, fizički i duhovno. Naravno, greh je sve uništio. Radosna vest Jevanđelja, između ostalog, glasi da Bog radi na tome da nas obnovi da budemo kakvi smo prvobitno bili.

**Pročitajte tekstove iz Dela 3,21. i Otkrivenja 21,1-5. Kakvu nadu pronalazimo u ovim stihovima? Kako treba da živimo, dok čekamo konačno obnobljenje?**

---

---

---

Hristos je neumorno radio dok je bio na Zemlji da bi ljudski rod uzdigao duhovno, umno i fizički, što bi prethodilo konačnom obnobljenju na kraju vremena. Isusova služba isceljenja pokazuje da Bog želi da budemo zdravi koliko god je to moguće dok ne dođe kraj. Zato pristavi razvijaju navike vezane za svoj um, telo i dušu koje podstiču zdrav način života.

Kao prvo, um će jačati što se više koristi. Imajte naviku da mislite »što je god istinito, što je god pošteno, što je god pravedno, što je god prečisto, što je god preljubazno, što je god slavno« (Filibljanima 4,8). Takve misli donose mir (Isaija 26,3), a »život je tijelu srce zdravo«. (Priče 14,30) Zdrave navike razvijene u umu omogućavaju tvrđavi sile da deluje u najboljim mogućim uslovima.

Drugo, dobre zdravstvene navike, kao što su fizička aktivnost i odgovarajući način ishrane, ukazuje da brinemo o sebi. Vežbe, na primer, snižavaju stres i krvni pritisak, popravljaju raspoloženje i predstavljaju eliksir koji verovatno u većoj meri sprečava starenje nego bilo koji preparat dostupan na policama.

Treće, pristav će razviti dobre navike koje će okrepiti dušu. Uzdignite dušu ka Bogu (Psalam 86,4,5) i čekajte (Psalam 62,5). Vaša duša će napredovati dok »u istini živiš« (3. Jovanova 3) i biće sačuvana »bez krivice za dolazak Gospoda našega Isusa Hrista«. (1. Solunjanima 5,23)

**Razmislite o svojim navikama i kako one utiču na vaše duhovno, fizičko i mentalno zdravlje. Da li treba da unesete izvesne promene koje će vam pomoći da poboljšate neku ili sve oblasti? Kakve odluke možete doneti i na kakva se biblijska obećanja možete pozvati koja će vam pomoći da poboljšate kvalitet svog života sada dok čekate konačno obnobljenje?**

## NAVIKA: SAMODISCIPLINA

Samodisciplina je jedna od najvažnijih karakternih osobina koje pristav može da poseduje. »Jer nam Bog ne daje duha straha, nego sile i ljubavi i čistote (samodiscipline).« (2.Timotiju 1,7) Grčka reč za disciplinu, *sofronismos*, javlja se samo u ovom stihu u Novom zavetu i odnosi se na sposobnost da činimo ono što mora biti učinjeno uravnoteženim, zdravim umom koji neće odstupiti od Božjih načela. Samodisciplina može nam pomoći da razlikujemo »i dobra i zla« (Jevrejima 5,14), da shvatimo prilike oko sebe, a ipak da mirno i krotko podnesemo pritiske i ometanja bez obzira na ishod. Danilo je istrajao u onome što je pravo uprkos lavovima, za razliku od Samsona, koji je bio sklon da ugađa sebi i koji je pokazao malo uzdržljivosti i zdravog rasuđivanja. Josif je u Petefrijevom domu istrajao u onome što je bilo ispravno, za razliku od Solomuna, koji je obožavao tuđe bogove (1. Ocarevima 11,4,5).

**Pročitajte tekst iz 1. Korinćanima 9,24-27. Šta Pavle govori o samodisciplini?**

---

---

---

---

»Svet se predao zadovoljavanju svojih želja. Zablude i laži kipte. Umnožavaju se sotonine zamke pripremljene za uništenje duša. Svi koji žele savršenu svetost u strahu Božjem, moraju da nauče pouku o umerenosti i samosavlađivanju. Više sile uma moraju potčiniti želje i strast. Osnov za sticanje umne snage i duhovne pronicljivosti je ta samodisciplina koja će nam omogućiti da razumemo i sprovedemo u život svete istine Božje reči.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 101. original)

Samodisciplina se usavršava uz navike. Bog vas poziva da »budete sveti u svemu življenju« (1. Petrova 1,15) i da se »obučavamo u pobožnosti«. (1. Timotiju 4,7) Pristavi se moraju poučavati samodisciplini kao što to čine najtalentovaniji sportisti ili muzičari. Mi moramo, Božjom silom i svojim marljivim naporima, disciplinovati sebe u pojedinostima koje su zaista važne.

**Kako možemo naučiti da se predamo Bogu i Njegovoj sili, koji nam Jedini može pomoći da steknemo samodisciplinu koja nam je potrebna da bismo živeli kao verni i pobožni pristavi u palom i pokvarenom svetu?**

## ZA DALJE PROUČAVANJE

Enoh i Noje imali su naviku da hodaju sa Bogom u vreme kada je samo nekoliko ljudi ostalo verno usred neumerenosti, materijalizma i nasilja (1. Mojsijeva 5,24; 6,9). Oni su shvatili i prihvatili Božju blagodat, i zato su bili dobri pristavi na imovini i u zadatku koji su im bili povereni.

Kroz vekove, ljudi hodaju sa Bogom kao što su Enoh i Noje činili. Na primer, Danilo i njegovi prijatelji »shvatili su da moraju steći bistrinu uma i usavršiti svoj hrišćanski karakter, ukoliko žele da postanu pravi predstavnici istinite religije usred lažnih neznabožačkih religija. Bog je bio njihov Učitelj. Stalno u molitvi, savesni u učenju, neprekidno u vezi sa Nevidljivim, hodili su s Bogom kao Enoh«. (Elen Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 486. original)

Pristav »hoda sa Bogom«, odnosno, on živi sa Bogom iz dana u dan na ovoj Zemlji. Mudar pristav učiniće svojom navikom da hoda sa Bogom usred pokvarenog sveta, jer zahvaljujući ovoj zajednici sa Bogom možemo biti sačuvani da ne pustimo zlu koje vlada.

Život vernog pristava je sveobuhvatan život koji započinje susretom sa Bogom (Amos 3,3). Moramo tvrdo verovati u Hrista (Kološanima 2,6), hodati sa Hristom u novom životu (Rimljanima 6,4), u ljubavi (Efescima 5,2), u mudrosti (Kološanima 4,5), u istini (Psalam 86,11), u svetlosti (1. Jovanova 1,7), u bezazlenosti (Priče 19,1), Njegovom zakonu (2. Mojsijeva 16,4), u dobrim delima (Efescima 2,10), pravim stazama (Priče 4,26).

## ZA RAZGOVOR:

1. Odredite šta je poniznost i objasnite njenu ulogu u životu pristava (Matej 11,29; Efescima 4,2; Filibljanima 2,3; Jakov 4,10). Zašto je poniznost važna u našem hodu sa Bogom? (Mihej 6,8)
2. Razgovarajte u razredu o načinima na koje možemo pomoći onima među nama koji su uhvaćeni u zamku rđavih, čak i razornih, navika. Šta kao mesna crkva možete učiniti da biste pomogli tim ljudima?
3. Koje još dobre navike pristavi treba da imaju? Vidi, na primer: Titu 2,7; Psalam 119,172; Matej 5,8.
4. Razgovarajte u razredu o vremenu i tajnama vremena. Zašto izgleda da vreme tako brzo prolazi? Kako uopšte shvatamo šta je vreme? I, što je najvažnije, zašto je neophodno da budemo dobri pristavi u prilično kratkom vremenskom razdoblju dok smo ovde na Zemlji?



# REZULTATI PRISTAVSKE SLUŽBE



**Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 2. Timotiju 3,1-9; Jezekilj 14,14; Filibljanima 4,4-13; Priče 3,5; 1. Petrova 2,11.12; Matej 7,23; 25,21.**

**Tekst za pamćenje: »A vladajte se dobro među neznabošcima, da bi za ono za što vas opadaju kao zločince, vidjevši vaša dobra djela, hvalili Boga u dan pohoda.« (1. Petrova 2,12)**

Kao pristavi treba da živimo kao svjedoci za Boga kome služimo, što znači da treba da vršimo snažan uticaj oko sebe, uticaj na dobro.

Naš život ne treba da bude izdvojen od sveta. Umesto toga, imamo prednost da pokažemo bolji način života onima koji ne poznaju ono što je nama dato. Pristavska služba predstavlja stalno napredovanje dok odgovaramo na Božji poziv da živimo pobožnim životom. Bog nas osposobljava da vodimo život koji se razlikuje od života ostalih ljudi na Zemlji (2. Korinćanima 6,17), a to drugi treba da zapaze i čak da nas pitaju o tome. Zato nam je rečeno: »Nego Gospoda Boga svetite u srcima svojijem. A budite svagda gotovi na odgovor svakome koji vas zapita za vaše nadanje.« (1. Petrova 3,15)

U ovoj poslednjoj pouci osvrnućemo se na lične prednosti, duhovne rezultate, uspešne ishode, naš uticaj i na to što predstavlja ključ zadovoljstva u životu pristava, znajući da je »Hristos u vama, Nada slave«. (Kološanima 1,27)

Pobožnost je široka tema. Pobožni ljudi žive svetim životom (Titu 1,1), postajući slični Hristu svojom predanošću i delima koja su po Njegovoj volji (Psalam 4,3; Titu 2,12). Pobožnost je dokaz prave vere i prima obećanje o večnom životu. Nijedna filozofija, bogatstvo, slava, moć ili prava koja stiće-mo rođenjem ne nude takvo obećanje.

**Pročitajte tekst iz 2. Timotiju 3,1-9. Na šta Pavle ovde upozorava, a što je neposredno povezano sa životom vernog pristava?**

---

---

---

U Knjizi o Jovu opisan je Jovov karakter i njegova dela. Prikazano je kako se pobožan život otkriva čak i u patnji. Takođe, pokazuje koliko ga sotona prezire. Čak i Bog ističe da nije bilo čoveka poput Jova sa takvom verom i načinom života (O Jovu 2,3).

»Bijaše čovjek u zemlji Uzu po imenu Jov; i taj čovjek bijaše dobar i pravedan, i bojaše se Boga, i uklanjaše se oda zla.« (O Jovu 1,1) Dakle, vidimo čoveka koji svoju veru nije izražavao samo rečima ili verskim obredima, iako to jeste bio deo njegovog života (O Jovu 1,5). Strah Božji ispoljavao se u celokupnom životu pobožnosti, čak i usred strašnih iskušenja. Biti pobožan ne znači da smo savršeni, već da odražavamo savršenstvo u svojoj sferi delovanja.

**Pročitajte tekst iz Knjige proroka Jezekilja 14,14. Šta ovaj tekst svedoči o karakteru spomenutih ljudi? Šta imaju zajedničko što treba uočiti i u svima nama?**

---

---

---

Pristavska služba je zaista izraz pobožnog života. Verni pristavi nemaju samo obličje pobožnosti. Oni jesu pobožni, a ova pobožnost se otkriva u tome kako žive, kako upravljaju onim što im je Bog poverio. Njihova vera se ne izražava samo onim što čine, već i onim što ne čine.

## BITI ZADOVOLJAN

»Ne govorim zbog nedostatka, jer se ja navikoh biti dovoljan onijem u čemu sam.« (Filibljanima 4,11) Ako treba da budemo zadovoljni u kakvom god položaju da se nalazimo, odakle to zadovoljstvo treba da potiče?

---

---

Pišući Timotiju, Pavle opisuje grupu nezahvalnih ljudi »koji misle da je pobožnost trgovina«. (1. Timotiju 6,5) Možemo li na bolji način od ovog opisati neke televizijske trgovce? Oni zarađuju mnogo novca uveravajući slušaocce da ako su verni (a ta »vernost« podrazumeva podržavanje njihove službe), onda će i oni postati bogati. Izjednačavanje bogatstva sa vernošću samo je još jedan način ispoljavanja materijalizma, ali pod hrišćanskim velom.

Činjenica je da pobožnost nema nikakve veze sa bogatstvom. Da je tako, onda bi neki od najmrskijih ljudi trebalo da budu smatrani pobožnima zato što su ujedno i jedni od najbogatijih. Pavle tvrdi suprotno: »Jest velika trgovina (dobit) pobožnost sa zadovoljstvom.« (1. Timotiju 6,6) Pobožnost sa zadovoljstvom u svim prilikama je najuzvišeniji oblik bogatstva zato što je Božja blagodat mnogo vrednija od novčane dobiti. Prema tome, treba da budemo zadovoljni kad imamo »hranu i odjeću«. (1. Timotiju 6,8) Na kraju, ma koliko da imamo, uvek možemo imati više, ako smo skloni tako da razmišljamo.

»Osećati zadovoljstvo u svim uslovima je velika umetnost, duhovna tajna. To je potrebno naučiti, naučiti kao tajnu... Hrišćansko zadovoljstvo je blagi, unutrašnji, tihi, ljubazni sklop duha, koji se slobodno pokorava Božjem mudrom i očinskom vođstvu u svim uslovima i u tome uživa... Ono je boca dragocenog ulja, veoma utešnog i korisnog za zabrinuta srca u teškim vremenima i uslovima.« (Jeremija Barous, *The Rare Jewel of Christian Contentment*, str. 1,3)

**Pročitajte sledeće tekstove: Rimljanima 8,28; Jevrejima 13,5; Filibljanima 4,4-13. Šta možemo pronaći u ovim stihovima što nam može pomoći da živimo zadovoljni?**

---

---

## POVERENJE

**Pročitajte tekst iz Priča 3,5. Kakvu ključnu poruku za sebe pronalazimo u tom stihu, naročito u posljednjem delu, o tome da se ne oslanjamo na svoj razum? (Vidi: Isaija 55,9; 1. Korinćanima 4,5; 13,12)**

---

Misao vodilja i cilj Božjih pristava je »uzdaj se u Gospoda svijem srcem svojim, a na svoj razum ne oslanjaj se«. (Priče 3,5)

Naravno, to je često lakše reći nego učiniti. Koliko često možemo intelektualno verovati u Boga i Njegovu ljubav i brigu prema nama, a da se, ipak, brinemo zbog nečega sa čime se suočavamo? Ponekad budućnost izgleda zastrašujuće, makar u našim mislima.

Kako, onda, kao pristavi učimo da steknemo poverenje u Boga? Tako što ćemo napraviti iskorak u svojoj veri i postati poslušni Gospodu u svemu što činimo. Poverenje je delovanje uma koje se ne može istrošiti upotrebom; naprotiv, što se više oslanjamo na Gospoda, naše poverenje će sve više rasti. Živeti kao verni pristav je način da izrazimo svoje poverenje u Boga. Ovo poverenje je temelj i pokretačka sila u životu pristava koje postaje vidljivo preko dela koja činimo.

Imaj poverenja u Gospoda »svijem srcem svojim«. Izraz »srcem svojim« uvek se koristi u prenesenom značenju u Pismu. Znači da naše odluke potiču iz unutrašnjeg »ja« koje predstavlja ko smo zapravo (Matej 22,37). To obuhvata naš karakter, pobude i namere – suštinu našeg bića.

Lakše je oslanjati se na Boga u vezi sa onim čime ne možemo da upravljamo. U tom slučaju nemamo drugog izbora nego da se oslonimo na Njega. Pravo poverenje »iz srca« javlja se kada moramo da odlučimo u vezi sa nečim čime možemo da upravljamo, i kada od našeg poverenja u Boga zavisi koji ćemo put izabrati.

Apostoli su pokazali šta znači imati poverenja u Boga celim svojim srcem: »Oni su po svojoj prirodi bili isto tako slabi i bespomoćni kao bilo ko od onih koji sada rade u Delu, ali su celo svoje poverenje poklonili Bogu. Imali su bogatstvo, koje se sastojalo od umne i duševne kulture, a to može da ima svako kome je Bog prvi, poslednji i najbolji u svemu.« (Elen Vajt, *Evandeoski radnici*, str. 25. original)

**Istina je da je lakše osloniti se na Boga u vezi sa onim što ne možemo da nadgledamo. Ali šta je sa onim što možemo? Kakve odluke treba da donesete u kojima će vaše poverenje u Boga uticati na to koji ćete put izabrati?**



»Jer bijaste negda tama, a sad ste vidjelo u Gospodu.« (Efescima 5,8) Pavle opisuje promenu srca kao ono što svi mogu da vide: Dok »hodamo u vidjelu« (1. Jovanova 1,7; Isaija 30,21), naše svakodnevno svedočanstvo u vidu pristavske službe koju obavljamo biće svetlost koja će uticati na mračni svet.

Isus je rekao: »Ja sam Vidjelo svijetu.« (Jovan 8,12) Mi odražavamo Božje videlo svojim čvrstim karakterom u svakodnevnom ponašanju koje nije sakriveno od očiju javnosti.

**Kako naša pristavska služba proslavlja Boga? Kakav uticaj naša dela imaju na druge? Matej 5,16; Titu 2,7; 1. Petrova 2,11.12.**

---

---

---

Pristavska služba se odnosi na upravljanje Božjom imovinom, ali ona prevazilazi tu odgovornost. Naša pristavska služba je izložena pogledu naše porodice, zajednice, sveta i univerzuma (1. Korinćanima 4,9). Pristavska služba, takođe, prikazuje kakav uticaj načela Carstva imaju na naš život. Otuda možemo vršiti uticaj na druge. Mi otkrivamo Hrista ljubaznošću i moralnošću, koje nose Stvoriteljevo odobravanje.

Naša radna etika, takođe, mora biti u skladu sa vrednostima pristavske službe. Naše zanimanje predstavlja polje u kome se uočava pristavska služba pravedne osobe. »I izvešće kao vidjelo pravdu tvoju, i pravicu tvoju kao podne.« (Psalam 37,6) Uticaj pristava čak i na radnom mestu ili dok se bavi svojim pozivom nije stavljen »na sakriveno mjesto, niti pod sud« (Luka 11,33), već se vidi kao grad na gori (Matej 5,14). Ako živite na ovaj način u kući i na poslu, uticaćete na um i srce ljudi u svom okruženju.

»Sve u prirodi ima svoj određeni posao i ništa ne gundā zbog svog položaja. U duhovnom životu svaki čovek i žena imaju svoj poseban poziv i krug uticaja. Delovanje koje Bog zahteva biće u skladu sa onim što nam je povereno prema meri dara Hristova... Sada je vaše vreme i prednost da... pokažete čvrstinu svog karaktera koji predstavlja pravu moralnu vrednost. Hristos ima pravo na vašu službu. Predajte Mu se celim svojim srcem.« (Elen Vajt, *This Day With God*, str. 243)

**Kakav uticaj vrši vaša radna etika na one sa kojima radite ili koji vas viđaju u domu? Kakvu poruku im šaljete o svojoj veri?**

## REČI KOJE ŽELIMO (I KOJE NE ŽELIMO) DA ČUJEMO

Mi smo stranci i putnici na Zemlji, a Nebo – savršeno, lepo i mirno – naše je konačno odredište (Jevrejima 11,13.14). Do tada, moramo da živimo na ovoj Zemlji. Prema hrišćanskom pogledu na svet, naročito onako kako je otkriveno u okviru velike borbe, ne postoji neutralna strana. Ili živimo za Boga ili za neprijatelja. »Koji nije sa Mnom, protiv Mene je; i koji ne sabira sa Mnom, prosipa.« (Matej 12,30) Na čijoj smo strani biće otkriveno, jasno i nedvosmisleno, kada se Isus vrati.

**U jednom trenutku posle Isusovog dolaska, oni koji su tvrdili da Ga slede čuće jednu od dve izjave. Koje su to izjave i šta svaka od njih znači?**

Matej 25,21. \_\_\_\_\_

Matej 7,23. \_\_\_\_\_

Hristove reči »dobro, slugo« najprijatnije su i najlepše reči koje će pristav ikada čuti. Božansko odobravanje naših pokušaja da upravljamo Njegovom imovinom doneće neizrecivu radost, jer smo dali sve od sebe u skladu sa svojim sposobnostima, znajući svo vreme da je naše spasenje utemeljeno ne na našim delima za Hrista, već na Njegovim delima za nas (vidi: Rimljanima 3,21; 4,6).

Život vernog pristava je odraz vere koju ima. Pokušaj da se spasenje stekne delima vidimo u rečima onih koji nastoje da se svojim delima opravdaju pred Bogom (vidi: Matej 7,21.22). Tekst u Jevanđelju po Mateju 7,23. pokazuje da je samoopravdanje beskorisno.

»Kada Hristovi sledbenici vrate Gospodu ono što je Njegovo, tada skupljaju blago koje će im biti dato kada čuju reči: 'Dobro, slugo dobri i verni... uđi u radost gospodara svojega.'« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 523. original)

Na kraju, pristavska služba je život u kome su dve najveće zapovesti, ljubi Boga i ljubi svog bližnjeg, glavne pobude i pokretačke sile u svemu što pristav čini.

**Kako vaš život i pristavska služba odražavaju ove dve najveće zapovesti?**

## ZA DALJE PROUČAVANJE

»Hristos je došao na ovaj svet da bi otkrio Božju ljubav. Njegovi sledbenici treba da nastave delo koje je On započeo. Potrudimo se da pomognemo i osnažimo jedni druge. Traženje dobra u drugima je način na koji se može naći istinska sreća. Čovek ne radi protiv ličnog napredovanja ljubeći Boga i svoje bližnje. Što je njegov duh nesebičniji, on je srećniji jer ispunjava Božju svrhu.« (Elen Vajt, *Saveti o pristavskoj službi*, str. 24.25. original)

»Gde god ima života u crkvi, tu je napredak i rast. Tu je i stalna razmena, uzimanje i davanje, primanje i vraćanje Gospodu onoga što je Njegovo. Svakom istinskom verniku Bog daje svetlost i blagoslov, a vernik to deli sa drugima u poslu koji radi za Gospoda. Dok daje od onog što je primio, njegova mogućnost za primanje se povećava. Nastaje prostor za sveže zalihe milosti i istine. On dobija jasniju svetlost, više znanja. Od tog davanja i primanja zavisi život i rast crkve. Onaj ko prima, a nikada ne daje, uskoro prestaje da prima. Ako istina ne teče od njega ka drugima, on gubi svoju sposobnost za primanje. Moramo deliti nebeska dobra ako želimo da primamo sveže blagoslove.« (Elen Vajt, *Saveti o pristavskoj službi*, str. 36. original)

### ZA RAZGOVOR:

**1. Kako poverenje u Gospoda vodi u zadovoljstvo? Šta je potrebno da biste verovali u Boga celim svojim srcem u intelektualnom životu? 2. Korinćanima 10,5. Zašto je lako reći da »sve ide na dobro« (Rimljanima 8,28), ali je teško u to poverovati? Odnosno, zašto kažemo da imamo poverenja u Boga, i zaista Mu verujemo na intelektualnom nivou, a ipak se plašimo budućnosti?**

**2. Postavite sledeće pitanje u razredu i uporedite odgovore: »Šta je vaša definicija pristavske službe u 25 reči ili manje? Zatim pitajte: »Zašto je pristavska služba važan deo hrišćanskog života?«**

**3. Pročitajte ponovo tekst iz Jevanđelja po Mateju 7,21-23. Kakav je događaj ovde opisan? Zašto ljudi izgovaraju ove reči? Šta njihove reči otkrivaju o njima? Kako možemo biti sigurni da, čak i ako nastojimo da budemo dobri pristavi, čak i ako nastojimo da živimo životom vere i poslušnosti, čak i ako težimo da činimo dobra dela u Božje ime, nećemo upasti u istu vrstu samoobmane?**

**4. Skloni smo da razmišljamo o hrišćanskom uticaju samo u okviru svoje ličnosti. Međutim, šta je sa uticajem u svojoj mesnoj crkvi? Kakav uticaj vaša crkva kao celina ima na zajednicu?**



## JANUAR

### ŽIVOT BEZ GREHA

#### Hristos večna Reč

1. P Efescima 3,8. Otključajte riznicu!
2. U Priče 9,10. Tamo gde je početak mudrosti
3. S O Jovu 11,7. Ko može upoznati Boga?
4. Č Kološanima 1, 27. Površno znanje nije dovoljno
5. P Jovan 1,1-3. Hristos večna Reč
6. S Jovan 8,58. Veliki Ja Sam

#### Zvezda nade

7. N 1. Mojsijeva 1,26.27. Saradnici u stvaranju
8. P Rimljanima 5,12. Tužan dan za svemir
9. U Jezekilj 28, 14.15. Tajna greha
10. S 1. Mojsijeva 3,15. Neprijateljstvo u duši
11. Č Jovan 1,29. Zvezda nade
12. P Rimljanima 5,8. Otkriven Božji karakter
13. S Jovan 3,16. Ljubav tako čudesna!

#### Bog u ljudskom telu

14. N Jevrejima 11,17.18. Isak slika Hristova
15. P 1. Mojsijeva 28,12. Hristos tajanstvene lestvice
16. U Jevrejima 11,24.25. Hristov prvi dolazak najavljen
17. S 2. Mojsijeva 17,6. Udarac u stenu
18. Č 1. Korinćanima 10,4 . Živa voda
19. P Jovan 1,14. Bog u ljudskom telu
20. S Luka 2,11.12. Beba iz Vitlejema

#### Život bez greha

21. N Luka 2,40. Svetlost mladima
22. P Luka 2,49. Dete u hramu
23. U Luka 2,43. Čuvajte Spasitelja blizu!
24. S Luka 2,52. Ideal za celo čovečanstvo
25. Č Matej 3,13. Značenje Hristovog krštenja
26. P Matej 4,1. Iskušenje u pustinji
27. S Jevrejima 4,15. Život bez greha

#### Veličina poniznosti

28. N Jevrejima 2,16. Hristos je patio, bio kušan
29. P Filibljanima 2,6. Naš božanski Iskupitelj
30. U Filibljanima 2,7. Čuđenje nebeske vojske
31. S Filibljanima 2,8. Veličina poniznosti

## FEBRUAR

### KRST NA GOLGOTI

#### Hristos u domu

1. Č Jovan 1,18. Hristos Božje otkrivenje
2. P Jovan 2,1.2. Hristos u domu
3. S Matej 19,13-15. On voli malu decu

#### Iscelitelj koji saoseća

4. N Psalam 34,11. Poruka za dečake i devojčice
5. P Priče 20,11. Armije dece misionara
6. U Luka 4,18. Misionar za siromašne
7. S 2. Korinćanima 8,9. Uzor
8. Č Psalam 86,15. Nežan, pun ljubavi i saosećanja
9. P Luka 6,36. Odlika koju i mi možemo da imamo
10. S Matej 14,14. Iscelitelj koji saoseća

#### Najbolji Učitelj

11. N Matej 8,17. On nemoći naše uze
12. P Matej 10,8. Deljenje nebeskog blaga
13. U 1. Jovanova 5,20. Najbolji Učitelj
14. S Jovan 7,46. Duboke pouke
15. Č Jovan 10,14.15. Hristos dobri Pastir
16. P Isaija 40,11. U naručju Pastira
17. S Jovan 1,12. Božji sinovi

#### Sveti Duh naš Pomoćnik

18. N Filibljanima 2,13. Kada čovek saraduje
19. P Jeremija 31,3. Hoćeš li Ga pustiti unutra?
20. U Rimljanima 8,14. Sveti Duh naš Pomoćnik
21. S Matej 13,44. Sakriveno blago
22. Č Priče 23,26. Jeste li se priključili?
23. P 1. Jovanova 3,1. »Kakva ljubav«!
24. S 1. Jovanova 3,2. »Bićemo kao i On«

#### Krst na Golgoti

25. N 2. Korinćanima 5,17. Sa Velikim Učiteljem
26. P 1. Petrova 1,18.19. Otkupljeni Hristovom krvlju
27. U Isaija 53,6. Težina Božjeg gneva
28. S Luka 23, 33. Krst na Golgoti

## MART

### HRISTOVO DRAGOCENO BLAGO

#### Golgota – kruna Božjeg rada

1. Č Isaija 53,2. »Prezren beše i odbačen«
2. P Isaija 53,4.5. »Ranjen za naše prestupe«
3. S Jevrejima 2,14. Dubina poniženja

#### Vaskrsenje za novi život

4. N 1. Jovanova 4,10. Golgota – kruna Božjeg rada
5. P 1. Petrova 1,3.4. Hristos naš božanski Otkup
6. U Rimljanima 6,4. Vaskrsenje za novi život
7. S Psalam 27,7-10. Veličanstveno okupljanje na nebu
8. Č Rimljanima 5,11. Savršeni otkup
9. P Jevrejima 2,17. Osvajač koji preuzima Svoju pobjedu
10. S Rimljanima 8,34. Momentalno prinošenje žrtve

#### Dragoceni biser

11. N 1. Jovanova 2,1. Posrednik ogrnut našom prirodom
12. P Jevrejima 9,24. Kada Isus stane između
13. U Jevrejima 7,25. Potpuno spasenje
14. S Jevrejima 6,19.20. Sigurni u svakoj oluji
15. Č Jovan 10,27.28. Isus nas čvrsto drži!
16. P Rimljanima 8,32. Tajna pobožnosti
17. S Jovan 14,6. Most nad ponorom

#### Hristovo dragoceno blago

18. N Matej 13,45.46. Dragoceni biser
19. P Malahija 3,17. Hristovo dragoceno blago
20. U Jovan 10,10. Najbolja stvar u životu
21. S Psalam 139,14. Najunosniji ulog
22. Č Jovan 12,35. Povereni kapital
23. P Isaija 43,7. Život koji Bog koristi
24. S 5. Mojsijeva 32,7. Vodič i prijatelj

#### Setva i žetva

25. N Rimljanima 14,7. Ispunjavanje životnih obaveza
26. P Jovan 6,27. Najveći cilj
27. U Galatima 6,7.8. Setva i žetva
28. S Rimljanima 14,12. Život sa kojim se ne treba igrati
29. Č 2. Korinćanima 3,18. Oblikovani prema njegovom karakter
30. P 2. Petrova 1,4. Kako uživati na Nebu
31. S Jevrejima 2,3. Rešenje za svaku krizu

## ČITANJE BIBLIJE REDOM

Januar		Februar		Mart	
1. 1. Mojs.	1-3	1. 3. Mojs.	10-12	1. I. Navin	5-9
2. «	4-6	2. «	13-15	2. «	10-12
3. «	7-9	3. «	16-20	3. «	13-15
4. «	10-12				
5. «	13-15	4. «	21-23	4. «	16-19
6. «	16-20	5. «	24-27	5. «	20-24
		6. 4. Mojs.	1-4	6. O Sud.	1-3
7. «	21-23	7. «	5-7	7. «	4-6
8. «	24-26	8. «	8-10	8. «	7-9
9. «	27-31	9. «	11-13	9. «	10-12
10. «	32-34	10. «	14-16	10. «	13-15
11. «	35-38				
12. «	39-41	11. «	17-19	11. «	16-18
13. «	42-44	12. «	20-22	12. «	19-21
		13. «	23-26	13. O Ruti	1-2
14. «	45-47	14. «	27-29	14. «	3-4
15. «	48-50	15. «	30-32	15.1. Sam.	1-3
16. 2. Mojs.	1-3	16. «	33-36	16. «	4-6
17. «	4-6	17. 5. Mojs.	1-3	17. «	7-9
18. «	7-9				
19. «	10-12	18. «	4-6	18. «	10-12
20. «	13-15	19. «	7-9	19. «	13-17
		20. «	10-13	20. «	18-20
21. «	16-18	21. «	14-16	21. «	21-23
22. «	19-21	22. «	17-19	22. «	24-26
23. «	22-26	23. «	20-22	23. «	27-31
24. «	27-29	24. «	23-25	24. 2. Sam.	1-3
25. «	30-32				
26. «	33-35	25. «	26-28	25. «	4-6
27. «	36-38	26. «	29-31	26. «	7-11
		27. «	32-34	27. «	12-14
28. «	39-40	28. I. Navin	1-4	28. «	15-17
29. 3. Mojs.	1-3			29. «	18-20
30. «	4-6			30. «	21-24
31. «	7-9			31. 1. O Car.	1-3



## VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

### Januar

1. Psalam 1.
2. Psalam 2.
3. Psalam 3.
4. Psalam 4.
5. Psalam 5.
- 6.** Psalam 6.
7. Psalam 7.
8. Psalam 8.
9. Psalam 9.
10. Psalam 10.
11. Psalam 11.
12. Psalam 12.
- 13.** Psalam 13.
14. Psalam 14.
15. Psalam 15.
16. Psalam 16.
17. Psalam 17.
18. Psalam 18,1-15.
19. Psalam 18,16-30.
- 20.** Psalam 18,31-50.
21. Psalam 19.
22. Psalam 20.
23. Psalam 21.
24. Psalam 22,1-15.
25. Psalam 22,16-31.
26. Psalam 23.
- 27.** Psalam 24.
28. Psalam 25.
29. Psalam 26.
30. Psalam 27.
31. Psalam 28.

### Februar

1. Psalam 29.
2. Psalam 30.
- 3.** Psalam 31,1-14.
4. Psalam 31,15-24.
5. Psalam 32.
6. Psalam 33.
7. Psalam 34.
8. Psalam 35,1-14.
9. Psalam 35,15-28.
- 10.** Psalam 36.
11. Psalam 37,1-19.
12. Psalam 37,20-40.
13. Psalam 38.
14. Psalam 39.
15. Psalam 40.
16. Psalam 41.
- 17.** Psalam 42.
18. Psalam 43.
19. Psalam 44,1-12.
20. Psalam 44,13-26.
21. Psalam 45.
22. Psalam 46.
23. Psalam 47.
- 24.** Psalam 48.
25. Psalam 49.
26. Psalam 50.
27. Psalam 51.
28. Psalam 52.

### Mart

1. Psalam 53.
2. Psalam 54.
- 3.** Psalam 55.
4. Psalam 56.
5. Psalam 57.
6. Psalam 58.
7. Psalam 59.
8. Psalam 60.
9. Psalam 61.
- 10.** Psalam 62.
11. Psalam 63.
12. Psalam 64.
13. Psalam 65.
14. Psalam 66.
15. Psalam 67.
16. Psalam 68.
- 17.** Psalam 69,1-16.
18. Psalam 69,17-36.
19. Psalam 70.
20. Psalam 71,1-14.
21. Psalam 71,15-24.
22. Psalam 72.
23. Psalam 73,1-15.
- 24.** Psalam 73,16-28.
25. Psalam 74.
26. Psalam 75.
27. Psalam 76.
28. Psalam 77.
29. Psalam 78,1-14.
30. Psalam 78,15-28.
- 31.** Psalam 78,29-42.

*Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.*

## POČETAK SUBOTE U JANUARU 2018. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Kladovo, <b>Negotin</b>	16,05	16,12	16,21	16,30
<b>Vršac</b> , Bor, Zaječar	16,07	16,14	16,23	16,32
<b>Kikinda</b> , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, <b>Knjaževac</b> , Pirot	16,09	16,16	16,25	16,34
<b>Subotica</b> , Senta, Bečej, <b>Zrenjanin</b> , Pančevo, Kovin, Smederevo, Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Niš, Leskovac	16,11	16,18	16,27	16,36
Bačka Topola, Kula, Vrbas, <b>Novi Sad, Beograd</b> , Arandelovac, <b>Kragujevac</b> , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,13	16,20	16,29	16,38
<b>Sombor</b> , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Ruma, Šabac, <b>Čačak</b> , Kraljevo, Priština, Kumanovo, Kavadarci, Đevdelija	16,15	16,22	16,31	16,40
Beli Manastir, <b>Osijek</b> , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Šid, Bogatić, <b>Bijeljina</b> , Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, <b>Skoplje</b> , Veles, Prilep	16,17	16,24	16,33	16,42
Loznica, <b>Peć</b> , Đakovica, Prizren, Tetovo, Bitolj	16,19	16,26	16,35	16,44
Virovitica, Podr. Slatina, Slavenska Požega, Sl. Brod, Tuzla, Pljevlja, <b>Kolašin</b> , Berane, Debar, Ohrid	16,21	16,28	16,37	16,46
Murska Sobotica, Ormož, Čakovec, Varaždin, Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Derвента, Doboј, <b>Sarajevo</b> , Foča	16,23	16,30	16,39	16,48
<b>Maribor</b> , Ptuj, Krapina, <b>Banja Luka</b> , Zenica, <b>Podgorica</b> , Ulcinj	16,25	16,32	16,41	16,50
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje, <b>Zagreb</b> , Sisak, <b>Prijedor</b> , Jajce, Mostar, Bileća, Trebinje, <b>Zelenika</b> , Bar	16,27	16,34	16,43	16,52
Mežica, Zidani Most, Livno, Karlovac, Metković, Dubrovnik	16,29	16,36	16,45	16,54
Kranj, <b>Ljubljana</b> , Slunj, <b>Knin</b> , Bihać, Drvar, Pelješac, Mljet	16,31	16,38	16,47	16,56
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Gospić, Šibenik, Split, Brač, Hvar, Korčula	16,33	16,40	16,49	16,58
Gorica, Rijeka, Krk, Cres, Rab, Pag, Zadar, Vis, Biograd na moru	16,35	16,42	16,51	17,00
Koper, Rovinj, Lošinj, Dugi otok	16,37	16,44	16,53	17,02

*Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.*

## POČETAK SUBOTE U FEBRUARU 2018. GODINE

MESTO	DATUM			
	2.	9.	16.	23.
Kladovo, <b>Negotin</b>	16,40	16,49	16,59	17,08
Bor, Zaječar, <b>Knjaževac</b> , Pirot	16,42	16,51	17,01	17,10
Vršac, <b>Niš</b> , Leskovac, Radoviš, Strumica	16,44	16,53	17,03	17,12
Kikinda, Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, <b>Smederevo</b> , Požarevac, Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, <b>Kruševac</b> , Vranje, Kavadarci, Đevđelija	16,46	16,55	17,05	17,14
Senta, Bečej, <b>Zrenjanin</b> , Pančevo, <b>Beograd</b> , Arandelovac, Kragujevac, Kraljevo, Priština, Kumanovo, <b>Skoplje</b> , Veles, Prilep	16,48	16,57	17,07	17,16
Subotica, Bačka Topola, Kula, Vrbas, <b>Novi Sad</b> , Ruma, Čačak, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Tetovo, Bitolj	16,50	16,59	17,09	17,18
<b>Sombor</b> , Dalj, Vukovar, <b>Šid</b> , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac, Valjevo, Peć, Užice, Prizren, Đakovica, Debar, Ohrid	16,52	17,01	17,11	17,20
Beli Manastir, <b>Osijek</b> , Vinkovci, Bijeljina, Kolašin, Loznica, Pljevlja, Berane	16,54	17,03	17,13	17,22
Tuzla, <b>Podgorica</b>	16,56	17,05	17,15	17,24
Virovitica, Podravska Slatina, Doboj, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Bar, Derventa, <b>Sarajevo</b> , Foča, Ulcinj	16,58	17,07	17,17	17,26
Koprivnica, Bjelovar, <b>Bosanska Gradiška</b> , Daruvar, Nova Gradiška, Zenica, Bileća, Trebinje, <b>Zelenika</b>	17,00	17,09	17,19	17,28
Murska Sobotica, Ormož, Čakovec, Varaždin, Prijedor, <b>Banja Luka</b> , Jajce, Mostar, Metković, Dubrovnik	17,02	17,11	17,21	17,30
<b>Maribor</b> , Ptuj, Celje, Krapina, <b>Zagreb</b> , Sisak, Livno, Pelješac, Mljet	17,04	17,13	17,23	17,32
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, <b>Knin</b> , Split, Brač, Hvar, Korčula	17,06	17,15	17,25	17,34
Mežica, <b>Ljubljana</b> , Gospić, Šibenik, Vis	17,08	17,17	17,27	17,36
Jesenice, Kranj, Postojna, Rijeka, Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Biograd na moru, Dugi Otok	17,10	17,19	17,29	17,38
Kranjska Gora, Gorica, Cres, Lošinj	17,12	17,21	17,31	17,40
Koper, Rovinj, <b>Pula</b>	17,14	17,23	17,33	17,42

*Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.*

## POČETAK SUBOTE U MARTU 2018. GODINE

MESTO	DATUM				
	2.	9.	16.	23.	30
Kladovo, <b>Negotin</b> , Pirot, Strumica	17,17	17,26	17,35	17,44	17,52
Bor, Zaječar, <b>Knjaževac</b> , Radoviš, Kavadarci, Devđelija	17,19	17,28	17,37	17,46	17,54
Niš, Leskovac, Vranje, Kumanovo, Veles	17,21	17,30	17,39	17,48	17,56
Vršac, Požarevac, Jagodina, Paraćin, <b>Kruševac</b> , Priština, <b>Skoplje</b> , Prilep, Bitolj	17,23	17,32	17,41	17,50	17,58
<b>Kikinda</b> , Srpska Crnja, Alibunar, Pančevo, Kovin, <b>Smederevo</b> , Smederevska Palanka, Arandelovac, <b>Kragujevac</b> , Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Prizren, Tetovo, Ohrid	17,25	17,34	17,43	17,52	18,00
Senta, Bečej, Zrenjanin, <b>Beograd</b> , Čačak, Novi Pazar, Peć, Đakovica, Debar	17,27	17,36	17,45	17,54	18,02
Subotica, Bačka Topola, Kula, Vrbas, <b>Novi Sad</b> , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac, Valjevo, Užice, Berane	17,29	17,38	17,47	17,56	18,04
Sombor, Bačka Palanka, Dalj, Vukovar, Šid, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Pljevlja, <b>Kolašin</b> , <b>Podgorica</b> , Ulcinj	17,31	17,40	17,49	17,58	18,06
Beli Manastir, <b>Osijek</b> , Vinkovci, Tuzla, Foča, Bar, Murska Sobotica, Čakovec, Koprivnica, Daruvar, Slavonska Požega	17,33	17,42	17,51	18,00	18,08
Slavonski Brod, Derвента, Doboј, <b>Sarajevo</b> , Bileća, Trebinje, <b>Zelenika</b>	17,35	17,44	17,53	18,02	18,10
Virovitica, Podravska Slatina, Slavonska Požega, Zenica, Mostar, Dubrovnik	17,37	17,46	17,55	18,04	18,12
Bjelovar, Daruvar, <b>Bosanska Gradiška</b> , Nova Gradiška, <b>Banja Luka</b> , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet, Koprivnica	17,39	17,48	17,57	18,06	18,14
Murska Sobotica, Čakovec, Varaždin, Sisak, Prijedor, Livno, Brač, Hvar, Korčula	17,41	17,50	17,59	18,08	18,16
<b>Maribor</b> , Ptuj, Ormož, Krapina, <b>Zagreb</b> , Drvar, <b>Knin</b> , Split, Vis	17,43	17,52	18,01	18,10	18,18
Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje, Karlovac, Slunj, Bihać	17,45	17,54	18,03	18,12	18,20
Dravograd, Mežica, Zidani Most, Gospić, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biograd na Moru	17,47	17,56	18,05	18,14	18,22
Kranj, <b>Ljubljana</b> , Postojna, Rijeka, Crikvenica, Krk, Rab, Cres, Lošinj	17,49	17,58	18,07	18,16	18,24
Kranjska Gora, Jesenice	17,51	18,00	18,09	18,18	18,26
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	17,53	18,02	18,11	18,20	18,28

*Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.*

**Blagoje Samardžija**  
**PRAŠTANJE, ZDRAVLJE**  
**I DUG ŽIVOT**

Praštanje je vještina koju je moguće naučiti, i koja snažno utiče ne samo na zdravlje, volju, raspoloženje i dug život, nego i na razvijanje karaktera.

Praštanje donosi velike blagoslove onome koji prašta i blagotvorno utiče na onoga koji je pogrešio.



**Knjige možete poručiti na telefon: 011/2458-054  
ili na [tippreporod@gmail.com](mailto:tippreporod@gmail.com)**

**Blagoje Samardžija**  
**TRI LICA BOŽANSTVA**

Pred vama je knjiga koja traga za rešenjem, naizgled, suprotnih ideja. Ona je univerzalna i korisna za sve istraživače istine. Pravo poznanje Boga osnova je hrišćanske vere.





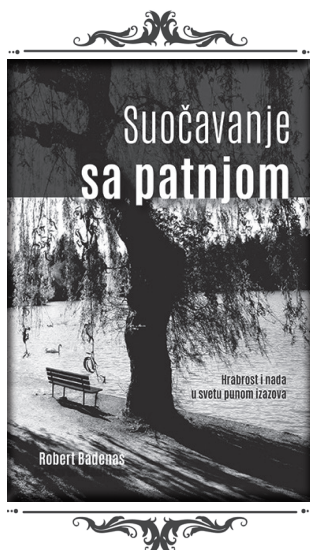
**Stormi Omartijan**

## **SVE MOLITVE RODITELJA ZA DECU**

Bilo da je vašem detetu 3 ili 33 godine, nikada nije suviše kasno da postanete roditelj koji saraduje sa Bogom u oblikovanju njegovog karaktera i života.

Za to nije potrebno da budete savršeni. Ali potrebno je da budete roditelji koji se mole. A vi to možete! Otkrijte i vi silu roditelja koji se mole! Doživite radost uslišenih molitava za decu!

Knjige možete poručiti na telefon: 011/2458-054  
ili na [tippreprod@gmail.com](mailto:tippreprod@gmail.com)



**Robert Badenas**

## **SUOČAVANJE SA PATNJOM**

Bol u različitim oblicima slabi telo i pritiska duh. Obiluje u životu siromašnih i uništava živote bogatih. Bol je deo ljudskog stanja.

Cilj ove knjige je da pomogne pojedincima da se sa patnjom suoče dostojanstveno i realno. Takođe, ova knjiga ukazuje na to kako da se mirno suočimo sa svojim bolom, kao i, saosećajno i taktično, s bolom drugih.

**Džun Strong**  
**EVINA PESMA**

Roman o ženi koja pokušava da, iz grada ogrezlog u zlo, pobegne u mesto mira, privučena sećanjem na jednu pesmu.

Ova knjiga uspeva da uspešno opiše svet, ljudsku grešnost, njegovu požudu i pohlepu, ali i veliku ljubav. Ona prikazuje svet u kome je ljudski rod prezren, ali i svet gde neko može dodirnuti život i dati mu novo značenje.



Knjige možete poručiti na telefon: 011/2458-054  
ili na [tippreporod@gmail.com](mailto:tippreporod@gmail.com)

**Džeri D. Tomas**  
**DETEKTIV ZAK**

Prva od mnogobrojnih knjiga koja opisuje avanture dečaka Zaka.

Kroz dečje pustolovine pisac ruši ukorenjene mitove vezane za Isusov život i razne događaje iz Biblije.



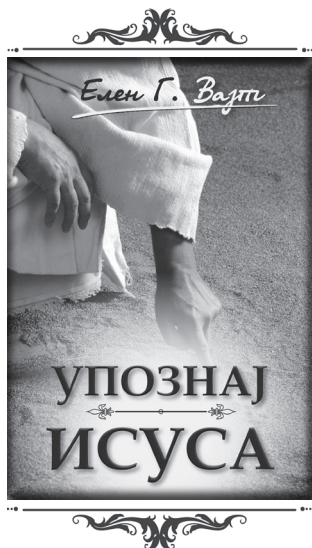


Rože Ž. Morno

## OPASNA IGRA

Ovo je dramatična knjiga! Potpuno istinita životna priča mladog čoveka koji svedoči kako su ga vlastiti izbori odveli u igru za koju nije ni slutio koje sve zamke nosi sa sobom! Rože Morno se upustio u igru u kojoj ne postoje pravila, moć rasuđivanja, granice delovanja. Dospao je u nevidljivi svet u kojem vladaju sile koje su u potpunosti želele da zavladaju njegovim mislima, sećanjima i ponašanjem.

Knjige možete poručiti na telefon: 011/2458-054  
ili na [tippreporod@gmail.com](mailto:tippreporod@gmail.com)



Elen G. Vajt

## UPOZNAJ ISUSA Jutarnji stihovi 2018.

Knjiga »Upoznaj Isusa« zaista može da pomogne svojim čitaocima da se bolje upoznaju sa našim Gospodom i Spasiteljem, da imaju dublje razumevanje Njegove zadivljujuće žrtve za izgubljeno čovečanstvo, da steknu jasnije viđenje lepote i savršenstva Njegovog karaktera, i da bolje razumeju visine koje možemo dosegnuti kada je u pitanju razvoj našeg sopstvenog karaktera, odevenog u haljinu Njegove pravednosti, dok težimo da postanemo „potpuni sa Njim“.